

AHMED KILIÇKAYA

“DİNLERARASI DİYALOG VE HOŞGÖRÜ”
“İLİMLİ İSLAM”
SÖYLEMLERİNE

LÂ - ﻻ
REDDİYE

Kitap Adı :

**“DİNLERARASI DİYALOG VE HOŞGÖRÜ, “İLİMLİ İSLAM”
SÖYLEMLERİNE REDDİYE**

Yazar :

AHMED KILIÇKAYA

ISBN :

978-605-73786-7-5

Baskı Tarihi :

15-01- 2022

1.Baskı

Bu kitap;

Ecrini sadece Allahu Teala'nın katından bekleyerek, faydalı
olması umuduyla yazardan okuyucuya

HEDİYEDİR

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	5
“DİNLERARASI DİYALOG” PROJESİ.....	7
DİNLER ARASI DİYALOG PROJESİNİN KISA TARİHÇESİ VE HEDEFİ	8
DİYALOĞU BAŞLATAN KİM?.....	8
DİYALOĞUN HEDEFİ.....	10
DİYALOG İLE İSLÂM DİNİNDEN YOK ETMEK İSTEDİKLERİ DEĞERLER	11
VATİKAN’IN DİYALOG İLE VARMAK İSTEDİĞİ SON NOKTA.....	14
DİNLERARASI DİYALOG’TAN BİR MANZARA	15
DİNLERARASI DİYALOG SEKRETERLİĞİNİN İLK TÜRKİYE İRTİBATI.....	16
“DİNLER ARASI DİYALOG” SÖYLEMİNİN KUR’AN VE NEBEVİ SÜNNET AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ	18
KUR’AN VE SÜNNETTE DİYALOG YOKTUR İSLÂM’A DAVET VARDIR.....	34
- MEDİNE DÖNEMİNDE MİSİR HÜKÜMDARI MUKAVKIS’A GİDEN MÜSLÜMAN ELÇİNİN AKİDEVİ DURUŞU VE HÜKÜMDARI İSLAM’A DAVET EDİŞİ:.....	48
HOŞGÖRÜ, BARIŞ, SEVGİ, KARDEŞLİK VE İSLÂM.....	52
ILIMLI İSLÂM (!) PROJESİ.....	67
“ARAP BAHARI”.....	96
“ILIMLI İSLAM” VE “ARAP BAHARI” GİBİ SÖYLEMLER İSLAM DÜŞMANLARINA AİT ŞEYTANİ PROJELERDİR.....	108
"ILIMLI İSLAM" TEMELDEN YOKSUN BİR ŞEYTANİ SÖYLEMDİR	114
SONUÇ	119
Yazar Hakkında	123

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ÖNSÖZ

“*Dinler arası Diyalog ve Hoşgörü*” söylemini aslında Müslümanların sahiplenmesi mümkün değildir. Çünkü bu söylem, öyle basit ya da masum bir söylem değildir. İslam akidesinin temeline dinamit koyan şeytani bir projenin söylemidir.

Onun için çeşitli mugalata ve demogoji ile “*dinlerarası diyalog*” söylem ve faaliyetlerinin İslâmi bir amel gibi gösterme çabalarını, çağdaş şeytani bir bidat olarak görüp reddediyoruz:

“*ılımlı İslâm*” söylemi ise, bu çağdaş tağuti batıl sistemler ile İslâm’ı uzlaştırma, bağdaştırma adına İslâm’ın yontularak o sistemlerin kalıplarında şekil almasını amaçlayan bir batıl gayretin ürünü “temelden yoksun” şeytani bir söylemdir. Batılın ömrünü uzatmak için hakla batılın karıştırılmasının ürünüdür. Hak ile batılın karışımından oluşan ürün de batıl olur. Yani sağlam bir temele dayanmaz.

Müslümanlar, “*ılımlı İslâm*” şeytani söylemini, sıfatını, anlayışını ve eğilimini de reddetmelidirler. Hak ile batılı karıştırmak değil ayırıştırmak esastır. Esas olan, hakkı hak bilip ona tâbi olmaktır, batılı batıl bilip onu red etmek ve ondan kaçınmaktır. Orta yol yoktur. Gri alan yoktur. Hak ile batılın bir arada olması imkan- sızdır. Hak gelince batıl yok olmaya mahkumdur. Hak ehli, hakkın batıla payanda olmasına asla razı olamaz.

Bu kitapta; “*Dinlerarası Diyalog ve Hoşgörü*” – “*ılımlı İslam*” gibi şeytani söylemler ve projeler ele alınacak ve

onlara karşı takınılması gereken İslami akidevi tavır ortaya konulmaya çalışılacaktır inşaAllah Teala.

Allahu Teala'dan bizleri şu ayetinde vasf ettiği kullarından eylemesini dileriz:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

“Dinde zorlama yoktur. Artık doğrulukla eğrilik birbirinden ayrılmıştır. O halde kim tâğutu reddedip Allah'a inanırsa, kopmayan sağlam kulpa yapışmıştır. Allah işitir ve bilir.”¹

¹ Bakara 256

“DİNLERARASI DİYALOG” PROJESİ

“*Dinler arası Diyalog ve Hoşgörü*” söylemini aslında Müslümanların sahiplenmesi mümkün değildir. Çünkü bu söylem, öyle basit ya da masum bir söylem değildir. İslam akidesinin temeline dinamit koyan şeytani bir projenin söylemidir.

Zira bu proje, Vatikan’a ait bir projedir. Şeytani fitne, fesad yuvası İslâm ve insanlık düşmanı Vatikan’dan genel olarak insanlık ve özellikle Müslümanlar için hayırlı bir iş yapması beklentisinde olmak bir mümine yakışmayan aptallıktır.

Bu projenin Kısa tarihçesi ve hedefi hakkında burada; “*Dinlerarası Diyalog Tuzağı ve Dinde Reform*”² başlıklı kitaptan şu alıntıyı aktarıyoruz:

² Mehmet Oruç, Arı Sanat Yayınevi;
mehmetoruc.com/pdfs/diyalog.pdf

DİNLER ARASI DİYALOG PROJESİNİN KISA TARİHÇESİ VE HEDEFİ

DİYALOĞU BAŞLATAN KİM?

“İki asıra yakın zamandan beri Papalık, Misyonerlik faaliyetleri ile Hıristiyanlığı Ortadoğu'ya yaymaya, cahil Müslümanları Hıristiyanlaştırmaya çalışmaktadır. Bunun neticesinde, misyonerlik faaliyetlerine destek verilmesi için **Dinlerarası Diyalog** projesi gündeme geldi. Bu çalışmaları yapan Konsil, ilk defa 1962'de bu konuyu görüşmek için toplandı. Daha sonraki toplantılarla da misyonerlik faaliyetinin bir parçası olmak üzere “**Diyaloga**” önem verilerek devam ettirilmesi kararlaştırıldı.

II.Paul'ün 1991 yılında ilan ettiği *Redemptoris Missio* (*Kurtarıcı Misyon*) isimli genelgesinde aynen şöyle diyordu:

“Dinlerarası diyalog, Kilise'nin bütün insanları Kilise'ye döndürme amaçlı misyonunun bir parçasıdır... Bu misyon aslında Mesih'i ve İncil'i bilmeyenlere ve diğer dinlere mensup olanlara yöneliktir.”

1964 yılında 2.Vatikan Konsilinde kurulan 'Hıristiyan Olmayanlar Sekreteryası'nın 1973 yılında, sekreterlik görevine getirilen Pietro Rossano, Sekreteryası'nın yayın organı **Bulletin**'deki bir yazısında şunu belirtiyordu:

“Diyalogdan söz ettiğimizde, açıktır ki bu faaliyeti, Kilise şartları çerçevesinde misyoner ve İncil'i öğreten bir cemaat olarak yapıyoruz. Kilise'nin bütün faaliyetleri, üzerinde taşıdığı şeyleri yani Mesih'in sevgisini ve Mesih'in sözlerini nakletmeye yöneliktir. Bu sebeple diyalog, Kilise'- nin İncil'i yayma amaçlı misyonunun çerçevesi içinde yer alır.”

Pietro Rossano, ayrıca diyalogun şartlar gereği ortaya çıktığını, İseviliği ilk yayan Havarilerin metodu olduğunu şöyle ifade etmektedir:

“Kilisenin henüz bulunmadığı yerlerde tesis edilmesi için yapılan bir faaliyet olarak anlaşılan misyon, artık diyalog olmadan başarıya ulaşamaz.”

1984 yılından beri "*Hıristiyan Olmayanlar Sekreteryası*"nın başkanlığını yapan Kardinal **Francis Arinze** ise, geçmişten bugüne gelinen noktayı anlatırken bunun Kilisenin bir misyonu olduğunu ifade etmektedir:

“Papa VI.Paul’ün vizyonu gerçekleşmektedir. Çünkü dinlerarası diyalog Kilise misyonunun normal bir parçası olarak görülmektedir.”³

Papa’yı ziyaretinde Fethullah Gülen de bu konuyu vurgulamıştır:

“Papa 6.Paul Cenapları tarafından başlatılan ve devam etmekte olan Dinlerarası Diyalog İçin Papalık Konseyi (PCID) misyonunun bir parçası olmak üzere burada bulunuyoruz. Bu misyonun tahakkuk edişini görmeyi arzu ediyoruz.”⁴

Nihai hedeflerini de Papa II.Paul'un 2000 yılı mesajında şöyle bildiriyordu:

“Birinci bin yılda Avrupa Hıristiyanlaştırıldı. İkinci bin yılda Amerika ve Afrika Hıristiyanlaştırıldı. Üçüncü bin yılda ise Asya’yı Hıristiyanlaştıralım.”

Müslümanlar cephesinde ise; “Dinlerarası diyalogun” kararlı bir destekçisi ve teşvikçisi”nin Fethullah Gülen olduğu, onursal başkanlığını yaptığı Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı yayını “*Küresel Barışa Doğru*” kitabında bildirilmektedir. Yine aynı kitaba göre, Fethullah Hoca’nın, Papa II.Paul ile görüşmesinden önce bu diyalogu daha önce başlatan üstadı Saidi Nursi’dir. Bediüzzaman Saidi Nursi’nin, bu konuda, Papa XII.Pier ile yazışma yaptığı, 1950’li yıllarda Fener semtinde ikamet etmesinin, Rum Patrik Atenagoras ile de yapılan diyalogu kolaylaştırdığı aynı kitapta ifade edilmektedir. “*Dinlerarası diyalogun*” lüzumu ile ilgili F.Gülen’in

³ (Bulletin, 59/XX - 2, 1985, 124)

⁴ (F. Gülen’in Papa’ya mektubundan, Zaman,10.2.1998)

yayınlanmış pek çok makalesi ve kitabı var. (Mesela, “Hoşgörü ve Diyalog İklimi” kitabı tamamen bu konu ile ilgilidir.)

Diyanet ve İlahiyat fakülteleri de diyaloga destek vermektedirler.

23/24.10.2003 tarihleri arasında; ülkemizde, bölücü faaliyetlerde bulunduğu iddiası ile kapatma davası açılan Alman Konrad Adenauer vakfının, Armada otelinde düzenlediği, “Türkiye ve Avrupa’da Din, Devlet ve Toplum-Dinlerarası Barışçı bir Ortak Yaşam için Olanaklar ve Engeller” konulu konferansta; “Dinlerarası Diyalog” projesinin önde gelen temsilcilerinden Prof.Dr. Niyazi Öktem yaptığı konuşmada bu projeye kimlerin destek verdiğini şöyle dile getirmiştir:

“80’li yıllarda başlattığımız “Dinlerarası Diyalog” projesinde hayli mesafe aldık. Bu konuda bize en büyük desteği Diyanet verdi. Sayın Başkanın gün boyu aramızda bulunması bunun en güzel ispatıdır. Sivil kuruluşlardan ise destek Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı’ndan geldi. Vakfın onursal başkanı Fethullah Gülen Hoca bize büyük destek verdi. Bütün bunların üstünde, Diyalog konusunun Türkiye’de ki mimarı, öncüsü Prof.Dr. Mehmet Aydın’dır. Her birine huzurunuzda teşekkür ediyorum.”

Siyasi cephede ise, Bülent Ecevit, Süleyman Demirel ve bir kısım siyasiler diyaloga tam destek vermişlerdir.

DİYALOĞUN HEDEFİ

Müslüman halkı Hıristiyanlaştırmak için faaliyet gösteren misyonerler, Ortadoğu’da büyük bir dirençle karşılaştılar. Bunu kırmak için, bu bölgede yaşayan Müslümanların, dini şuurunun yok edilmesi gerekiyordu Dinlerarası diyalog ile, Hıristiyanlığın da hak bir din olduğu, korkulacak bir şey olmadığı konusu işlenerek, Müslümanların Hıristiyanlara karşı olan husumetini kırmayı gaye edindiler.

Bunu sağlamak için de **“Benim dinim son dindir, diğerleri yanlıştır”** inancından vazgeçirmediği prensip

edindiler. Dinlerarası diyalogun mimarlarından M.Watt, "Modern Dünyada İslam Vahyi" adlı çalışmasında bunu açıkça yazmaktadır. Watt'a göre diyalogun şartı; "**Benim dinim son dindir**" inancından vazgeçmektir:

"Dinlerin karşılaştırılması yani üstünlük ve aşağılık açısından herhangi bir değerlendirmeye gitmemektir. Objektif anlamda geçerli olmadığı için gerçek diyalog anlayışı, bu çeşit karşılaştırmalardan vazgeçmeyi icab ettirir. Taraflardan biri "Benim dinim son dindir" derse bu olmaz; çünkü buradaki "son" kelimesi diğer dinlerden üstün olma veya diğer dinleri geçersiz kılma anlamlarına gelir. Bunun için benim dinim diğerlerinden daha üstündür inancının terk edilmesi gerekir."

DİYALOG İLE İSLÂM DİNİNDEN YOK ETMEK İSTEDİKLERİ DEĞERLER

Papalığa göre, Hıristiyanlaştırmada en büyük engel; Müslümanların, Muhammed Aleyhisselamın son peygamber olduğu, O'na inanmayıp yolunda gitmeyenlerin, sonsuz olarak Cehennemde kalacağı, inancıdır. Buna bağlı olarak da; son dine inanmayıp Müslüman olmayanların düşman kabul edilmesi, Müslüman olana kadar bunlarla mücadele edilmesi inancı. Bu inancın kırılması için ortaya yeni fikirler attılar. Bu fikirleri yerleştirmek için Papaz Thomas Michael 1987'de Türkiye'ye geldi. Bazı İlahiyat fakültelerinde seminerler verdi. Bu fikirlerin devamlı kendileri tarafından seslendirilmesinin tepki doğuracağını bildikleri için de düşüncelerini yayma işini İlahiyat fakültelerinde ikna ettikleri bazı akademik kadrolara havale ettiler.

Bu, İslamın temel inancına aykırı fikirleri iki ana grupta toplayabiliriz:

1-"Kur'an-ı kerimin bazı ayetleri ve bazı hadis-i şerifler tarihi sürecini doldurduğu için bunlarla amel edilemez. Kur'an-ı Kerim'in gelmesiyle yürürlükten kalkmış olan İncil ve Tevrat'ın hükümleri hâlâ geçerlidir Bugünkü İncillere ve Tevrate inanan, Yahudi ve Hıristiyanlar da cennetlidir Ehl-i Kitap ile ilgili âyetler,

hadisler tarihseldir, dolayısıyla bugünkü Yahudi ve Hıristiyanları değil o dönemin insanlarını bağlar.”

Nitekim, ülkemizde dinlerarası diyalogun önde gelen temsilcisi Fethullah Gülen, bu konu ile ilgili âyetleri yorumlarken; Yahudi ve Hıristiyanlarla ilgili Kur’an-ı Kerim’de geçen ayetleri, bilinen manalarının dışında çok farklı bir düzeyde ele alıyor:

“Ayetlerde geçen düşmanlığın o günün Yahudi ve Hıristiyanlarını içine aldığı, Kur’anın kullandığı aynı üslup, bugünün Yahudi ve Hıristiyanlarını içine alacak diye bir şart, bir mecburiyet olmadığını, ayetlerin kesin, fakat bugünkü Yahudi ve Hıristiyanları içine aldığı kesin olmadığını”, ifade etmektedir.⁵

Yine aynı kitapta, F. Gülen;

“Kur’an-ı Kerimde, Hıristiyanlarla, Yahudilerle ve Müşriklerle ilgili geçen sert ifadelerin uç noktayı temsil ettiğini, Yahudi ve Hıristiyanlarla diyalog kurup dostluk tesis edilebileceğini, Kur’anın onları dost edinmemek konusundaki nehyinin (yasağının) hususi şartlarda olduğunu; bunu umumileştirmenin Kur’an’ın ruhuna aykırı olacağını, Üstad Bediüzzamanın “Münazarat” kitabında bildirdiğini” ifade etmektedir.⁶

F.Gülen, aynı konularla ilgili hadisleri yorum- larken de şöyle diyor:

“Yahudileri ve Hıristiyanları kınayan ve azarlayan âyetler ya Hz. Muhammed (A.S.M) döneminde yaşayan da kendi peygamberleri döneminde yaşayan bazı Yahudi ve Hıristiyanlar hakkındadır” diyor.⁷

Daireyi iyice genişlettiler. Önceleri *“kitap ehli yani sadece Hıristiyanlar ve Yahudiler Cennete gidecek”* diyenler şimdi daireyi iyice genişlettiler. *“Neye inanırsa inansın, inanan herkesin Cennete gireceğini”* söylemeye başladılar:

“İslam’ın temel anlayışı, Allah’ın varlığı ve birliğine dayanır.

⁵ (Hoşgörü ve Diyalog İklimi s.155-156)

⁶ (“ “ s.170)

⁷ (Küresel Barışa Doğru, s.45)

Birliği konusunda değişik spekülasyonlar olsa da, varlığını kabul ettikten sonra, gerisi üzerinde fazla durmaz İslam. Nitekim bir hadiste, 'Allah'tan başka ilah yoktur diyenler cennete girecektir' denilir. Bu hadisten dolayı İslam bilginleri Hıristiyanların, Yahudilerin, Zerdüştilerin, hatta Budist gibi herhangi bir şekilde bir tanrıya inananların cennete gireceklerini kabul ederler. (Kendisi gibi düşünenlerin dışında böyle söyleyen İslam alimi yoktur). Halbuki, Kuran tanrıtanımazlığa karşı derin bir hassasiyet göstermektedir. Ancak bu hassasiyet onların canına, malına kıyma noktasında değildir. Her çağ, dini metinleri kendisine göre yorumlama yetkisine ve imkanına sahiptir. Dolayısıyla, günümüzde ateistlere karşı olumsuz bir tutum takınılması söz konusu bile olamaz. Kaldı ki, ben ateistim diyen insanların, Kuran'da söylenen tarzda ateist oldukları kanaatinde değilim.”⁸

2-“Üç dinden herhangi bir dine inanmak yeterlidir. Mühim olan Kelime-i Tevhid inancıdır. Hz. Muhammed'i kabul ve tasdik etmek ise şart olmayıp bir kemal mertebesidir” diyorlar. “Ehli kitap ile amentüde ittifak halindeyiz” iddiasında bulunuyorlar.⁹

Nitekim, Fethullah Gülen;

*“Kur'an-ı kerim, Kitap ehline çağrıda bulunulurken, “**Ey kitap ehli! Aramızda müşterek olan bir kelimeyi gelin.**” Nedir o kelime? “**Allahtan başkasına ibadet yapmayalım**”. Allaha kul olan başkasına kul olmaktan kurtulur. İşte gelin, sizinle bu mevzu üzerinde birleşip bütünleşelim. Kur'an devamla, “**Allahu bırakıp da, bazılarımız bazılarımızı Rab edinmesin**” diyor. Dikkat edin, bu mesajda, “Muhammedün Rasûlüllah” yok” diyor.¹⁰*

Fasıldan Fasıla kitabında da;

“Herkes Kelime-i Tevhidi esas alarak çevresine bakışını yeniden gözden geçirmeli ve ıslah etmelidir. Hatta Kelime-i Tevhidin ikinci bölümünü, yani 'Muhammed Allah'ın resûlüdür' kısmını söylemeksizin sadece ilk kısmını ikrar eden kimselere rahmet ve merhamet bakışıyla bakmalıdır.”¹¹ demektedir.

⁸ (Prof.Dr. Bekir Karlığa, Hürriyet, 18.4.2004)

⁹ (Ahmet Şahin, Zaman- 17.4.2000)

¹⁰ (Hoşgörü ve Diyalog İklimi. S.241)

¹¹ (Küresel Barışa Doğru-131)

VATİKAN'IN DİYALOG İLE VARMAK İSTEDİĞİ SON NOKTA

"*Diyalog ve hoşgörü*", Vatikan'ın bir tuzağıdır. Diyalog vasıtasıyla, önce, Müslümanların imanları bozulacak, İslami şuurdan, yaşayıştan uzaklaştırılacaklar. Hz.Peygamber ve âlimler devre dışı bırakılarak İslamiyet, emir ve yasağı olmayan, felsefi bir sistem haline getirilecek.

Müslümanlar arasında, "*Müslüman olsun Hıristiyan olsun fark etmez. Nasıl olsa, iki din mensubu da Cennete gidecek*", inancı hakim kılınacak Bu hale getirilen Müslümanların, Hıristiyanlığa kaymaları kolaylaşmış olacaktır. Çünkü insan, nefsinin hoşuna giden, kendine kolay gelen şeyleri tercih eder. Hâl böyle olunca, haftada bir gün Kiliseye gitmekten başka hiçbir kuralı olmayan Hıristiyanlığa kayması daha kolay olacaktır. Böylece, nihai birleşme Hıristiyanlıkta olmuş olacak. Çeşitli vesilelerle yaptıkları konuşmalarda bunu zaten açıkça dile getiriyorlar. Onlara göre gerçek din sadece Hıristiyanlıktır:

*"Biz her ne kadar Hıristiyan olmayan dinlerin manevi ve ahlaki değerlerini tanıyor, saygı gösteriyor, onlarla diyaloga hazırlanıyor ve din hüviyetini savunmak, insanlık kardeşliğini tesis etmek, kültür, sosyal refah ve sivil iradeyi oluşturmak gibi hususlarda diyaloga girmek istiyorsak da dürüstlük bizi gerçek kanaatimizi açıkça ilan etmeye mecbur etmektedir; yegane gerçek din vardır, o da Hıristiyanlıktır."*¹²

Papa II.Jean Paul'un 20 yıllık dostu ve "*Papa'nın Düşüncesi*" kitabının yazarı Buttiglione bu düşünceleri şöyle açıyor:

*"Hıristiyanlar İsa'nın Mesih olduğuna ve insanın onun sayesinde kurtulduğuna inanır. Tanrı'ya götüren başka bir yol yoktur."*¹³

Nihai birleşmenin Hıristiyanlık çatısı altında olacağını, "*Dinlerarası Diyalogun*" mimarlarından M.Watt, "*Dinleri Birleştirme*" projesi ile bakınız nasıl dile getiriyor:

"Uzun vadede bütün dünya için tek bir dinin olacağı ümid

¹² (Leibhard, Wilmington 1978, s. 13 vd.)

¹³ (NPQ; Cilt: 1, Yaz 1991)

edilebilir. Bu din Hıristiyanlığın çatısı altında, Sünni İslam'da dört fıkhi mezhebe müsaade eden anlayışa benzer bir şekilde kendi içinde bazı görüş ayrılıklarına yer verebilir."¹⁴

Papa II.Jean Paul da, Sen Pietro Kilisesi'nde, 25.6.2000 günü Pazar ayininde;

"Kilise ile diğer dinler arasındaki diyaloga evet. Ama aynı zamanda tek kurtarıcının İsa olduğunu ilan etmek gerekiyor" diyerek diyalog sonunda nerede birleşeceğinin açık adresini de vermiştir.

DİNLERARASI DİYALOG'TAN BİR MANZARA

Dinlerarası Diyalogun son durumu ile ilgili bir haberi de yorumsuz olarak sizlerin bilgisine sunmak istiyorum:

"Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nın geleneksel iftar yeme- ğinde her yıl olduğu gibi yine Türkiye mozaïği oluştu. Ruhani liderler, gazeteciler, yazarlar, akademisyenler, sanatçılar, işadamları ve sivil toplum temsilcilerinden oluşan 300 kişilik topluluk barış ve diyalog mesajları verdi.

Hilton Otel'de düzenlenen iftar yemeğinde söz alan Ermeni Patriği Mesrob Mutafyan, "Kısa süre önceye kadar bu ülkede aynı dine mensup insanlar bile bir araya gelemezken şimdi farklı dinlere mensup insanlar aynı sofrada buluştular" dedi. Bunun Türkiye için çok önemli bir gelişme olduğunu kaydeden Mutafyan, ancak bu işin adının konulması gerektiğini vurgulayarak, "Türkiye'de farklı dinleri bir sofrada ilk buluşturan kişi Fethullah Gülen ve onun onursal başkanlığını yaptığı vakıftır. Biz şimdi onların açtığı yoldan yürüyoruz" ifadesini kullandı.

Süryani Kadim Metropoliti Yusuf Çetin de Hocaefendi ve arkadaşlarının insanlığa ve üç semavi dine yaptıkları katkıların büyük olduğunu vurgulayarak, "Türkiye'de daha önce hiç kimse Hıristiyan ve Musevileri iftara davet etmeye cesaret edemezdi, şimdi ise paylaşamıyoruz" dedi.

Rum Patriği Bartholomeos ise konuşmasında, Türkiye'deki barış ve huzur ortamı için Allah'a şükredilmesi gerektiğini belirterek, yine Türkiye'nin demokratikleşme ve Avrupa Birliği yolundaki

¹⁴ (Modern Dünyada İslam Vahyi s.171)

kararlılığını sürdürmesini dilediğini söyledi. Musevi cemaati adına söz alan Rav İsak Haleva da vakfın iftarda verdiği tablonun Allah'ın istediği bir tablo olduğunu söyledi.

10 yıldır barış ve diyalog yolunda yürüdüklerini belirten Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı Başkanı Harun Tokak ise salondakilere seslenerek, "Siz olmasaydınız bu yollarda yürüyemezdik, biz bu diyalog denizinin içinde yaşayıp orada ölmek istiyoruz" sözleri ile salondan büyük alkış aldı."¹⁵

DİNLERARASI DİYALOG SEKRETERLİĞİNİN İLK TÜRKİYE İRTİBATI

"Dinlerarası Diyalog Sekreterliği"nin Türkiye ile ilk teması 1984 yılı ortasına rastlamaktadır. Vatikan'ın ve Sekreterliğin diyalog için Türkiye ile ilk temasında, eski CHP genel sekreteri Kasım Gülek'in aracı olduğu bilinmektedir. Gülek, Vatikan'ın diyalog işbirliği için bir yandan Fethullah Gülen gibi dini cemaat önderlerini, diğer taraftan YÖK başkanlığı aracılığıyla Ankara Üniversitesi ve A.Ü.İlahiyat Fakültesi yetkilileri ile Marmara Üniversitesi ve M.Ü.İlahiyat Fakültesi yetkililerini ziyaret etmiştir.

Diyalog için olumlu ortam hazırlandıktan sonra, 1986 yılında o günkü *Dinlerarası Diyalog Sekreterliği* başkanı Karelinal F.Arinze ve bir heyet Türkiye'ye gelmiştir. İstanbul'daki piskoposlar konferansına katıldıktan sonra, İstanbul'da F.Gülen'i ve bazı dini liderleri ziyaret etmiştir. Daha sonra Ankara'ya gelmiş ve Ankara Üniversitesinde bir konferans vermiştir. Aynı yıl, Ankara Üniversitesi ile Roma'daki Papalığa bağlı Gregorian Üniversitesi arasında karşılıklı kültürel ve akademik işbirliğini öngören bir anlaşma imzalanmıştır. Böylece Vatikan, Türkiye ile "*dinlerarası diyalog*" için ilk adımlarını atmış oldu.

Aynı yıl, 1986' da, Diyalog Sekreterliği'nin Asya masası sorumlusu Th.Michel, bir yarı yıllığına Ankara'ya gelerek

¹⁵ (Zaman, 28.10.2003)

Ankara İlahiyat Fakültesinde seminerler ve konferanslar vermiştir. Bu arada İzmir ve Konya İlahiyat Fakültelerini de ziyaret etmiş ve konferanslar vermiştir. 9-13 Mayıs 1989 tarihinde, İlahiyat Fakültelerinden 12 öğretim üyesi ile Ankara Üniversitesi o zamanki A.Ü.Rektörü Necdet Serin'den oluşan bir heyet, Varikan'ın davetiisi olarak Roma'ya gitti ve aynı sayıdaki Roma Katolik Enstitüsünden uzmanın katılımıyla söz konusu Enstitüde bir diyalog toplantısı yapılmıştır. Türkiye'den katılan 12 öğretim üyesinin 5 tanesi -ki aralarında ben de bulunuyordum- A.Ü.İlahiyat Fakültesinden idi, 7 tanesi de diğer ilahiyat Fakültelerin- dendi. Bu, Vatikan'ın Türklerin katılımıyla yaptığı ilk diyalog toplantısıdır.

Türk akademisyenlerle tertiplenen diyalog toplantılar daha sonraki yıllarda Vatikan, Ankara, İstanbul gibi şehirlerde de devam etmiştir. 1998 yılında Fethullah Gülen'in Vatikan'da Papa II.John Paul'u ziyareti ve Diyanet İşleri Başkanlığının 1999 yılında Dış ilişkiler Dairesine bağlı "*Diyalog Birimi*" açmasıyla Vatikan-Türkiye "*diyalog ilişkileri*" yeni bir döneme girmiştir. Bu dönemde Vatikan, diyalog toplantılarını ağırlıklı olarak daha çok Gülen cemaatiyle yürütmeye başlamıştır. Bazen Gülen cemaatinin ve bazen de Vatikan'ın ev sahipliği yaparak Türkiye içinde ve Türkiye dışında tertiplenen diyalog toplantıları hem amaçsal olarak hem de tematik olarak hem çeşitlenmiş hem de yeni boyutlar kazanmıştır.

Özellikle Fethullah Gülen'in Amerika'ya göçüyle birlikte "*dinlerarası diyalog*", özel "*Hıristiyanlık-Nurculuk diyaloğuna*" dönüşmüştür. Bu diyalogu Vatikan'ın yanı sıra ABD resmi ve özel kurumlarının ve kuruluşlarının diyalog tarafları üçe çıkmıştır. Gerek Amerika içindeki gerekse dışındaki Evangelise misyoner teşkilatlan Gülenli diyaloglarda ağırlığını hissettirmektedir. Bugün Gülencilerin diyalog insiyatifi

Vatikan'dan ziyade ABD kurumlarının eline geçmiştir.”¹⁶

“DİNLER ARASI DİYALOG” SÖYLEMİNİN KUR’AN VE NEBEVİ SÜNNET AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

“*Dinler Arası Diyalog*” söyleminde İslam Dini, dünyada “*din*” olarak bilinen irili ufaklı bütün inanç gruplarından birisi olarak sayılmaktadır ve aynı seviyede değerlendirilmektedir. Yukarıdaki alıntılarda da görüldüğü gibi, bu söylemi seslendiren ve savunanlar da (aralarında kendilerini Müslüman olarak nitelendirenler olsa da) diyalog için aralarında İslam’ın da bulunduğu kabul edilen bütün bu inanç guruplarına eşit mesafede olduklarını, “*bizim inancımız haktır/ doğrudur fakat onların inancı da hak/ doğru olabilir*” diye kuşkulu bir şekilde düşünmek gerektiğini dillendirmektedirler.

Halbuki, Allahu Teala Kitabı Keriminde bu düşüncüyü ve anlayışı şiddetle reddetmektedir, şöyle buyurmaktadır:

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

“**Hak/ Gerçek Rabbinden (gelen)dir. Şu halde sakın kuşkuya kapılanlardan olma**”.¹⁷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْفُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

“**Ey İman edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin. Onlar, size gelen**

¹⁶ (Dinlerarası Diyalog ve Tarihçesi, Prof.Dr. Mehmet BAYRAKDAR, Journal of Islamic Research 2007;20(4):379-390)

¹⁷ Bakara 147, Âl-i İmrân 60

gerçeği inkar etmişken, onlara sevgi gösteriyorsunuz; oysa onlar, Rabbiniz olan Allah'a inandığınızdan ötürü sizi ve Rasulü yurdunuzdan çıkarıyorlar. Eğer sizler Benim yolumda savaşmak ve rızamı kazanmak için çıkmışsanız onlara nasıl sevgi gösterirsiniz? Ben, sizin gizlediğinizi de, açığa vurduğunuzu da bilirim. İçinizden onlara sevgi gösteren kimse, şüphesiz doğru yoldan sapmıştır.”¹⁸

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامَ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ
الْعِلْمُ بَعْضًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعَ الْحِسَابِ

“Allah katında din, şüphesiz İslam'dır. Ancak, Kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki ihtiras yüzünden ayrılığa düştüler. Allah'ın ayetlerini kim inkar ederse bilsin ki, Allah hesabı çabuk görür.”¹⁹

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

“Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır”.²⁰

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصِرُّونَ

“İşte O, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Hak'tan sonra sadece sapıklık vardır. O hâlde, nasıl oluyor da (Hak'tan) döndürülüyorsunuz?”²¹

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا
فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

“Ey insanlar, şüphesiz Resul/ elçi size Rabbinizden hakkı getirdi. Öyleyse iman edin, sizin için hayırlıdır. Eğer inkâra saparsanız, şüphesiz göklerde olanların ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.”²²

¹⁸ Mümteherine 1

¹⁹ Âl-i İmrân 19

²⁰ Âl-i İmrân 85

²¹ Yûnus 32

²² Nisâ 170

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا
فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَقَضَلٍ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

“Ey insanlar Rabbinizden size burhan / 'kesin bir kanıt' geldi ve size apaçık bir nur (Kur'an) indirdik. Allah, Kendisine inananları ve ona (Kur'an'a) sarılanları rahmetine ve bol nimetine kavuşturacak, onları Kendisine götürün doğru yola eriştirecektir”²³

Bu ayetlerin ışığında bakıldığında **hak** tektir o da **İslam**'dır, diğer inanç grupları ise batıldır ve dalalettir. **Hakkı batıl ile aynı sevide görmek ise sapıklığın ta kendisidir.** Şeytan ve onun avaneleri olan başta Yahudi ve Hristiyanlar olmak üzere kafirlerin müminleri Allah yolundan saptırma gayretidir. Onun için Allahu Teala genelde tüm insanları ve özelde müminleri Şeytana ve onun avaneleri olan başta Yahudi ve Hristiyanlar olmak üzere kafirlere tabi olmama- ları hususunda sık sık uyarmıştır. İşte bu uyarılardan bazıları:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

“Ey insanlar! Yeryüzünde bulunanların helal ve temiz olanlarından yiyin, şeytanın peşine düşmeyin; zira şeytan sizin açık bir düşmanınızdır. O size ancak kötülüğü, fuhşiyatı/çirkin alışkanlıkları ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.”²⁴

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ
لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا

²³ Nisâ 174-175

²⁴ Bakara 168-169

“Kullarıma söyle, sözün en güzelini söylesinler. Sonra şeytan aralarını bozar. Çünkü şeytan insanın apaçık düşmanıdır..”²⁵

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا
قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأُحْتَكِنَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا
قَلِيلًا

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا
وَاسْتَفْزِرُوا مِنْ أَسْنَطَعْتُمْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي
الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدْتَهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا
إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا

“Meleklerle: Âdem'e secde edin! Demiştik, İblis'in dışında hepsi secde ettiler İblis: Ben, dedi, çamurdan yarattığım bir kimseye secde mi ederim!

Dedi ki: "Şu benden üstün kıldığına da bir bak! Yemin ederim ki, eğer beni Kıyamete kadar yaşatırsan, pek azı dışında, onun neslini kendime bağlayacağım!"

Allah buyurdu: "Git! Onlardan kim sana uyarırsa, iyi bilin ki hepinizin cezası cehennemdir. Tam bir ceza!

Onlardan gücünün yettiği kimseleri davetle şaşırt; süvarilerle, yayalarınla onları yaygaraya boğ; mallarına, evlatlarına ortak ol, kendilerine vaatlerde bulun. Şeytan, insanlara, aldatmadan başka bir şey vaatetmez.

Şüphesiz ki benim (gerçek mü'min) kullarım üzerinde senin hiçbir sultan/ otoriten/ meşru yetkili gücün olamaz. Vekil olarak Rabbin yeter.”²⁶

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ
كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ

“İnsanlardan, bilgisi olmaksızın Allah hakkında tartışmaya giren ve her inatçı şeytana uyan birtakım kimseler vardır.

²⁵ İsra 53

²⁶ İsra 61-65

Onun (şeytan) hakkında şöyle yazılmıştır: Kim onu yoldaş edinirse bilsin ki (şeytan) kendisini saptıracak ve alevli ateşin azabına sürükleyecektir.”²⁷

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا

“Çünkü zikir (risalet) bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı. Şeytan insanı yüzüstü bırakıp rezil rüsvay eder.”²⁸

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ
إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ
السَّعِيرِ

“Ey insanlar! Allah'ın vaadi gerçektir, sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve o aldatici (şeytan) da Allah hakkında sizi kandırmasın!

Çünkü şeytan, sizin düşmanınızdır, siz de onu düşman sayın. O, kendi hizbini/ taraftarlarını ancak ateş ehlinde olmaya çağırır.”²⁹

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

“Sakın şeytan sizi yoldan çevirmesin. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.”³⁰

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

“Hani meleklerle: 'Adem'e secde edin' demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir.”³¹

²⁷ Hac 3-4

²⁸ Furkan 29

²⁹ Fatır 5-6

³⁰ Zuhruf 62

³¹ Kehf 50

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُّبِينٌ

“Ey iman edenler! Hep birden barışa girin. Sakın şeytanın peşinden gitmeyin. Çünkü o, apaçık düşmanınızdır.”³²

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ
يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

“Ey iman edenler! Şeytanın adımlarını takip etmeyin. Kim şeytanın adımlarını takip ederse, muhakkak ki o, fuhşiyatı/ çirkin alışkanlıkları ve münkeri/ kötülüğü emreder. Eğer üstünüzde Allah'ın lütuf ve merhameti olmasaydı, içinizden hiçbir kimse asla temize çıkamazdı. Fakat Allah dilediğini arındırır. Allah işitir ve bilir.”³³

Müşrikler ve kafirler şeytanın velisidirler/ dost ve yardımcısıdır. Müminlere karşı şeytanın misyonunu üstlenirler. Şeytan gibi müminleri Allah yolundan saptırmak için gayret ederler, müminler için iyilik istemezler. Şeytan apaçık düşman olduğu gibi kafirler de müminlere apaçık düşmandır. Allahu Teala bunu şöyle bildirmiştir:

إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا

“...Şüphesiz kâfirler sizin apaçık düşmanınızdır.”³⁴

وَلَا يَرَالُونَ يُفَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ
عَنْ دِينِهِ فِيمْتٌ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“...Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden

³² Bakara 208

³³ Nur 21

³⁴ Nisâ 101

geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır.”³⁵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةَ مِن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خِيَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ
بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ

هَآ أَنْتُمْ أَوْلَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا
وَإِذَا خَلَوْا عَضُوا عَلَىٰ عُنُقِكُمُ الْإِيمَانَ مِنَ الْعِظِ قُلْ مَوْتُوا بِعِظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

إِن تَمَسَسْتُمْ حَسَنَةً تَسُوهُمْ وَإِن تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا
يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

“Ey iman edenler! Sizden olmayanlardan hiçbir sırdaş edinmeyin. Onlar size fenalık etmekten asla geri kalmazlar. Hep sıkıntıya düşmenizi isterler. Onların kinleri konuşmalarından apaçık ortaya çıkmıştır. Kalplerinde gizledikleri ise daha büyüktür. Eğer düşünürseniz size ayetleri açıkladık.

İşte siz öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz; onlar ise, bütün kitaplara iman ettiğiniz hâlde, sizi sevmezler. Onlar sizinle karşılaştıkları zaman ‘inandık’ derler. Ama kendi başlarına kaldıklarında, size karşı kinlerinden dolayı parmaklarını ısırırlar. De ki: “Öfkenizden ölün!” Şüphesiz Allah, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) bilir.

Size bir iyilik dokunursa, bu onları üzer. Başınıza bir kötülük gelse, ona sevinirler. Eğer siz sabırlı olur, Allah’a karşı gelmekten sakınırsanız, onların hileleri size hiçbir zarar vermez. Çünkü Allah onların işlediklerini kuşatmıştır.”³⁶

³⁵ Bakara 217

³⁶ Âl-i İmrân 118 -120

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ

“Kitap Ehlinde olan kafirler ve müşrikler, Rabbinizden üzerinize bir hayrın indirilmesini arzu etmezler. ...”³⁷

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُدُّوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وُلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

“Arzu ettiler ki kendilerinin küfre saptıkları gibi siz de sapasınız da beraber olursunuz. Bu sebeple, onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar içlerinden dost edinmeyin. Eğer bundan yüz çevirirlerse, onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan ne bir dost edinin, ne de bir yardımcı.”³⁸

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

“Ki onlar Allah'ın yolundan alıkoyanlar, onda çarpıklık arayanlar ve ahireti tanımayanlardır.”³⁹

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُفْقَهُنَّهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

“Gerçek şu ki, inkâr edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkâr edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır.”⁴⁰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُوا أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

³⁷ Bakara 105

³⁸ Nisâ 89

³⁹ A'râf 45

⁴⁰ Enfâl 36

“Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginle- rinden ve (Hristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar Onlara acı bir azabı müjdele.”⁴¹

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ
الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ
أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ
يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ
أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ

“Kim Allah’a karşı yalan uydurandan daha zalimdir? İşte bunlar, Rablerine arz edilecekler ve şahitler de, “Rablerine karşı yalan söyleyenler işte bunlardır” diyeceklerdir. Biliniz ki, Allah’ın lâneti zalimler üzerinedir.

Onlar (halkı) Allah yolundan alıkoyan ve onu eğri ve çelişkili göstermek isteyen kimselerdir. Hem de onlar ahireti inkâr edenlerin ta kendileridir.

Onlar yeryüzünde (Allah’ı) âciz bırakabilecek değillerdir. Onların Allah’tan başka sığınabilecek- leri bir yardımcıları da yoktur. Azap onlar için kat kat artırılacaktır. Çünkü onlar (gerçekleri) işitmeğe tahammül edemiyorlar, hem de görmüyorlardı.

İşte bunlar, kendilerini ziyana uğratan kimseler- dir. Uydurmakta oldukları şeyler de kendilerini yüz üstü bırakıp kaybolup gitmiştir.

Şüphesiz bunlar ahirette en çok ziyana uğrayanlardır.”⁴²

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

⁴¹ Tevbe 34

⁴² Hûd 18 - 22

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا
عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

“O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Şiddetli azaptan dolayı kâfirlerin vay haline! Onlar dünya hayatını ahirete tercih eder, (başkalarını) Allah'ın yolundan alıkoyar ve onda çarpıklık ararlar. İşte onlar uzak bir sapıklık içindedirler.”⁴³

الَّذِينَ يَنْفُسُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

“Onlar, Allah'a verdikleri sözü, pekiştirilme- sinden sonra bozan, Allah'ın korunmasını emrettiği bağları (iman, akrabalık, beşerî ve ahlâkî bütün ilişkileri) koparan ve yeryüzünde bozgunculuk yapan kimselerdir. İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.”⁴⁴

أَوْكَلْنَا عَاهِدُوا عَهْدًا نَبَدَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَدَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانَتْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

“Ne zaman bir ahidde bulundularsa, içlerinden bir bölümü onu bozmadı mı? Hayır, onların çoğu iman etmezler. Ne zaman onlara Allah katından yanlarındakini doğrulayan bir elçi gelse, kitap verilenlerden bir bölümü, sanki bilmiyorlarmış gibi Allah'ın Kitabını arkalarına attılar.”⁴⁵

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ

“Onların çoğunda 'verdikleri söze bağlılık' görmedik, ama onların çoğunu fasıklar (yoldan çıkanlar) olarak gördük.”⁴⁶

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

⁴³ İbrahim 2-3

⁴⁴ Bakara 27

⁴⁵ Bakara 100 - 101

⁴⁶ A'râf 102

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

“Allah katında canlıların en kötüsü, şüphesiz inkâr edenlerdir. Onlar artık inanmazlar.

Onlar, kendileriyle antlaşma yaptığın, sonra da her defasında antlaşmalarını hiç çekinmeden bozan kimselerdir.”⁴⁷

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

“Allah’a verdikleri sözü, pekiştirilmesinden sonra bozanlar, Allah’ın korunmasını emrettiği şeyleri (akrabalık bağlarını) koparanlar ve yeryüzünde fesat çıkaranlar var ya; işte lânet onlara, yurdun kötüsü (cehennem) de onlarıdır.”⁴⁸

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِعُنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالَّذِينَ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

“Yahudiler: 'Allah'ın eli sıkıdır' dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez.”⁴⁹

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ

⁴⁷ Enfâl 55 - 56

⁴⁸ Ra'd 25

⁴⁹ Mâide 64

“Kâfirler de aslında birbirlerinin velisidirler/ dostları ve yardımcılarıdır. Eğer siz de öyle yapmazsanız, yeryüzünde büyük bir fitne ve fesat çıkar.”⁵⁰

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ
النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا
عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونََهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا
يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ
قُلْ اتَّعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا
مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

“Andolsun, ‘Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih’tir’ diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih’in dediği (şudur:) ‘Ey İsrailoğulları, benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah’a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur.’

Şüphesiz ‘Allah için üçüncüsüdür’ diyenler kâfir olmuşlardır. Oysa bir tek ilahtan başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse onlardan inkar edenlere acıklı bir azap dokunacaktır.

Hâlâ mı Allah’a tövbe etmezler ve O’ndan bağışlanma istemezler? Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de

⁵⁰ Enfâl 73

yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? (Yine) bir bak, onlar ise nasıl da yüz çeviriyorlar?

De ki: Allah'ı bırakıp da sizin için fayda ve zarara gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz/ kulluk ediyorsunuz? Hakkıyla işiten ve bilen yalnız Allah'tır

De ki: 'Ey kitap Ehli, haksız yere dininiz konusunda aşırı gitmeyin ve daha önce sapmış, birçoğunu saptırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (istek ve tutku)larına uymayın.'"⁵¹

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَزِيزُ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ
بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلٍ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ
اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا
لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

‘Yahudiler; ‘Üzeyir Allah’ın oğludur’ dediler. Hristiyanlar da ‘Mesih Allah’ın oğludur’ dediler. Bunlar, onların dillerine doladıkları (boş) sözlerdir. Önceki kafirlerle aynı ağız kullanıyorlar. Allah kahretsin onları! Bu iftiraya nereden sürükleniyorlar?

Bilginlerini ve din adamlarını Allah ile aralarına koyup rab edindiler. Meryem oğlu Mesih’i de öyle. Oysa onlara verilen emir, sadece tek bir ilaha kul olmalarıdır. O’ndan başka ilah yoktur. Allah, onların ortak(şirk) koştuklarından uzaktır.”⁵²

Bu nedenle olmalıdır ki Allahu Teala, iman edenleri Şeytana uymaktan sakındırdığı gibi kafirlere tabi olmaktan, onları veli/ dost ve yardımcı edinmekten, onlara güvenmekten ve onlara karşı gafil olmaktan şiddetle sakındırmıştır. Şöyle ki:

⁵¹ Mâide 72 - 77

⁵² Tevbe 30 - 31

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
كَافِرِينَ

“Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba uyarsanız, imanınızdan sonra sizi döndürüp kâfir yaparlar.”⁵³

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُم عَلَىٰ آعَابِكُمْ فَتَنَّقِبُوا
خَاسِرِينَ
بَلِ اللّٰهُ مَوْلِيكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ

“Ey iman edenler! Siz eğer kâfir olanlara uyarsanız sizi gerisingeriye (küfre) çevirirler de büsbütün hüsrana uğrarsınız.

Oysa sizin mevlânız Allah'tır ve O, yardımcılarının en hayırlısıdır.”⁵⁴

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللّٰهِ هُوَ
الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ

“Sen dinlerine uymadıkça, ne Yahudiler ve ne de Hıristiyanlar asla senden razı olmazlar. De ki: “Allah’ın yolu asıl doğru yoldur.” Sana gelen ilimden sonra, eğer onların arzu ve keyiflerine uyacak olursan, bilmiş ol ki, Allah’tan sana ne bir dost, ne bir yardımcı vardır.”⁵⁵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَإِنَّهُ مِنَّهُمْ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
فَتَرَىٰ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَن تَصِيبَنَا دَآئِرَةٌ
فَعَسَىٰ اللّٰهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ
نَادِمِينَ

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ
أَعْمَالُهُمْ فَاصْبَحُوا خَاسِرِينَ

⁵³ Âl-i İmrân 100

⁵⁴ Âl-i İmrân 149 - 150

⁵⁵ Bakara 120

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مِنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَهُمْ رَاكِعُونَ

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوْتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

“Ey iman edenler, Yahudi ve Hristiyanları veliler/ dost ve yardımcıları edinmeyin; onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost ve yardımcı edinirse, kuşkusuz onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez.

İşte kalplerinde bir hastalık (nifak) bulunanların, ‘Başımıza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz’ diyerek onların arasında koşup durduklarını görürsün. Ama Allah, yakın bir fetih veya katından bir emir getirir ve onlar içlerinde gizledikleri şeye (nifaka) pişman olurlar.

İman edenler: 'Olanca yeminleriyle elbette sizlerle birlik olduklarına ilişkin Allah'a yemin edenler bunlar mıdır? Onların bütün yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, böylece hüsrana uğrayanlar olmuşlardır' derler.

Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, (bilin ki) Allah onların yerine öyle bir topluluk getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Onlar mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı güçlü ve onurludurlar. Allah yolunda cihad ederler. (Bu yolda) hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. İşte bu, Allah'ın bir lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah, lütfü geniş olandır, hakkıyla bilendir.

Sizin veliniz/ dost ve yardımcınız ancak Allah'tır, Resûlüdür ve Allah'ın emirlerine boyun eğerek namazı kılan, zekâtı veren mü'minlerdir.

Kim Allah'ı, Resûlü'nü ve iman edenleri veli edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Hizbullahtır/ Allah'ın taraftarlarıdır.

Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi alaya alıp oyuncak edinenleri ve öteki kâfirleri veli/ dost ve yardımcı edinmeyin. Eğer mü'minler iseniz Allah'a karşı gelmekten sakının.

Siz namaza çağırduğunuzda onu alaya ve eğlenceye alırlar. Böyle yapmaları onların akıl etmeyen bir topluluk olmalarındandır.”⁵⁶

⁵⁶ Mâide 51-58

KUR'AN VE SÜNNETTE DİYALOG YOKTUR İSLÂM'A DAVET VARDIR

Kur'an ve Sünnette kitap ehli olan ve olmayan tüm kafirler ile din hususunda diyalog yoktur onları tevhid akidesine ve Resulullah Muhammed Aleyhisselâm'ın getirmiş olduğu hakka/ risalete inanmaya davet vardır.

Nitekim Allahu Teala, Resulullah Muhammed Aleyhisselâma bu hususta nasıl bir yol takip etmesi gerektiğini şu şekilde göstermiştir:

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ
يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرِيَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ
مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَىٰ
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

"Ey Resul, Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer (bu görevini) yapmayacak olursan, O'nun elçiliğini tebliğ etmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz, Allah, kafir olan bir topluluğu hidayete erdirmez. De ki: 'Ey Kitap Ehli, Tevrat'ı, İncil'i ve size Rabbinizden indirileni uygulamadıkça hiç bir şey üzerinde değilsiniz.' Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun tuğyanlarını ve inkârlarını arttıracaktır. Sen de kafirler topluluğuna karşı üzüntüye kapılma."⁵⁷

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ
بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرِيَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ

⁵⁷ Mâide 67- 68

هَآ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَآجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ

إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ
الْمُؤْمِنِينَ

وَدَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
وَقَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ
وَكَفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ
أَوْ يُحَآجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

"De ki: 'Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda ortak (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiç bir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim.' Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: 'Şahid olun, biz gerçekten müslümanlarız.'

'Ey Kitap ehli, İbrahim konusunda ne diye tartışıp duruyorsunuz? Tevrat da, İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?'

İşte siz öylesiniz, biraz bir şeyler bildiğiniz konuda hadi tartıştınız, ama bilginiz olmayan bir şey hakkında ne diye tartışıyorsunuz? Oysa Allah bilir, siz bilmezsiniz!

İbrahim Yahudi veya Hristiyan değildi. O, doğruya yönelmiş, Allah'a teslim olmuştu. Müşriklerden değildi.

İnsanların İbrahim'e en yakın olanı, onun izinden gidenler ile bu Nebi (Muhammed) ve ona inanıp güvenenlerdir. Bütün müminlerin velisi/ en yakını Allah'tır.

Kitap ehlinden bir grup sizi saptırabilmeyi çok arzu etti. Oysa sadece kendilerini saptırıyorlar, fakat farkına varmıyorlar.

Ey Kitap ehli! (Gerçeğe) şahit olduğunuz hâlde, niçin Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz?

Ey Kitap ehli! Niçin hakkı batılla karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

Kitap ehlinden bir grup, "Mü'minlere indirilene günün başlangıcında inanın, sonunda da inkâr edin, belki onlar (size bakarak) dönerler" dedi.

'Sizin dininize uyandan başkasına inanmayın' (dediler). De ki: 'Şüphesiz hidayet, Allah'ın hidayetidir. Birine, size verilenin benzerinin verilmesinden veya Rabbi- nizin huzurunda aleyhinize deliller getireceklerinden ötürü mü (böyle söylüyorsunuz)?' De ki: 'Lütuf Allah'ın elindedir. Onu dilediğine verir. Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.'⁵⁸

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ
يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ
أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى قِطْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا
جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

⁵⁸ Âl-i İmrân Suresi 64 - 73

“Ey Kitap Ehli, Kitaptan gizlemekte olduklarınızın çoğunu size açıklayan ve bir çoğundan (değınmeden) geiveren elimiz geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir Kitap geldi.

Rızasını arayanları Allah onunla (Kur'an ile) kurtuluş yollarına gtrr ve onları iradesiyle karanlıklardan aydınlığa çıkarır, dosdoğru bir yola iletir.

‘Allah ancak Meryem oğlu Mesih'tir’ diyenler and olsun ki kafir olmuşlardır. De ki: ‘Allah Meryem oğlu Mesih'i, anasını ve yeryüzünde olanların hepsini yok etmeyi dilerse kim O'na karşı koyabilir?’ Göklerin, yerin ve arasındakilerin hükümranlığı Allah'ındır, dilediğini yaratır. Allah her Şeye Kadir'dir.

(Bir de) Yahudiler ve Hıristiyanlar, ‘Biz Allah'ın oğulları ve sevgili kullarıyız’ dediler. De ki: ‘yleyse (Allah) size neden gnahlarınız sebebiyle azap ediyor? Hayır, siz de O'nun yarattıklarından bir beşersiniz.’ (Allah) dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Göklerin, yerin ve bunların arasında bulunanların da hükümranlığı Allah'ındır. Dönüş de ancak O'nadır.

Ey Kitap Ehli, elçilerin arası kesildiği dönemde: 'Bize mjdecı de, bir uyarıcı da gelmedi' demenize (fırsat kalmamasın) diye size apaçık anlatan elimiz geldi. Böylece mjdecı de, uyarıcı da gelmiştir artık. Allah her Şeye g yetirendir.”⁵⁹

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن أَمَنَ تَبِعُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ
وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

“De ki: Ey kitap ehli! Niçin Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorsunuz? Allah ise yaptıklarınızı görmektedir.”

⁵⁹ Mâide 15 -19

De ki: Ey kitap ehli! (Gerçeği) görüp bildiğiniz hâlde, niçin Allah'ın yolunu eğri ve çelişkili göstermeğe yeltenerek inananları Allah'ın yolundan çevirmeye kalkışıyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.”⁶⁰

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَتَّقُونَ مِمَّا آتَاكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ

قُلْ هَلْ أَنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِيسٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِيسٌ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

“De ki, ‘Ey kitap ehli! Allah'a, bize indirilene ve daha önce indirilene inanmamızdan ve çoğunuzun fasık olmasından ötürü mü bizi yadırgıyorsunuz?

De ki ‘Allah katında cezası daha kötü olanları size bildireyim mi? Allah'ın lanetlediği/ dışladığı, gazabına uğrattığı, kimini maymunlara, kimini domuzlara çevirdiği kimseler ve bir de taguta kul olanlar var ya, işte onların durumu daha kötüdür. Onlar, doğru yoldan iyice sapmışlardır.

Size geldiklerinde ‘İnanıp güvendik’ derler, oysa kâfir girerler, kâfir çıkarlar. Allah onların gizlediklerini daha iyi bilir.

Onlardan çoğunun günaha, düşmanlıkta, haram yemede birbirleriyle yarıştıklarını görürsün. Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!

⁶⁰ Âl-i İmrân 98 -99

Bilgin-yöneticileri (Rabbaniyyun) ve yüksek bilginleri (Ahbar), onları, günah söylemelerinden ve haram yiyiciliklerinden sakındırmalı değil miydi? Yapmakta oldukları ne kötüdür.”⁶¹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آؤُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ
وُجُوهًا فَتَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ
مَفْعُولًا

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

“Ey kendilerine Kitap verilenler! Sizin yanınızda olan Kitabı tasdik eden bu Kitaba (Kur’an’a) inanıp güvenin. Yoksa itibarınızı yok eder, sizi yüz­süz hale getiririz. Yahut cumartesi yasağını çiğneyen ahaliyi lanetlediğimiz/ dışladığımız gibi siz de dışlarız. Allah'ın emri yerine gelir. Allah kendisine ortak oluşturulmasını (şirki) bağışlamaz. Bunun altında olan günahları, şirkten uzak kalmayı tercih eden kişi için bağışlar. Kim Allah'a ortak oluşturursa, O'na büyük bir iftirada bulunmuş olur.”⁶²

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
وَلَا يَتَمَنَّوْنَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فِيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“De ki: Ey Yahudiler! Sandığınız gibi siz, Allah'a diğer insanlardan daha yakınsanız, iddianızda da samimi iseniz ölmünüzü isteyin.

Yaptıkları şeyler sebebiyle ölümü hiç bir zaman istemezler. Yanlışlar içinde olanları bilen Allah'tır

⁶¹ Mâide 59 - 63

⁶² Nisâ 47

De ki: Kendisinden kaçtığınız ölüm sizi yakalayacaktır. Sonra, gizliyi de açıkta olanı da bilen Allah'ın huzuruna çıkarılacaksınız. Yapıp ettiklerinizi size, O bildirecektir.”⁶³

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ
لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ
وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

“De ki: Ey Kâfirler!

Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk etmem.

Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz.

Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk edecek değilim.

Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz.

Sizin dininiz size, benim dinim de banadır.”⁶⁴

وَأَنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا
تَعْمَلُونَ

“Eğer seni yalanlarsa, onlara de ki: Benim yaptıklarım benim, sizin yaptıklarınız sizindir. Siz benim yaptıklarımından uzaksınız ve ben de sizin yaptıklarınızdan uzağım.”⁶⁵

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّىكُمْ وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ
وَأَنْ يَمَسَّسَكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ
يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

⁶³ Cum'a 6 - 8

⁶⁴ Kâfirûn 1- 6

⁶⁵ Yûnus 41

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

“De ki: Ey insanlar! Benim dinim hakkında şüphemiz varsa bilin ki sizin Allah ile aranızda koyup kulluk ettiklerinize ben kulluk etmem ama ruhunuzu alacak olan Allah’a kulluk ederim. Bana inanıp güvenenlerden (müminlerden) olmam emredilmiştir. Yine bana şöyle emredildi: ‘Hakka yönelen bir kimse olarak yüzünü dîne çevir. Sakın Allah’a ortak koşanlardan olma.

Allah’ı bırakıp da sana ne fayda ve ne de zarar verebilecek olan şeylere yalvarma. Eğer böyle yaparsan, şüphesiz ki sen zâlimlerden olursun.

Allah, sana bir zarar verecek olsa onu ondan başka giderebilecek yoktur. Sana iyilik etmek istese onun ikramına engel olabilecek de yoktur. Allah ikramını, tercih ettiği kullarına verir. O, çok bağışlar ve ikramı boldur.

De ki: Ey insanlar, size Rabbinizden gerçek (Kur’an) gelmiştir. Artık kim doğru yola girerse, ancak kendisi için girer. Kim de saparsa ancak kendi aleyhine sapar. Ben sizden sorumlu değilim.”⁶⁶

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ
إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

“De ki: Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Ben de yapacağım. Kişiyi rezil edici azabın kime geleceğini ve sürekli azabın kimin başına ineceğini yakında bileceksiniz!

Biz sana Kitab’ı (Kur’an’ı) insanlar için, hak olarak indirdik. Kim doğru yola girerse, kendisi için girmiş olur. Kim de

⁶⁶ Yûnus 104 - 106

saparsa, ancak kendi aleyhine sapar. Sen onlara vekil değilsin.”⁶⁷

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَزِيزٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ
بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلٍ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ
اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أَمَرُوا إِلَّا
لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ
يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُنِيرَ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ
هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ

“Yahudiler; ‘Üzeyir Allah’ın oğludur’ dediler. Hristiyanlar da ‘Mesih Allah’ın oğludur’ dediler. Bunlar, onların dillerine doladıkları (boş) sözlerdir. Önceki kafirlerle aynı ağzı kullanıyorlar. Allah kahretsin onları! Bu iftiraya nereden sürükleniyorlar?

Onlar, Allah’dan başka bilginlerini ve rahiplerini de kendilerine Rab edindiler, Meryem oğlu Mesih’i de. Oysa onlar bir tek ilaha ibadet etmekle emrolunmuşlardı. Allah’dan başka hiçbir ilâh yoktur. O, müşriklerin ortak koştığı şeylerden de münezzehtir.

Bunlar, Allah’ın nurunu ağızlarıyla söndürmek isterler. Kafirler/ Ayetleri görmezlikten gelenler hoşlanmasa da Allah nurunu tamamlamaktan başka bir şeye razı değildir Müşrikler istemese de O dini (İslam’ı) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayetle ve hak dinle gönderen O’dur.”⁶⁸

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

⁶⁷ Zümer 39 - 41

⁶⁸ Tevbe 30 - 33

“Sen hikmetle ve güzel öğütle Rabbinin yoluna davet et/ çağır. Onlarla en güzel şekilde tartış. Senin Rabbin, yolundan sapanları iyi bilir, doğru yolda olanları da iyi bilir.”⁶⁹

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعِيَ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“De ki: İşte benim yolum budur; basiret üzere Allah'a davet ediyorum. Ben ve bana uyanlar (böyleyiz). Ben Allah'ı tesbih ve tenzih ederim ve ben müşriklerden değilim.”⁷⁰

Bu ayeti kerimelerden de görüldüğü gibi Resulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem, Allahu Teala'nın bu emrini olduğu gibi uygulamıştır. Onun bu sünnetini kerim ashabı Rıdvanullahi Anhum da sürdürmüşlerdir. İşte birisi Mekke döneminden birisi de Medine döneminden olmak üzere iki örnek:

- HABEŞİSTANA HİCRET EDEN MÜSLÜMANLARIN İSLAM AKİDESİ TEVHİD'E DAVET VE AKİDEVİ DURUŞLARI:

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ الْأَخْرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

"Zulme uğradıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri, and olsun ki, dünyada güzel bir yerde yerleştiririz. Âhret ecri ise daha büyüktür.”⁷¹

“Müşriklerin ezâları dayanılmaz bir hal almıştı. Müslümanlar serbestçe ibâdet edemiyorlardı. Bu sebeple Rasûlullah Sallallahu Aleyhi Vesellem Müslümanların Habeşistana hicret etmelerine izin verdi.

⁶⁹ Nahl 125

⁷⁰ Yûsuf 108

⁷¹ Nahl 41

Habeşistan'da Hristiyan Kralın Huzurunda Kureyş Elçileri İle O Ülkeye Hicret eden Müslümanların Temsilcisi Câfer Radyallahu Anhu Arasında Geçen Münâzara:

Müslümanların Habeşistan'a hicreti, müşrikleri endişelendirdi. Müslümanlığın etrâfa yayılmasından korktular. Hicret eden Müslümanların kendilerine teslim edilmesi için Habeşistan Necâşi'si Ashame'ye kıymetli hediyelerle Amr b. Âs ile Abdullah b. Ebî Rabia'yı elçi olarak gönderdiler. Necâşi, Müslümanlarla Kureyş elçilerini huzurunda karşılaştırdı. Müslümanlara:

- "Kureyşliler elçi göndermişler, sizi geri istiyorlar, ne dersiniz" diye sordu.

Müslümanların reisi Câfer ayağa kalkarak:

- "Ey hükümdar, sorunuz onlara, biz onların kölesi miyiz?"

Kureyş delegeleri adına Âs oğlu Amr (Amr b.Âs) cevâp veriyordu:

- *Hayır, hepsi hürdür.*

- "Onlara borcumuz mu var?"

- *Hayır, hiç birinde alacağımız yok.*

- "Kıyas edilmemiz için, onlardan öldürdüğümüz kimse var mı?"

- *Öyle bir isteğimiz yok.*

- "O halde bizden ne istiyorlar?"

Amr cevap verdi:

- *"Bunlar atalarımızın dininden çıktılar, ilâhlarımıza hakaret ettiler, gençlerin inançlarını bozdular, aramıza ayrılık soktular."*

Bu iddialara karşı Câfer:

- "Ey hükümdar, biz câhil bir kavimdik. Taştan, ağaçtan yaptığımız putlara tapıyorduk. Kız çocuklarımızı diri diri taprağa gömüyor, ölmüş hayvanların leşlerini yiyorduk. İçki, kumar, fuhuş ve hertürlü ahlâksızlığı yapıyorduk. Hak hukuk tanımıyorduk. Kuvvetliler zayıfları eziyor, zenginler fakirlerin sırtından geçiniyordu. Cenâb-ı Hakk bizim hidâye- timizi diledi.

İçimizden soyu-sopu, asâleti, ahlâk, fazilet ve dürüstlüğü hakkında kimsenin kötü söz edemeyeceği bir Peygamber gönderdi. O bizi puta tapma zilletinden kurtardı. Tek, Allah'ı tanıttı. Yalnız O'na kulluğa çağırdı. Bütün ahlâksızlıklardan uzaklaştırdı. Doğru söylemeği, emâneti gözetmeyi, akrabalık haklarına riâyeti, komşularla hoş geçinmeyi öğretti. Yalan söylemeği, yetim malı yemeği, haksızlık etmeği yasakladı. Biz O'na inandık. O'nun gösterdiği Hak Dini kabûl ettik. Bu yüzden kavmimizin hakaret ve işkencelerine uğradık. Fakat dinimizden dönmedik. Dayanamaz hâle gelince onlardan kaçıp, sizin himâyenize sığındık..."

dedi. Kur'ân-ı Kerim'den Hz. İsa ve Meryem'le ilgili olarak şu âyetleri okuyarak herkesi heyacâna getirip ağlattı:

فَاتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهٗا قَالُوٓا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا
يَا أُخْتُ هٰرُونَ مَا كَانَ اَبُوكَ اَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ اُمُّكَ بَعِيًّا
فَاَشَارَتْ اِلَيْهٖ قَالُوٓا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا
قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ اٰتَانِي الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا
وَجَعَلَنِي مُبٰرَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصٰنِي بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا
وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَاَنْ لَّمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا
وَالسَّلٰمُ عَلٰى يَوْمٍ وُلِدْتُ وَيَوْمٍ اَمُوتُ وَيَوْمٍ اُبْعَثُ حَيًّا
ذٰلِكَ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهٖ يَمْتَرُوْنَ
مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وُلْدٍ سَبْحٰنَهٗ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ
وَإِنَّ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرٰطٌ مُّسْتَقِيْمٌ

"Çocuğu kucaklayıp halkına getirdi. Dediler ki; 'Meryem! Kendini iğrenç bir hale düşürmüşsün.

Ey Harun'un kızkardeşi! Baban kötü bir kişi değildir, anan da yoldan çıkmamıştır.'

Meryem çocuğu gösterdi: 'Biz beşikteki çocukla nasıl konuşabiliriz' dediler.

Çocuk; 'Ben şüphesiz Allah'ın kuluyum, bana kitap verdi ve beni Nebi yaptı.

Nerede olursam olayım, beni mübârek kıldı. Yaşadığım müddetçe namaz kılmamı, zekât vermemi ve anneme iyi davranmamı emretti, beni bedbaht bir zorba kılmadı.

Doğduğum günde, öleceğim günde ve dirileceğim günde bana selâm olsun' dedi.

İşte hakkında şüpheye düştükleri Meryem oğlu İsa gerçek söze göre budur.

Allah'ın çocuk edinmesi olacak iş değildir. O, bundan uzaktır. Allah bir işe karar verdiği zaman onun için sadece "Oluş" der sonra o şey oluşur.

(İsa dedi ki); Allah benim Rabbidir, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kul olun, doğru yol budur."⁷²

Bu âyetleri dinleyen Habeş hükümdarı:

"Allah'a yemin ederim ki, bu sözler Hz. İsa'y'a gelen sözlerle aynı kaynaktanır" dedi ve Kureyş elçilerinin teklifini reddetti.

Ertesi gün, Amr, Necâşi'nin huzuruna çıkarak:

"Onlar Hz. İsa hakkında yakışsız sözler söylüyorlar", diyerek hükümdarı tahrik etmek istedi. Çünkü Habeş Necâşisi Ashame Hıristiyandı.

Bu idiaya karşı Câfer:

"Biz, Hz. İsa hakkında Cenâb-ı Hak Kur'ân'da ne bildirmişse ancak onu söyleriz" dedi ve sonra şu âyeti okudu:

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلَّمْتَهُ الْفَيْهَاءَ إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَأَمِينُوا بِاللَّهِ وَرُسُلَهُ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

"Ey Kitab ehli! Dininizde sınırları aşmayın ve Allah hakkında ancak hakkı söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih, ancak Allah'ın resulü, Meryem'e ulaştırdığı (emriyle onda var ettiği) kelimesi ve kendisinden bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve resullerine iman edin, '(Allah) üçtür' demeyin. Kendi iyiliğiniz için buna son verin. Allah, ancak bir tek ilâhtır. O, çocuk sahibi olmaktan uzaktır. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey O'nundur. Vekil olarak Allah yeter."⁷³

Bunun üzerine Necâşi yerden bir çöp alıp göstererek:

⁷² Meryem 27- 36

⁷³ Nisâ 171

"-Hz. İsa'nın dedikleri ile sizin söyledikleriniz arasında şu çöp kadar bile fark yok. Sizi ve Peygamberinizi tebrik ederim. Şehâdet ederim ki, O zât, hak Peygamberdir. O'nu Hz İsa müjdelemişti..." dedi. Sonra, Kureyş elçilerine:

"-Peygamberlerini yalanlayan kavmin hediyesi bana lâzım değil," diyerek getirdikleri hediyeleri geri verdi.⁷⁴

Habeşistan'a hicret eden Müslümanlar;

-O kadar zor ve seçeneksiz oldukları halde Mekke'den gelen müşrik liderlerin; Habeş kralı ve komutanlarını fitlemelerine rağmen, o zamanki mevzuatın gereği olmasına rağmen kralın huzurunda rükû yapmamışlardır. Tevhidi inançlarını, kimliklerini, davranışlarını ve hakkı izhar etmekten/açığa vurmaktan geri durmamışlardır.

-Hatta Hristiyan bir toplumda ve yönetim meclisinde Hristiyan olan kralın, komutanlarının ve din adamlarının huzurunda onların akidesini çürüten Meryem suresini okumaktan çekinmemişlerdir. Bu halleriyle o sisteme eklenmemişlerdir. Bilakis o sistemle akide, fikir, duygu ve amel bakımından ayrıışmışlardır. "*Varlıklarını koruma kaygısıyla*" asla akidevi duruşlarını törpüleyerek sistemden maslahat/ kazanım elde etmek peşinde düşmemişlerdir.

-Onların ve Mekke'de kalan bir avuç Müslümanın yok olmak tehlikesiyle baş başa kalmaları, onları cahiliyye sistemlerine eklemememiş ve hatta yanaştırmamıştır.

⁷⁴ İbn Hişâm, 1/361-362; İbnü'l-Esîr, 2/81

- MEDİNE DÖNEMİNDE MİSİR HÜKÜMDARI MUKAVKIS'A GİDEN MÜSLÜMAN ELÇİNİN AKİDEVİ DURUŞU VE HÜKÜMDARI İSLAM'A DAVET EDİŞİ:

“Hicret’in 7.yılıydı.. Peygamberimiz birçok hükümdara elçiler gönderip onları İslam’a davet etmişti. Mısır hükümdarı Mukavkis’a da bir elçi göndermek istiyordu. Bir mektup yazdı. Sonra da sahabilere hitaben; **“Ey insanlar, sevabını Allah’tan almak üzere bu mektubu Mısır hükümdarına hanginiz götürür?”** buyurdu. Hatib bin Ebî Beltea da oradaydı. Hemen ayağa kalktı. “Yâ Resûlallah, ben götürürüm!” dedi. Peygamberimiz, Hatib’in, davetine hemen icabet etmesine çok memnun oldu. Ona şöyle duada bulundu: **“Ey Hatib, Allah bu vazifeyi sana mübarek kılsın!”**

Hatib mektubu aldı, Peygamberimizle ve sahabilerle vedalaştıktan sonra evine geldi. Hazırlığını tamamladı, ailesiyle vedalaştı, vakit geçirmeden de yola çıktı. Hatib (r.a.) güzel konuşan, meselesini iyi anlatan bir sahabi ve ayrıca iyi bir şairdi. Şimdi bu kabiliyetini, bir hükümdarı İslamiyet’e davet ederken kullanacaktı. Yol boyunca neler anlatabileceğini, nasıl hareket edeceğini düşündü. Uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra Mısır’a vardı. Fakat Mukavkis’ı bulamadı. İskenderiye’ye gitti. Fazla bekletilmeden hükümdarın huzuruna çıktı. Hükümdar mektubu açtı, okutturdu. Mektupta şunlar yazıyordu:

“Bismillâhirrahmânirrahîm. Allah’ın kulu ve Resûlü Muhammed’den Kıptilerin büyüğü Mukavkis’a.

“Selam, hidayete uyan ve doğru yolda olanlara olsun. Seni İslam’a davet ediyorum. Müslüman ol ki, selameti bulasın, Allah’ın iki kat mükâfatına nail olasın. Eğer davetimi kabul etmezsen Kıptilerin günahı senin boynuna olsun!

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

“De ki: Ey Kitap Ehli olan Yahudi ve Hıristiyanlar! Sizinle bizim aramızda müşterek olan bir söze gelin: Allah’tan başkasına ibadet etmeyelim. O’na hiçbir şeyi ortak koşmayalım, Allah’ı bırakıp da birbirimizi rab edinmeyelim! Eğer onlar yüz çevirirlerse, siz de deyin ki: Şahit olun, biz Müslümanlarız...”⁷⁵

Mektubun okunması tamamlanınca Mukavkis, Hatib’e (r.a) bazı sorular sordu. Bunlardan bir tanesi şöyleydi:

-“O gerçekten peygamberse, kendisini öz yurdundan çıkarıp başka bir yere sığınmak zorunda bırakan kavmine neden beddua etmedi?”

Hatib’in bu suale cevabı susturucuydu. Şöyle dedi:

-“Sen İsa’nın peygamber olduğunu kabul ediyorsun değil mi? O gerçek bir peygamber olduğuna göre, kavmi kendisini asmak istediği zaman, Allah onu semaya kaldırıp yükselteceğine, kavminin helak edilmesi için Allah’a dua etseydi olmaz mıydı?”

Mukavkis bu cevap karşısında Hatib’i takdir etmekten kendini alamadı ve şöyle dedi:

- “Sen bir hakîmsin, yerli yerinde konuşuyorsun. Hakîm ve yerli yerinde konuşan birinin de yanından geliyorsun.”

Sonra da suallerine devam etti:

-“Muhammed insanları nelere davet ediyor?”

Hatib’in cevabı:

-“Yalnız Allah’a ibadet/ kulluk etmeye, beş vakit namaz kılmaya, Ramazan ayında oruç tutmaya, haccetmeye, verilen sözü yerine getirmeye, ölmüş hayvan eti ve kan yememeye davet ediyor.”

Mukavkis:

-“Onun şekil ve şemalini bana tarif et.”

Hatib, Peygamberimizin fizikî yapısını biraz tarif etti. Sözüünü tamamladığında Mukavkis;

⁷⁵ Âl-i İmrân 64

-“Anlatmadığın bazı şeyler kaldı. Onun gözlerinde birazcık kırmızılık, sırtında peygamberlik mührü var. Kendisi merkebe biner, harmanı giyer. Onu amcası ve amcaoğulları korur” dedi.

Hatib, “Evet, bunlar da onun sıfatlarıdır” deyince Mukavkıs sözlerine şöyle devam etti:

-“Ben İsa’dan sonra bir peygamber daha gönderileceğini biliyordum. Fakat onun Şam’dan çıkacağını sanıyordum! Çünkü daha önceki peygamberler hep oradan çıkmıştı. Bununla beraber, Son Peygamber’in sertlik, darlık ve yoksulluk ülkesi olan Arabistan’dan çıkacağını, kitaplarda okumuştum. Bizim vasfını Allah’ın Kitabında yazılı bulduğumuz Son Peygamber’in gönderilme vakti, tam bu zamandır. “Biz onun vasfını, ‘İki kız kardeşi bir nikâh altında birleştirmez. Hediyeyi kabul eder, sadakayı kabul etmez, fakirlerle oturup kalkar’ diye de kitaplarda yazılı bulmuştuk. Evet, o Peygamber, ülkelere hâkim olacak. Kendisinden sonra arkadaşları buralara kadar gelip fethedecekler. Bunları biliyorum. Fakat ona uymak hususunda halk beni dinlemez! Saltanatımdan ayrılmayı da göze alamam, bu hususta çok cimriyimdir! Ben halkıma bundan ne bir kelime bahsederim, ne de bu konuşmamı bildiririm.”

Hatib, Mukavkıs’ın hakikatleri bildiğini, buna rağmen saltanatının elinden çıkacağından korkup iman etmeye yanaşmadığını görünce üzüldü. Son olarak Mukav- kıs’a son derece tesirli bazı tavsiyelerde bulundu:

-“Senden önce geçenlerden birisi bu topraklarda kendisinin büyük rab olduğunu iddia etmiş ve ‘Ben sizin yüce rabbinizim!’ diye bağırmişti. Cenâb-ı Hak o Firavunu dünya ve ahiret azabıyla yakalayıp cezalandırdı. Sen başkalarından ibret al, fakat kendin başkalarına ibret olma!”

Daha birçok şey söyledi. Fakat Mukavkıs’ı ikna edemedi. Çünkü onun gözünü saltanat hırsı bürümüştü.

Mukavkıs, orada kaldığı müddetçe Hatib’e ikramda bulundu. Güzel bir şekilde onu ağırladı. Peygamberi- mize hitaben de bir mektup yazdı. Bir hayli de hediye gönderdi. Gönderdiği hediyeler arasında, Peygamber Efendimizin hanımlarından olma şerefine ermiş bulunan Mariye (r.anha) de bulunmaktaydı.

Uzun bir yolculuktan sonra Hatib, Medine'ye ulaştı. Hediyeleri Peygamberimize takdim etti. Mukavkis ile aralarında geçen konuşmaları nakletti. Peygamberimiz, Mukavkis hakkında şöyle buyurdu;

“Kötü adam! Saltanatına kıyamadı. Esirgediği saltanatı kendisine kalmayacak!”⁷⁶

Kur'an ve Sünneti Nebi'den verilen bu örnekler de göstermektedir ki; Hristiyanlar, Yahudiler ve diğer kafirler ile Müslümanların arasında “*dinlerarası diyalog*” anlamında hiçbir şey yoktur. Sadece onları üzerinde buldukları inançlarını terk edip Allah'ın Resulü Muhammed Aleyhisselam'ın getirmiş olduğu Kitab'a iman edip ona tabi olmalarına davet vardır. İnançlarının batıl olduğunu ve o inançları ile Allah katında kafir ve müşrik olduklarını hidayete ermek için Resulluha iman edip tabi olmaktan başka yol olmadığını tebliğ etmek vardır.

Onun için çeşitli demogoji ile “*dinlerarası diyalog*” söylem ve faaliyetlerinin İslâmi bir amel gibi gösterme çabalarını, çağdaş **bir bidat** olarak görüp Rasulullah Aleyhisselam'ın şu sözüne tabi olarak **reddediyoruz**:

مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ

“Bizim bu dinimizden olmayan bir şeyi ihdas eden reddolunur.”⁷⁷

⁷⁶ İnsânü'l-Uyûn, 3: 295-300; Tabakât, 1: 260; el-Bidâye, 4: 272

⁷⁷ Müslim, 3242; İbni Mace, 14; Ahmed b. Hanbel, 24840, 25124

HOŞGÖRÜ, BARIŞ, SEVGİ, KARDEŞLİK VE İSLÂM

B.M.'ne bağlı UNESCO 1995 yılını hoşgörü ve barış yılı ilan etmiş!... Bu nedenle bu tarihten itibaren bu temanın işlendiği yazılar, konferanslar ve sempozyumlar özellikle İslâm aleminde yoğunlaşmıştır. İslâm adına hareket ettiğini söyleyen birçok meşhur şahıslar, dernekler, vakıflar, cemaatler, üniversiteler, İlahiyat Fakülteleri, Diyanet İşleri Başkanlığı hep bu konuyu işlediler ve işlemektedirler. İslâm'ın "*hoşgörü dini*", "*barışçıl din*" olduğunu anlatarak BM'lerin çizgisinde olduklarını göstermeye çalışmaktadırlar!. Sürekli olarak "*İslâm'ın hoşgörülü din, barışçıl din*", olduğu söylenmekte de neyi, kimi hoş gördüğü ve kime zeytin dalı uzattığına pek değinilmemektedir. Böylelikle insan, "*İslâm hoşgörü dinidir*" derken "hoşgörü" kelimesinin genel manası ile baş başa bırakılmaktadır.

"**HOŞGÖRÜ**" kelimesinin (Arapçası; müsa- maha, Fıransızcası; Tolerans)'dır. Manası ise: Her şeyi anlayışla karşılayarak olabildiği kadar hoş görme durumu. **Hoş** ise: beğenilen, duyguları okşayan, zevk verene denir. **Hoş karşılamak, hoş görmek** ise anlayışla karşılamak, kusur saymamaktır.

Şimdi bu mana İslâm'a genel olarak nasıl yüklenebilir!.. Bu manaya göre İslâm; küfrü, şirki, haramı münkeri hoş görüyor demektir. Kafiri, müşriki tağutu, fasıki, zalimi hoş görüyor demektir. Öyle mi? Öyledir diyebilmek için ya İslâm'ın hep cahili olmak gerek ya da onu tahrif etme çabası içine girmiş bir hain olmak gerekir. Bu gayret içinde olanlar İslâm'ın hoş görülü din olduğunu

göstermeye çalışırken hep zimmet ahkamındaki delilleri ileri sürmeye çalışmaktadırlar.

Zimmet ahkamı; hoşgörüyü değil, İslâm'ın diğer din ve mensuplarına üstünlüğünü onların da bu üstünlüğe/hakimiyete boyun büküşlerini ifade eder. Onların;

حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

"**Küçülmüşler, olarak cizye vermeleriyle**"⁷⁸ birlikte İslâmi otoriteye boyun bükmeleri karşılığında onları hoş görme değil de teba hakkı olarak can ve mallarının korunmasına güvence vermeyi ifade eder.

Zimmet ahkamından hareketle İslâm'ın hoşgörü dini olarak takdim edilmesi İslâm akidesine ve naslarına kesinlikle ters düşer. Zira İslâm; küfrü şirki, tağutu, masiyeti, münkeri inkar edip yalnızca Allah'a teslimiyet esası üzerine kuruludur. Hakkın ancak Allah'tan geldiğini, Hakkın dışında da sapkınlıktan başka bir şeyin olmadığı kabulü üzerine kuruludur:

فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَا تَصْرُفُونَ

"**Artık haktan sonra sapıklıktan başka ne kalır? O halde nasıl döndürülüyorsunuz?**"⁷⁹

Biz Müslümanların vazifesi tek **hak din olan dinimiz İslâm'ı** kafirlere -onların küfür, şirk ve batıllarını hoş görerek- hoş şirin göstermek değil de onlar hoşlanmasa da diğer dinler üzerine hakim kılmak için çalışmak olmalıdır. Bu çalışmanın içinde hikmetle, delille ve güzel üslûpla tebliğ-tartışma var, ancak maddi engelleri ortadan kaldırıp İslâmi otoriteyi hakim kılmak için cihad da var. Dinimizi, kendimizi, aşağılar aşağısı olan küfür, şirk, batıl,

⁷⁸ Tevbe: 29

⁷⁹ Yunus: 32

tağut, kafir, putperest ve müşriklerin seviyesine indirerek onları da anlayışla karşılamak onları kusurlu saymamak demek olan **hoş görüntülü** olmayı ilke edinerek şeytanın avanelerinin adımlarını takip etmek vazifemiz olmamalıdır.

Barış da ancak Müslümanlar arasında İslâm çerçevesinde esastır. Yoksa küfürle İslâm'ın, tevhitte şirkin, hakla batılın arasında ve iman ehli ile küfür ehlinin arasında barışı esas olarak görmek Sünnetullah'a aykırı olduğu gibi bu hususların tabiatına da aykırıdır. Zira küfür ve batıl ehli hak ehlini ancak haktan vazgeçmeleri ve kendilerine her açıdan tabi olmaları ile kabul eder. Hak ehli de batıl ehlini aynı şekilde batılın zail olması esasını üzerine kabul eder. Bunun bir orta yolu, barışçıl yolu falan yoktur. Çünkü hak ile batılın iman ile küfrün tevhid ile şirkin, adalet ile zulmün orta yolu, gri alanı yoktur. Bunların bir biri ile de barışık olması esas itibarı ile imkansızdır.

İslâm, **kafir** ve **müşriki** hoş görmeyip **pis, murdar, hayvanlardan daha sapık, aşağuların aşağısı** olarak vasıflandırmıştır. Zira Alahu Teala şöyle demiştir:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا

“Ey iman edenler! Müşrikler bir pisliktirler. Artık bu yıldan sonra Mescidi Haram'a yaklaşmasın- lar..”⁸⁰

فَاعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَاؤَاهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءَ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

“Onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar murdar- dırlar/ pistirler. Kazanmakta olduklarına (Kötü işlerine) karşılık ceza olarak varacakları yer cehennemdir.”⁸¹

⁸⁰ Tevbe: 28

⁸¹ Tevbe: 95

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَأَدْتَهُمْ رَجْسًا إِلَىٰ رَجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ
“Kalplerinde hastalık olanlara gelince (bu ayetler) onların murdarlığına murdarlık/ pislik katar, onlar artık Kafirler olarak ölürler.”⁸²

كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
“İşte böyle, Allah inanmayanların üstüne murdarlık/ pislik indirir.”⁸³

وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ
“O(Allah) murdarlık (azabını) akıllarını kullanmayanlara verir.”⁸⁴

İman etmeyenler, Allah’ın bildirdiğine göre hayvanlar gibidirler ve aşağıların aşağısıdır:

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ
ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ
“Muhakkak ki biz insanı en güzel biçimde yarattık.
Sonra onu aşağıların aşağısına gönderdik.
Fakat iman edip salih amel işleyenler hariç. Onlar için eksilmeyen devamlı bir ecir vardır.”⁸⁵

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
“Allah katında hayvanların en kötüsü kafir olanlardır. Çünkü onlar (Allah'a ve indirdiklerine) iman etmezler.”⁸⁶

فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

⁸² Tevbe: 125

⁸³ En'am: 125

⁸⁴ Yunus: 100

⁸⁵ Tîn: 4-6

⁸⁶ Enfal: 55

"Onun durumu tıpkı köpeğin durumu gibidir. Eğer üstüne varırsan dilini çıkartıp solur, bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte ayetlerimizi yalanlayan toplumun durumu budur. Bu kıssayı anlat umulur ki düşünür, ibret alırlar."⁸⁷

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آدَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْعَافِلُونَ

"Andolsun biz, cinler ve insanlardan, kalpleri olup da bunlarla anlamayan, gözleri olup da bunlarla görmeyen, kulakları olup da bunlarla işitmeyen birçoklarını cehennem için var ettik. İşte bunlar hayvanlar gibi, hatta daha da aşağıdadırlar. İşte bunlar gafillerin ta kendileridir."⁸⁸

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا
أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

"Heva ve hevesini kendisine ilah edinen kimseyi gördün mü? Şimdi ona sen mi vekil olacaksın?

Yoksa sen onların çoğunun gerçekten söz dinleyeceğini yahut akıllanacağını mı sanıyorsun? Gerçekte onlar hayvanlar gibidir. Hatta onlar daha şaşkın halededirler."⁸⁹

وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

"Küfredenler ise (dünya da) zevklenirler, hayvanların yediği gibi yerler, onların yeri ateştir."⁹⁰

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ

"Allah günahkar kafirlerin hiçbirisini sevmez."⁹¹

⁸⁷ A'raf: 176

⁸⁸ A'raf: 179

⁸⁹ Furkan: 43-44

⁹⁰ Muhammed: 12

⁹¹ Bakara: 276

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

“Deki; Allah'a ve Resul'e itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse bilsinler ki Allah kafirleri sevmez.”⁹²

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

“Allah zalimleri sevmez.”⁹³

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

“Allah ifsad edenleri sevmez.”⁹⁴

Görüldüğü gibi Allah; kafir, müşrik, münafık, zalim, fasık, fasid olanları hiç de hoş görmüyor. Bir müslüman onları nasıl hoş görebilir ki hem de Allah'ın dini adına?!....

Allah onları hoş görme değil, onlardan yüz çevirmeyi ve yer yüzünden onların iktidarından kaynaklanan küfür fitnesini ortadan kaldırıp Allah'ın dinini hakim kılmak için cihad etmeyi emretmiştir. Şöyle demiştir:

فَاعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجْسٌ

“Onlardan yüz çevirin. Onlar murdardırlar/ pisliktirler”⁹⁵

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصِدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُفْقَرُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

“Şüphesiz ki küfredenler (inkar edenler) mallarını (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcıyorlar. Daha da harcayacaklar! (Ama) sonunda bu onların yürek acısı olacak ve en sonunda mağlup olacaklardır. Kafirlikte ısrar edenler ise cehenneme sürüklenecek-lerdir.”⁹⁶

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ

⁹² Ali İmran: 32

⁹³ Ali İmran: 57

⁹⁴ Maide: 64

⁹⁵ Tevbe: 95

⁹⁶ Enfal: 36

"(Yeryüzünde) fitne kalmayınca ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın!"⁹⁷

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ
صَاغِرُونَ

"Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve Ahiret gününe inanmayan, Allah ve Resulü'nün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini din edinmeyen kimselerle küçülmüşler olarak güçleri nispetinde cizye verinceye kadar savaşın."⁹⁸

Bazıları, İslâm'ın barış dini olduğunu, barışçıl din olduğunu, esas itibarı ile barışı öngördüğünü iddia ederken delil olarak şu ayeti ileri sürmektedirler:

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

"Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, çok iyi işiten pek iyi bilendir."⁹⁹

Onlar bu konuda şu ayeti tamamen göz ardı etmektedirler:

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمْ الْآعْلُونَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَبْرِكُمْ أَعْمَالَكُمْ

"Sakın gevşemeyin. Üstün olduğunuz halde barışa davet etmeyin, Allah sizinle beraberdir. O amellerinizi asla eksiltmez."¹⁰⁰

Şu halde (Enfal 61)'deki hüküm, Müslümanlar zayıf konumda iken geçerlidir. Demek ki asıl olan barış değil hak din olan İslâmı diğer dinler üzerine hakim kılarak fitne ortadan kalkasıya kadar cihaddır. Zira, Resulüllah'ın

⁹⁷ Enfal: 39

⁹⁸ Tevbe: 29

⁹⁹ Enfal: 61

¹⁰⁰ Muhammed: 35

ve O'nun ümmetinin vazifesinin bu olduğunu Allahu Teala şöyle bildirmiştir:

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ
هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ

“Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Halbuki kafirler hoşlanmasalar da Allah nurunu tamamlamaktan asla vazgeçmez.

O, müşrikler hoşlanmasalar da (kendi) dinini bütün dinlere üstün kılmak için Resulünü hidayet ve hak dinle gönderendir.”¹⁰¹

Resul Sallallahu Aleyhi Vesellem'in şöyle dediği rivayet edilmiştir:

أَمْرٌ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَفُوتُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِذَا قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَصَمُوا
مَنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا

“La ilahe illallah deyinceye kadar insanlarla savaş etmekle emredildim. Onlar ancak bu kelime-i tevhidi söyleyince benden şer'i çerçevede kanlarını ve canlarını korurlar.”¹⁰²

وَالْجِهَادُ مَا صِرَ مِنْذُ بَعَثَنِي اللَّهُ إِلَيَّ أَنْ يُقَاتِلَ آخِرُ أُمَّتِي الدَّجَالَ لَا يُبْطِلُهُ جَوْرُ جَائِرٍ
وَلَا عَدْلُ عَادِلٍ

“Allah beni gönderdiği zamandan beri, ümmetimin son ferdi Deccal ile savaşasıya kadar cihad geçerlidir. Zalimin zulmü ve adilin adli onu iptal etmez.”¹⁰³

Görüldüğü gibi Müslümanların İslâm adına asli vazifeleri; kafirlere dinlerini ve kendilerini şirin gösterip onlarla istedikleri barış çizgisinde olduklarını göstermek için sürekli zeytin dalı uzatarak zillet izhar etmek değil,

¹⁰¹ Tevbe: 32-33

¹⁰² Müslim, Kitabu'l İman, 32

¹⁰³ Ebu Davud, 2170

Allah'ın dinini hakim kılmak için cihad etmektir. Bu, onların ruhu ve aksiyonudur. Bu ruhu Müslümanlardan söküp atmak Müslümanlara karşı işlenebilecek en büyük ihanettir!..

Barış ancak mü'minler arasında esastır ve korunması gerekendir. Zira ancak mü'minler kardeşirler Bunu Allahu Teâla şöyle bildirmiştir:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ

"Ancak mü'minler kardeşir. Öyle ise kardeşlerinizin arasını sulh edin / düzeltin."¹⁰⁴

Bunun dışında insanlar arasında barış esas değildir. Bilakis husumet ve düşmanlık esastır. Mü'minler ile kafirler arasında bu düşmanlık daha barizdir. Aslında kafirlerin kendi aralarında da husumet ve düşmanlık egemendir. Onun için barış şarkıları söyleyerek barış adına yapılan onca faaliyetler hatta "barış operasyonları" adındaki savaşlar barışın bir ütopya, hülya ve şeytani aldatmacalar olduğunu göstergesidir. Bunun böyle olduğu şu naslarla da sabittir:

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

"Allah buyurdu. Birbirinize düşman olarak inin. Sizin için yeryüzünde bir süreye kadar yerleşip kalma ve yaşayıp faydalanma vardır."¹⁰⁵

فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

"Muhakkak ki Allah kafirlerin düşmanıdır."¹⁰⁶

إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا

"Muhakkak kafirler size apaçık düşmandırlar."¹⁰⁷

104 Hucurat: 10

105 A'raf: 24

106 Bakara: 98

107 Nisa: 101

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ

“Ey iman edenler! Benim ve sizin düşmanlarınızı veli/ dost ve yardımcı edinmeyin.”¹⁰⁸

فَاعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

“Böylece kıyamete kadar onların (Hıristiyanların) aralarına düşmanlık ve kin saldık.”¹⁰⁹

وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

“O Yahudilerin aralarına kıyamete kadar (sürecek) düşmanlık ve kin soktuk.”¹¹⁰

Gerçek kardeşlik, sevgi ve dostluğa gelince; bu da ancak İslâm'a imanla birlikte mümkün olur. Başka değil, zira Allah bunu şöyle buyurmuştur:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

“Ancak mü'minler kardeşler.”¹¹¹

فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا

“Allah sizin kalplerinizi birbirine ısındırdı da onun nimeti ile (İslâm ile) kardeşler oldunuz.”¹¹²

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ

“Onların nasıl ahdi olabilir. Zira onlar size galip gelselerdi sizin hakkınızda ne ahit ne de bir antlaşma gözetmezlerdi. Onlar ağızlarıyla sizi razı ediyorlar. Halbuki kalpleri (buna) karşı çıkıyor. Çünkü onların çoğu fasıklardır.”¹¹³

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ

108 Mümtehine: 1

109 Maide: 14

110 Maide: 64

111 Hucurat: 10

112 Ali İmran: 103

113 Tevbe: 8

“(Onlar) bir mü'min hakkında ne ahid tanırlar ne de antlaşma. Çünkü onlar saldırganların kendileridir.”¹¹⁴

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَأِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ

“(Kafirler vazgeçip) tevbe eder namaz kılar ve zekat verirlerse artık onlar dinde kardeşlerinizdir.”¹¹⁵

Demek ki kan kardeşliği ya da yaratılış kardeşliğinin gerçekte bir değeri yoktur. Bu gerçek kardeşlik de değildir. Buna dayanarak Müslüman olunup olmadığına bakmaksızın tüm insanları sevmeye davet etmek yani hümanist olmaya davet etmek gayri İslâmi bir tutumdur. Çünkü Allahu Teala bize neyi, kimi seveceğimizi ve sevmeyeceğimizi bildirdi. Bize kendisinin hoşlandığı şeylerden hoşlanmamızı, sevdiği şeyleri sevmemizi, sevmediği şeyleri sevmememizi bildirerek duygularımızı ona tabi kılmayı imanın gereği kıldı. Allah'ın Resulü Sallallahu Aleyhi Vesellem'in şöyle dediği rivayet edilmiştir:

لا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جَنَّبَ بِهِ

“Sizden biriniz iman etmiş olmaz ta ki hevası benim getirdiğime tabi olmadıkça.”¹¹⁶

Allahu Teâla bize, Allah'a asi oldukları sürece anne, baba oğul kardeş de olsa sevmeyeceğimizi bildirmiştir

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

“De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız, kazandığımız mallar, kesata uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız meskenler, size Allah'tan,

¹¹⁴ Tevbe: 10

¹¹⁵ Tevbe: 11

¹¹⁶ Zehebi, Kebâir 126035; Me'âric el-Kubûl 2/422

Resul'ünden ve Allah yolunda cihat etmekten daha sevgili ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez."¹¹⁷

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا
أَبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ
وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

"Allah'a ve ahiret gününe inanan bir milletin, babaları veya oğulları veya kardeşleri ya da akrabaları olsa bile Allah'a ve Resulüne karşı gelenlere, sevgi beslediklerini görmezsin. İşte Allah, imanı bunların kalplerine yazmış, katından bir nur ile onları desteklemiştir. Onları, içlerinden ırmaklar akan, içinde temelli kalacakları cennetlere koyar. Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da Allah'tan hoşnut olmuştur. İşte bunlar, Allah'ın hizbidir/ partisidir. İyi bilin ki, kutuluşa/ saadete erecek olanlar, Allah'ın hizbidir."¹¹⁸

Bizim müşriklere, münafıklara, kafirlere sevgi ile zeytin dalı uzatıp durmamız, sevgi gösterip onlardan da öyle davranacaklarını beklememizin çok safça ve de gafletçe bir beklenti olduğunu Allahu Teâla şöyle bildirmiştir:

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ

"Sen onların dinine uyuncaya kadar ne Yahudiler ve Hıristiyanlar senden asla razı olmazlar."¹¹⁹

وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتِطَاعُوا

"Onlar eğer güçleri yeterse; sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler."¹²⁰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
كَافِرِينَ

¹¹⁷ Tevbe: 24

¹¹⁸ Mücâdele 22

¹¹⁹ Bakara: 120

¹²⁰ Bakara: 217

“Ey iman edenler! kendilerine kitap verilenlerden bir guruba uyarmanız, imanınızdan sonra sizi çevirip kafirler haline getirirler.”¹²¹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا
خَاسِرِينَ

“Ey iman edenler! Eğer kafirlere uyarmanız, sizi eski dininize geri çevirirler. O takdirde büsbütün kaybedersiniz.”¹²²

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ
أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ

“Ehli kitaptan çoğu, hak ve doğru olan kendilerine apaçık belli olduktan sonra sırf içlerindeki kıskançlıktan ötürü sizi imanınızdan vazgeçip küfre döndürmek isterler.”¹²³

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ
يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

“Sizin de kendileri gibi inkar etmenizi istediler ki onlarla eşit olalım. o halde Allah yolunda göç edesiye kadar onlardan hiçbirini veli/ dost edinmeyin.”¹²⁴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْفُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ
كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنَّ
كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ
بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ
إِن يَتَفَقَّوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا
لَوْ تَكْفُرُونَ

“Ey iman edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin. Onlar size gelen gerçeği inkar etmişken onlara sevgi gösteriyorsunuz.

121 Ali İmran: 100

122 Ali İmran: 149

123 Bakara: 109

124 Nisa: 89

Halbuki onlar Rabbiniz olan Allah'a inandığınızdan dolayı Nebii ve sizi yurdunuzdan çıkarıyorlar. Eğer siz benim yolunda cihat etmek ve rızamı kazanmak için çıkmışsanız onlara nasıl sevgi gösterirsiniz? Oysa ben sizin gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da bilirim. Sizden kim bunu yaparsa doğru yoldan sapmış olur.

Şayet onlar sizi ele geçirirlerse size düşman kesilecekler, size ellerini ve dillerini kötü halde uzatacaklardır. Zaten inkar edivermenizi istemekte dirler.¹²⁵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُوا مَا عَنْتُمْ قَدْ
بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ

هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَفُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا
وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَالِيَكُمْ مِنَ الْأُمَامِلِ مِنَ الْعَيْظِ قُلْ مُؤْتُوا بِعَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

إِن تَمَسَسْتُمْ حَسَنَةً تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا
يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

“Ey iman edenler! Kendi dışınızdakileri (kafirleri) sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten geri kalmazlar. Size sıkıntı verecek şeyleri isteyip dururlar. Gerçekten kin ve düşmanlıkları ağızlarından (dökülen sözlerinden) belli olmuştur. İçlerinde sakladıkları (düşmanlıkları) ise daha büyüktür. Eğer düşünüp anlıyor iseniz, her halde ayetlerimizi size açıklamış oluyoruz.

İşte siz öyle kimselersiniz ki onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Siz bütünüyle Kitaba inanırsınız, onlar ise sizinle karşılaştıklarında inandık derler. Kendi başlarına kaldıklarında da size olan kinlerinden dolayı parmaklarını ısırırlar. Kininizle geberin deyiver.

Size bir iyilik dokunursa bu onları tasalandırır, başınıza bir musibet gelirse buna da sevinirler. Eğer sabreder ve

125 Mümtehe: 1-2

Allah'tan korkarsanız (hükümlerine bağlanırsanız) **onların hilesi size hiçbir zarar vermez. Şüphesiz Allah onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.**"¹²⁶

Bütün bu mü'minlere nur saçan ayeti kerimelerden sonra artık bir Müslüman hem de Allah'ın dini adına nasıl kafirlerin korosuna katılarak **hoşgörü, barış, sevgi, kardeşlik, dinler arası diyalog** şarkıları söyler, "*Silahımız sevgi, şiarımız sövene dilsiz, dövene elsiz gerek*" diyebilir ve bu sloganları da İslâm'a atfeder?!...

Halbuki Resulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem; sövmek, dövmek de dahil küfür, şirk, zulüm, masiyet olan tüm münkere karşı takınılacak tavrı yukarıda zikredilen ve zikredilmeyen onlarca nassa ilaveten gayet açıkça ortaya koymuştur. Müslümana düşen şeytanın avaneleri olan kafirlerin ve kurumlarının çizgisinde görünme gayreti değil de Allah ve Resulü'ne kulak vererek münkeri ve faillerinin her çeşidine gerektiği şekilde el-dil ve buğz ile karşı koymak olmalıdır. Zira Allah'ın Resulü Sallallahu Aleyhi Vesellem'in şöyle dediği rivayet edilmiştir:

مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُعْتَزِّهِ بِبَيْدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ
أَضْعَفُ الْإِيمَانِ

"Sizden kim bir münkeri görürse onu eliyle düzeltsin. Buna gücü yetmezse diliyle düzeltsin. Buna da gücü yetmezse kalbiyle düzeltsin (buğz etsin). Bu kadarı imanın en zayıf mertebesidir."¹²⁷

إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْ شَتَّكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابِهِ

"İnsanlar zalimi görüp elinden tutmazlarsa, Allah'ın hepsine ulaşacak umumi bir bela göndermesi yakındır."¹²⁸

¹²⁶ Ali İmran: 118-120

¹²⁷ Müslim, 70; Ahmed b. Hanbel, 11034, 11090, 11442

¹²⁸ Tirmizi, 2094, 2983; Ebu Davud, 3775; Ahmed b. Hanbel, 29,

İLİMLİ İSLÂM (!) PROJESİ

“*İlimli İslam*” projesinin ortaya çıkış süreci ve gözetilen amaçları hakkında, “*İlimli İslâm (!)*”¹²⁹ başlıklı şu alıntı yazıyı okuyucunun dikkatlerine sunuyorum:

“11 Eylül olaylarının 10’uncu yıldönümünde Türkiye’deki haber ajansları abonelerine şöyle bir haber iletiler:

“ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, John Jay Ceza Hukuk Koleji’nde yaptığı konuşmada, global terörizme karşı yapılacak çalışmaları ve mücadele stratejisini anlattı. Clinton Libya, Mısır, Tunus gibi Arap Baharı sonrası otoriter rejimlerden demokrasiye geçiş sürecindeki ülkelerde kökten dinci terörizmi engellemek amacıyla başlatılan forum çerçevesinde destek olunacağını ifade etti.

Hillary Clinton’ın konuşmada duyurduğu “Küresel Terörizmle Mücadele Forumu” (Global Counterterrorism Forum) adı verilen girişimin eş başkanlığını ABD ve Türkiye yürütecek 30 ülke de girişime destek verecek

Küresel Terörizmle Mücadele Forumu bu ülkelere terörizm tehditlerin karşı zafiyetlerinin tespitinde yardımcı olacak, yeri geldiğinde terörle mücadele için istihbarat ve kaynak desteğinde bulunacak. Forum ayrıca söz konusu ülkelere yeni terörle mücadele yasalarının hazırlanmasına yardım edecek; yasaların insan hakları ihlal edilmeden uygulanması için polis, savcı ve yargıçların eğitimine katkıda bulunacak. Clinton, Forum ile eşgüdümün sağlanması için ABD Dışişleri Bakanlığı’nda özel bir birim kurulacağını da açıkladı.

ABD yönetimine yakın kaynaklara göre ABD’nin terörle mücadelede Türkiye’yi partner görmesinin en önemli nedeni terörle mücadeledeki tecrübesi. Öte yandan Arap Baharı sırasında iki ülke arasında çok olumlu ve stratejik bir ilişki sürecinin başlamış olması da bu kararı etki eden sebeplerden.”¹³⁰

¹²⁹ Ubeydullah Toprak, <http://www.gençbirikim.net/radikal-islamini-ve-islami-terorun-panzehiri-ilimli-islam/>

¹³⁰ (<http://emrehaber.com/tag/kuresel-terorizmle-mucadele-forumu>)

Tam bu haberin gündemde olduğu günlerde Arap baharı turunun ilk durağı Mısır'da, özel bir TV kanalına röportaj veren Başbakan Recep Tayyip Erdoğan:

“Türkiye’de anayasa laikliği, devletin her dine eşit mesafede olması olarak tanımlar. Laiklik kesinlikle ateizm değildir. Ben Recep Tayyip Erdoğan olarak Müslüman’ım ama laik değilim. Fakat laik bir ülkenin başbakanıyım. Laik bir rejimde insanların dindar olma ya da olmama özgürlüğü vardır. Ben Mısır’ın da laik bir anayasaya sahip olmasını tavsiye ediyorum. Çünkü laiklik din düşmanlığı değildir. Laiklikten korkmayın. Umarım ki Mısır’da yeni rejim laik olacaktır. Umuyorum ki benim bu açıklamalarımın sonra Mısır halkının laikliğe bakışı değişecektir”¹³¹

diyerek Hüsnü Mübarek rejiminin devrilmesinden sonra Mısır’da yeni anayasanın laik mi yoksa Şeriat ilkelerine mi dayanması konusundaki tartışmada safını belli etti.

Libya’da Ulusal Geçiş Konseyi’nin lideri Mustafa Abdül Celil, başkent Trablus’ta Muammer Kaddafi’nin devrilmesinden sonra ilk kez halka hitap etti. Mustafa Abdülcelil:

“Sağ ya da sol, hiçbir aşırılıktan yana ideolojiyi kabul etmeyeceğiz. İlimli İslam’ın olduğu Müslüman bir halkız, bu yolda kalmaya devam edeceğiz”
diyerek yeni kuracakları rejimin niteliğini açıkladı.¹³²

Tunus’da El Nahda’nın lideri Raşit Gannuşi de AK Parti ile ilişkileriniz nasıl? Sorusuna şöyle cevap veriyor:

“Erdoğan’ı İstanbul Belediye Başkanlığı’ndan bu yana tanıyorum. (Eski Başbakan) Erbakan’ı yıllardır tanırdım. Cenaze törenine de gittim. Gül ile de tanışıyorum. Davutoğlu’nu ise daha bakan olmadan, sizler bile tanımadan tanırdım. Önemli bir misyon yüklenmiş durumdalar. İlimli İslam’ın da demokratik bir rejim içinde iktidarda olabileceğini gösteriyorlar. Özellikle Adalet ve Kalkınma Partisi döneminde demokrasi ve İslam

¹³¹ (<http://www.konsensushaber.com/manset/laiklik-ateizm-degil-korkmayin.html>)

¹³²(http://www.bbc.co.uk/turkce/haberler/2011/09/110913_jalil_amnesty.shtml)

arasında bir barışma dönemi oldu. Biz bunu model olarak görüyoruz.”¹³³

Bütün bunlara AKP'nin “Türkiye Hazır Hedef 2023” başlığını taşıyan 2011 seçim beyannamesinin ABD ile ilişkilerle ilgili kısmını ekleyelim:

“AK Parti'nin yeni iktidar döneminde ABD ile siyasi istişare ve işbirliği devam ettirilecektir. Türkiye ile ABD arasında var olan ve uzun yıllara yayılan ‘stratejik ortaklık’ ilişkisi, ABD Başkanı Barack Obama'nın ifadesiyle ‘Model ortaklık’ olarak yeni bir boyut kazanmış bulunmaktadır. Irak ve Afganistan'ın yanı sıra Arap dünyasında son aylarda yaşanan gelişmeler, Ortadoğu barış Süreci, iki dost ülkenin yakından takip ettiği konulardır. Bu bölgelerde, barış ve istikrarın tesisine ve muhafazasına yönelik çabalarımız devam edecek ve Amerikalı muhataplarımızla olan siyasi diyalog ve işbirliği, aynı yoğunlukla sürdürülecektir.”¹³⁴

Yukarıda naklettiğimiz -özellikle altını çizdiğimiz- cümlelerin ortak paydası, ABD tarafından “*Radikal (Siyasal) İslam*” ve “*Köktenci terör*” diye tanımlanan emperyalizm karşıtı duruşa alternatif olarak dillendirilen “*İlmli İslam*” söylemi ve projesi, “*Model Ülke*” de Türkiye.

Bu yazıda “*İlmli İslam*” projesinin ortaya çıkış süreci ve gözetilen amaçları üzerinde duracağız. Baştan ifade edelim ki; yazımızın başlığındaki “*Radikal (Siyasal) İslam*”, “*İslami (Köktenci) terör*” ve “*İlmli İslâm*” gibi kavramlar. Batı menşeli kavramlardır. Bu isimlendirmeler tarafımızdan yapılmamıştır. Terörün İslamisi veya Hristiyanisi olmaz. Terör terördür. Hakikatte İslâm hiçbir şekilde “*İlmli İslâm*” ya da “*Radikal/Siyasal İslâm*” olarak da tanımlanamaz. İslâm kelimesinin önüne bir sıfat konularak İslâm nitelendirilemez. Gayemiz bu isimlendirmelerin kaynağını bulmak, niçin böyle

¹³³(<http://hurarsiv.hurriyet.com.tr/goster/printnews.aspx?DocID=17655157>)

¹³⁴ (<http://www.milligazete.com.tr/haber/beyanname-yeni-vaatler-eski-198965.htm>)

adlandırmaların yapıldığını ortaya çıkarmaktır. Bir de baştan ifade edelim ki; gayemiz birilerini karalamak değil, bize yanlış aksettirilen gerçekleri ortaya çıkarmaktır. ...

Yine *“İlmli İslâm”* projesinin uygulayıcılarından Fethullah Gülen ve hareketi hakkında da bildiklerimizi söyleyeceğiz. Zira **“Haksızlık karşısında susan dilsiz şeytan”** durumuna düşmemek için bu gereklidir. Unutulmamalıdır ki, İslam her şeyin üstündedir ve hiçbir şeye feda edilemez. İslam Yüce Allah’ın insanlığa rahmeti ve saadetidir. Hak ve adalet hiçbir ekol veya kişi için feda edilemez ve gizlenemez. Birtakım kişileri veya uygulamaları savunmak yahut kurtarmak gayretiyle İslam öğretilerinin tevillerle yamuklaştırılması yahut göz ardı edilmesi kesinlikle doğru değildir. İbnu’l-Cevzi gibi âlimler bu noktaya dikkati çekmekte ne kadar isabet etmişlerdir. Şöyle diyor:

“Hakta tarafgirlik olmaz. Söylenenler doğru değilse, o zaman böyle şeylerden, o mezhepten ve kim olursa olsun o kişiden sakındırmış oluruz. Allah biliyor ki hata edenin hatasını söylemekten maksadımız, Şeriatı tenzih etmek ve onu yabancı şeylerden korumaktır Yoksa söyleyen ve işleyenle bizim bir işimiz yoktur. Bununla ancak ilim emanetini yerine getiriyoruz. Alimler de hata edenin kusurunu açığa çıkarmak için değil, hakkı ortaya koymak için birbirlerinin hatalarını gösteriyorlar. ‘Kendisiyle teberrük edilen falan zahide nasıl cevap verilir veya sözü nasıl reddedilir?’ diyecek cahillerin sözüne itibar edilmez. Çünkü bağlılık; Şeriatın getirdiklerine olur, şahıslara değil...”¹³⁵

“İLİMLİ İSLAM (!)” Bu kavramı ilk olarak ABD Başkanı George Bush tarafından ‘*Amerikan Barış Enstitüsü*’ne atanan Daniel Pipes kullanmıştır. Pipes’in 1995’de söylediği *“Radikal İslam tehdidine çözüm, ılmli islamdır”* sözünün üzerine bu proje

¹³⁵ (İbnu’l Cevzi, Telbisu İblis)

bina edilmiştir.¹³⁶ Bu kavram ABD tarafından “*Radikal (Siyasal) İslam*” ve “*İslamcı (köktenci) terörizm*” olarak adlandırılan İnkılabi İslam’a alternatif olarak üretilmiştir.

“*İlimli İslam*”, adından da anlaşılacağı üzere, İslam Dini’ni farklı isimler altında mecrasından saptırma, özünü değiştirme ve çağdaş birtakım siyasi projelere alet etme maksadıyla icad edilmiş yeni bir kavramdır.

Şu var ki, “*İlimli İslam*”, her ne kadar kavram olarak yeniyse de, fiiliyatta kökleri derindir. “*İlimli İslam*” kavramının anlamı, terkihi oluşturan iki kelimedenden birincisi olan “*ılımlı*” kelimesinde düğümlenmektedir.

“**İlimli**” kelimesi sözlükte; “aşırılığa kaçmayan, ölçülü, mutedil”, siyasette, “aşırı görüşler arasında ortalama bir görüşü savunan” olarak tanımlanmaktadır. “İlim” ve “ılımlı”, “ılık” kelimesinden türemez. Ne sıcak, ne de soğuk olup, ikisinin ortası ılıkça bir sıcaklıkta olan nesnelere ılıman denir. “İlıman” ya da “ılık” kelimesinden dönüşen “ılımlı” sözcüğünü, eğer ki mutedillikten, orta yolculuktan bahsedilecekse herhangi bir dine, ideolojiye ya da siyasi görüşe izafe etmek mümkündür. Ancak doğaldır ki, kastedilen din, ideoloji ya da siyasi görüşün ılımlı olanından bahsetmek için, onun mutlaka “ılımsız” olanının, diğer bir tabirle “katı” olanının, “orta yolcu” olmayanının mevcut olması gerekir.

“*İlimli İslam*” tabiri doğru, yerinde bir tanımlama mıdır? İslam’ın ılımlı olanı olabilir mi? İslam ılımlılaştırılabilir mi? Eğer İslam’ın ılımlısı varsa, ılımsız, orta yolcu olmayanı da var mıdır? İlimli olmayan İslam’ı “mutedil olmayan”, “itidal içermeyen” gibi tanımlamak mümkün müdür? Bu yazı bu soruların cevabını bulma çabasıdır.

“*İlimli İslam*”, temelde İslam’ı çeşitli formlara sokma çabasının sonucu olarak, İslamcılarını “sistem” içine çekme

¹³⁶ (Daniel Pipes, National Interest, Ekim-Kasım sayısı)

projelerinden biridir. “İslamizasyon”; Rönesans, Reform, Sanayi Devrimi ve coğrafi keşiflerle ilerleme yönünde büyük bir ivme yakalayan Batı medeniyetinin kültürel, siyasi, askeri, ekonomik ve sosyal vs. tüm bileşenlerinin kendilerine karşı alternatif oluşturma potansiyeli taşıyan İslam öğretilerini (bulandırma, pasifize etme, çelişki üretme, şüphe uyandırma, sivriliklerini (!) budama gibi yöntemlerle) etkisizleştirme çabalarının ortak adıdır.

“İlimli İslam projesi”, Soğuk Savaş sonrasında, Amerika’nın (genelde tüm Batı dünyasının, hatta Rusya’nın) İslam coğrafyasında sömürgeciliğe karşı İslam’la siyasi bilinci, yer yer de fiili mücadeleyi senkronize eden ve “Radikal İslam”, “Siyasal İslam”, “Fundamentalist İslam” gibi tanımlamalarla ifade edilen oluşumlara karşı geliştirmek istediği bir “İslam formülü”dür.”

“ABD, 11 Eylül’den sonra küresel liderliğine ve kendi liderliğindeki uluslararası sisteme en geniş ve etkili muhalefet ve tehdit kaynağı olarak gördüğü “İslam’ın ehlileştirilmesini(!)” de hedefleri arasında saymaktadır.

Bu aşamada önemli bir soru ortaya çıkmaktadır. “Demokrasi ve modernizm ile daha uyumlu İslami anlayış nasıl olacaktır?”

Model olarak alınabilecek bir ülke var mıdır?

Bu sorunun cevabı olarak Türkiye’nin model olabileceği, değişik platformlarda ve çalışmalarda gündeme getirilmiştir. ABD, Türkiye’nin Müslüman çoğunluklu laik devlet yapısını, Genişletilmiş Orta Doğu Projesi içinde model olarak görmek istemekte, Türkiye’yi bu proje içinde, jeostratejik açıdan önemli bir bölgede olması ve stratejik yetenekleri nedeniyle kilit ülke olarak tanımlamaktadır. Bunu Amerikalı ünlü siyaset bilimci Samuel Huntington¹³⁷ şöyle ifade ediyor:

¹³⁷ (1929 yılında doğdu. Harvard Üniversitesi Politik Bilimler Akademisi Profesörü olan Samuel Huntington, aynı üniversitede Uluslararası İlişkiler Direktörü, Harvard Uluslararası ve Alan Çalışmaları Başkanı, 1986-1987 yıllarında Amerikan Politik Bilimler Birliği’nin başkanlığını, 1977-78

“Türkiye gerçekten Avrupa ile Asya, İslam ile laiklik.. vs arasında bölünmüş bir ülke. Bu bakımdan uygarlıklar arasında bir köprü olabilir... İslam dünyasında Türkiye liderlik rolü oynayabilecek eşsiz bir ülke... Eğer Türkiye bir Batılı ülke olma ısrarından biraz vazgeçer; modernleşme ve demokrasinin bir İslam ülkesinde de mümkün olduğunu göstermeye çok daha ağırlık verirse, bütün dünyaya ve İslam’a büyük bir model olur. Türkiye, işleyen bir demokrasiye sahip tek İslâm ülkesi. Demokrasinin mutlaka laik bir temele dayanması gerekmez, *İslam ile demokrasi bağdaştırılabilmeli*. “*İlimli İslamcılar*” eğer demokratik sürece katılıyor ve başarılı oluyorsa, iktidara gelmelerine izin verilmelidir.”¹³⁸

“...İnanıyorum ki Türkiye bu yüksek gayeye sahip çıkacaktır ve eğer İslami bir anlayışla kalkınmayı ve demokrasiyi birleştiren bir model olabilirse, bundan hem Türkiye, hem de dünya faydalanacaktır.”¹³⁹

Bir dönem New York Times’in Türkiye’de büro şefliğini de yapan Stephen Kinzer de aynı paralelde görüşlerini şu şekilde ifade etmektedir:

“Coğrafyanın ve Osmanlı geçmişinin bir sonucu olarak Türkler, İslam bilincinde özel bir konuma sahiptir. Eğer bir ülke İslam’ın çağdaşlık ve demokrasiyle birlikte yaşayabileceğini kanıtlayacaksa, bu ülkenin Türkiye olması en yüksek olasılıktır. Bu başarı Türkiye’yi dünyanın her yerindeki dinsel köktencilığe karşı paha biçilmez bir karşı denge haline getirecektir. Gerçek bir demokrasiye sahip olan bir Türkiye, yalnızca çevresindeki Müslümanlar için değil bütün İslam dünyası için bir yol gösterici olacaktır. Onun ortaya koyacağı örnek, Fas’tan

yıllarında Beyaz Saray’da Ulusal Güvenlik Konseyi ve Güvenlik Planlama bölümünün koordinatörlüğü görevlerini üstlendi. Dış Politika dergisinin kurucusu olan Huntington pek çok sayıda çalışmaya imza atmış olmakla birlikte, ülkemizde ve dünyanın çeşitli yerlerinde daha çok “Medeniyetler Çatışması” adlı kitabıyla tanınmaktadır. Asker ve Devlet, Asker-Sivil İlişkileri Politikaları ve Teorileri, Ortak Savunma: Ulusal Politikalarda Stratejik Programlar, Değişen toplumlarda politik sistem gibi kitapları da bulunuyor. 24 Aralık 2008 tarihinde Massachusetts eyaletinde öldü.)

¹³⁸ (Murat Yılmaz, “Samuel P. Huntington İle Mülakat; Türkiye İslâm’ın Lideri Olmalı”, Medeniyetler Çatışması, Sh:105, Vadi Yayınları, Ankara, 2000)

¹³⁹ (Murat Yılmaz, A.g.e., Sh: 171)

Endonezya'ya uzanan coğrafyada ağırlıklı olarak Müslüman olan 51 ülkede yaşayan bir milyardan fazla insan için son derece önemli olacaktır. Eğer Türkiye bu ülkeleri demokrasiye doğru yönlendirebilirse tüm dünyayı yeniden şekillendirecektir.”¹⁴⁰

Ünlü strateji ve İslam uzmanı Graham Fuller¹⁴¹ de Türkiye'nin model olabileceği görüşündedir Amerikan Ulusal İstihbarat Kurulu (CIA) adına Türkiye ve pek çok Ortadoğu ülkesinde görevler yapmış olan Graham Fuller, 1980'li yılların ortalarından beri “*ılımlı İslam*” projesi üzerine çalışmaktadır.

Fuller, Ortadoğu'daki anti-amerikancı “*radikal İslamcı*” akımları önleme ve geriletmenin yolunun, laik sistemleri desteklemekten değil, aksine “*radikal İslamcı*” partileri **küresel kapitalist sistem içine çekecek ve özlerini dönüştürecek** bir yaklaşımı benimsemekten geçtiği tezini yıllardır savunmaktadır.

Amerika'daki “neo-con”¹⁴² larla tartışmaya giren Fuller, “İslam'a karşı savaş” mantığının çok anlamlı olmadığını,

¹⁴⁰ (Kinzer, Stephen, Hilâl ve Yıldız İki Dünya Arasında Türkiye, Sh: 42, İletişim Yayınları, İstanbul, 2002)

¹⁴¹ (Graham E. Fuller Amerikan Rand düşünce kuruluşunun daimi politik danışmanı, ABD Merkezi Haberlama Teşkilatı'nın (CIA) eski Milli Haberalma Konseyi yardımcı başkanı, Harvard Üniversitesinden Rusya ve Orta Doğu çalışmaları ile mezun oldu. 20 yıllık dışişleri görevlerinin 17 senesini Almanya, Türkiye, Lübnan, Suudi Arabistan, Kuzey Yemen, Afganistan, Hong Kong gibi ülkelerde geçirdi. 1982 yılında yakın doğu ve güney Asya'dan sorumlu CIA'nın Milli Haberalma görevine atandı. 1986 yılında ulusal seviyede stratejik tahminler umumi sorumlusu olarak CIA Milli Haberalma Konseyi başkan yardımcılığına getirildi. 1988 yılında doğrudan devlet ile çalışmalarını sonlandıran Fuller, Rand Şirketine esas olarak Orta Doğu, Orta Asya, Güney ve Güneydoğu Asya ve Sovyetler Birliği etnik problemleri ile ilgili çalışmalar yapmak göreviyle katıldı.)

¹⁴² (Amerikan siyaset terminolojisinde 'Neo-Con' ve 'Neo-Cons' diye kısaltılan yeni muhafazakarlar (Neo-Conservative) hareketinin önemli isimlerinin çoğunu Yahudi kökenliler oluşturuyor. Genellikle enstitüler, vakıflar, üniversiteler, halkla ilişkiler şirketleri, dergiler, gazeteler ve genel olarak medyada yer alan yeni muhafazakârlar, G. W. Bush iktidarıyla kendine Amerikan siyasetinde buldu. Yeni muhafazakârlar özellikle Amerikan dış politikasını belirler hale gelmişlerdir. Richard Perle, Donald Rumsfeld, Paul

şiddetin artmasına yol açtığını söylüyor. ABD'nin teröre karşı savaş söyleminin çözüm üretmediğini belirten Fuller çözüm için iki temel yöntem öneriyor:

“Müslüman topraklarında artık yabancı postalların dolaşmaması ve yabancı askerlerin daha fazla askeri saldırı düzenlememeleri” gerektiğini söylüyor ve ekliyor: “İkinci olarak, kendi toplumlarında terörle gerçek anlamda mücadeleyle ilgili düşünce yapısını sadece Müslümanlar değiştirmeye başlayabilirler. Aslında radikalleri fikri ve fiziksel olarak silahsızlan- dırma, İslam’a başvurmakla elde etmeye çalıştıkları meşruiyeti gayrimeşru kılabilmek konusunda en donanımlı olanlar muhtemelen “ılımlı İslamcılardır”.”¹⁴³

Fuller Amerikan dış politikasının en önemli hedef- lerinden birinin özünde “İslamcı” fakat aynı zamanda “liberal bir İslami reformu” teşvik etmek olduğunu belirtmekte ve buna uygun olarak Türkiye'nin örnek olabileceğini özellikle de Fethullah Gülen'in hareketinin desteklenmesi gerektiğini belirtmiştir. Fuller 2008'de yayımladığı bir kitabında;

“Türkiye sadece kendisi için değil, çağdaş İslam dünyası için de çok önemli olan iki dinamik İslami hareket üretmiştir; Bunlardan ilki siyasi alanda AK Parti, öteki ise çok daha büyük ve apolitik bir toplumsal hareket olarak Gülen Hareketi'dir.”¹⁴⁴ demekte ve “*İlimli İslâm*” projesinde kimlere destek verdiğini ifade etmektedir.

Wolfowitz, Dick Cheney, Douglas Feith, Harold Rhode, R. James Woolsey yeni muhafazakârların önde gelen temsilcileridirler. Yeni muhafazakârlara göre, ABD'nin önünde kocaman bir soğuk savaş sonrası yönsüz bir dünya ve elinde büyük bir ordu vardır. Kullanılmayan güç anlamsızdır. Bu yüzden ABD, gücünü tüm dünyaya ispat etmeli, hegemonyasını her yerde hâkim kılmalıdır. “Yeniden Amerikan yüzyılı” gibi projelerle yola çıkan yeni muhafazakârlar, ABD'nin yeniden bir meydan okumaya maruz kalmaması için şimdiden harekete geçmesi ve karşı çıkması muhtemel devletlere ve çevrelere şimdiden müdahale etmesini önermişlerdir.)

¹⁴³ (Graham E.Fuller, İslamsız Dünya, Sh:318, Profil Yayınları, İstanbul,2011)

¹⁴⁴ (Graham E.Fuller, Yükselen Bölgesel Aktör Yeni Türkiye Cumhuriyeti, Sh:117-118, Timaş Yayınları, İstanbul, 2008)

Fuller, Türkiye'deki 236 okulu, yurtdışında 280 okulu, 200 dolayında dini vakfı ve 211 ticari şirketi (Bu rakamlar 1993 yılına aittir) ile Gülen'in BOP'un kapsama alanında etkili olabilecek "*liberal bir İslamcı hareket*" olduğunu ifade etmektedir.¹⁴⁵ Fuller'e göre, Gülen hareketi her türlü aşırılık ve şiddeti reddetmekte, bunların İslam'ın hakiki mesajıyla uyuşmadığını belirtmekte ve dini cemaatler arasında **hoşgörünün** geliştirilmesi üzerinde durmaktadır. Ortodoks Rum Patriği, Yahudi liderleri, Papa ve benzerleri ile toplantılara önem vermekte ve "*dinler arasındaki toleransa/hoşgörüyü*" vurgu yapmaktadır.¹⁴⁶

Bu bölümde Graham Fuller'in fikir babalığını ve teorisyenliğini yaptığı "*İlmli İslam*" projesinin Türkiye kısmı hakkında sizlere geniş bir özet sunacağız:

ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) 1989 yılında Rand Corporation¹⁴⁷ adlı kuruluşun, "*Türkiye'de İslam radikalizminin geleceği*" konulu bir rapor istedi. Rand Corporation, CIA'nin en önemli isimlerinden Graham Fuller başkanlığında bir ekip kurdu. Ekipte bazı Türk uzmanların yanı sıra CIA'nın Ankara İstasyon Şefi Paul Henze gibi istihbaratçılar da bulunuyordu. 1960'lı yıllarda Türkiye'de CIA görevlisi olarak bulunan Fuller, bu kuruluşun 14 yıl Türkiye ve Ortadoğu masası şefliğini yürütmüştü.

¹⁴⁵ (Graham E.Fuller, Siyasal İslam'ın Geleceği, Sh:20-36,Timaş Yayınları, İstanbul, 1993)

¹⁴⁶ (Graham E.Fuller, Yükselen Bölgesel Aktör Yeni Türkiye Cumhuriyeti, Sh:117-

¹⁴⁷ (RAND şirketi (Araştırma ve Geliştirme anlamında, İngilizce Research AND Development başharflerinden) ilk önceleri Amerika Birleşik Devletleri silahlı kuvvetleri için araştırma ve geliştirme yapması amacıyla 1946 yılında Project RAND ismiyle Douglas Havacılık Şirketi tarafından ABD Santa Monica'da kurulmuştur. Organizasyon ABD hükümetine, Milli güvenlik konularında stratejiler üretme konularındaki çalışmalarını yoğunlaştırmıştır. Şirket eğitim, sağlık, hukuk ve bilim alanlarında da araştırmalar yapmaktadır.)

79 sayfadan oluşan söz konusu Türkiye raporunun son bölümünde, şu öneriler ortaya atılıyor:

“Türkiye’de İslam’ın yükselmesi olgusuna dikkatli ve seçici bir şekilde yaklaşılmalıdır. Ancak, ihtiyatlı ve alçak perdede kalarak Amerikan çıkarlarına en iyi hizmet mümkündür. İslam’ın rolünü etkileme konusunda en ufak bir açık Amerikan girişimi, ABD’nin çıkarlarına hizmet etmez. Yönetim konuya dönük politikalarını formüle ederken hem Türkiye’de laik modeli destekleyen, hem de İslami güçlerle açık bir çatışmadan kaçınan nazik bir denge yakalamak durumundadır. Öte yandan, Türkiye’deki irticanın başlıca dış politika amacı, Türkiye’nin Batı ile ilişkilerinin gerginleşmesidir. O halde ABD bu olasılığı en azına indirmeye çalışmalıdır. Türkiye’ye NATO çerçevesinde daha fazla yükümlülükler verilmeli, NATO stratejileri konusunda Türk resmi makamlarına daha fazla danışılmalıdır. İkincisi, ABD laik devlet şeklini desteklerken Türkiye’deki Amerikan menfaatlerine daha iyi hizmet edecek politikalar geliştirilme olanağı güçtür. Buna ek olarak “İslami hareketin ılımlı” üyeleri ile ihtiyatlı ve gayri resmi temaslar kurulması öğrenme süreci için yararlı olabilir.”¹⁴⁸

Bunun üzerine, dönemin ABD Büyükelçisi, Türkiye ve Ortadoğu stratejisti Morton Abromowitz¹⁴⁹, 1992 yılında o tarihte henüz Refah Partisi’nin Beyoğlu İlçe Başkanı olan R.Tayyip Erdoğan ile Kasımpaşa’daki özel bir vakıfta buluşmuştu. ...

¹⁴⁸ (http://www.iktibasdergisi.com/news_detail.php?id=610)

¹⁴⁹ (Morton Isaac Abramowitz, 20 Ocak 1933 tarihinde New Jersey’de doğdu. 1953 yılında Standford Üniversitesi’ni BA derecesi ile bitirdi. 1 Şubat 1985 ve 19 Mayıs 1989 tarihleri arasında Ronald Reagan başkanlığı döneminde ABD Haberalma Araştırma Dairesi direktörlüğünü (Bureau of Intelligence and Research) yaptı. 1989 ile 1991 yılında, Türkiye’nin Ankara Büyükelçiliğini yaptı.1991- 1997 yılları arasında Carnegie Vakfı’na bağlı uluslararası çatışma ve krizlerin önlenmesi için çalışan Carnegie Uluslararası Barış için Bağış Komitesi’nin (Carnegie Endowment for International Peace) Başkanlığı’nı yaptı. 1997-1998 yıllarında Uluslararası Kriz Grubu (International Crisis Group) Başkanlığı’nda bulundu. Dış İlişkiler Konseyi (Council on Foreign Relations (CFR)) kıdemli üyesidir. CFR’nin yayını olan Dış İlişkiler (Foreign Affairs) dergisinde yazmaktadır.)

Abramowitz'in Erdoğan'la görüşmeleri, T.Erdoğan'ın İstanbul belediye başkanı seçilmesi öncesi ve sonrasında da devam etmiştir. Bu görüşmelerden en ilginç 15 Ekim 1996 tarihinde Büyükşehir Belediye Başkanlığı makamında yapılanıydı. Ziyaret hayli uzun sürmüştü Erdoğan görüşme sonrasında şöyle demiştir

“Abramowitz'in olumlu ve sıcak bir mesaj getirdiğini” ifade etmiş ve eklemiştir: “Mesajı kendi adıma değil, partim adına alıyorum.”

Abramowitz'in, görüşme sırasında sarf ettiği söylenen;

“Siz İstanbul'u yönetip yıldızınızı parlatabildiğinize göre, Türkiye için de çok şey yapabilirsiniz. Siz Türkiye'nin geleceği için çok önemlisiniz“

sözleri basında yer almış ve “Tayyip Erdoğan'ın bazı şartları kabul etmesi halinde, ABD'nin kendisini başbakanlığa hazırlayabileceği mesajı” şeklinde yorumlanmıştı.¹⁵⁰

Bu dönemde Tayyip Erdoğan'ın Amerika ziyaretleri başladı. İlk defa 17-21 Nisan 1995'te başlayan, daha sonra 17-22 Kasım 1996, 20-23 Aralık 1996, cezaevine girmeden hemen önceye rastlayan 1 Mart 1998 ve yine 16 Temmuz 2000 tarihlerinde tekrarlanan ABD gezileri, bunlardan sadece birkaçıdır. Londra Üniversitesi öğretim üyelerinden Türkiye Uzmanı Dr. Andrew Mango da, Abdullah Gül'ün sık sık ABD ve İngiltere'ye giderek görüşmeler yaptığını açıkladı.¹⁵¹

AKP kurulmadan önce ABD'nin önde gelen Yahudi kuruluşlarından Anti-Defamation League (ADL)¹⁵² Başkanı

¹⁵⁰http://www.cihandura.com/index.php?option=com_content&task=view&id=755&Itemid

¹⁵¹http://www.cihandura.com/index.php?option=com_content&task=view&id=755&Itemid

¹⁵² (Anti-Defamation League yani İftira ve İnkârla Mücadele Birliği (ADL), 1913 yılında B'nai B'rith örgütü tarafından ABD'de kurulan bir Yahudi lobi örgütüdür. Kuruluş senesinde açıklanan gayeleri, “Yahudi toplumuna karşı yapılan karalamaları durdurmak, karalama sebeplerine ve inanışlarına itiraz etmek ve gerekiyorsa karalama eylemlerini kanun önüne getirmektir.” 10

Abraham Foxman, sadece Erdoğan ile görüşmek üzere İstanbul'a gelmişti.”¹⁵³

1999 yılında dönemin ABD Başkanı Clinton, Türkiye ile İslam'ı özleştiren yeni bir terim üreterek, Türkiye'yi “*Laik bir İslam Devleti*” olarak tanımlamıştır. Bu tanım, Büyük Ortadoğu Projesine bağlı “*İlimli İslam*” fikriyatının ne zaman şekillenmeye başladığının açık bir işaretidir. ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi içerisinde, Müslüman kimlikli tüm ülkelere kısaca vermek istediği mesaj sudur:

“Müslüman bir halk, laik ve demokratik bir sistemle yönetilebilir. İşte size bir örnek: Türkiye...”¹⁵⁴ ...

Amerika Birleşik Devletleri'ni hedef alan ve 11 Eylül 2001 tarihinde düzenlenen eylemlerin ardından, yayımlanan 17 Eylül 2002 tarihli ABD Ulusal Güvenlik Stratejisi'nde şu ifade yer almıştır;

“Terörizmin yeşerme imkânı bulunduğu hassas bölgelerde, İslam dünyasının modern yönetimlerini desteklenmelidir.”¹⁵⁵

Mayıs 2002 de California'daki Dünya İlişkileri Konseyi forumunda konuşan ABD Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz Türkiye'nin, Müslüman dünyasının demokratik gelişimine örnek oluşturabileceğini şöyle ifade etti;

“Türkiye'nin başarısı için temel, onun demokratik karakteridir, sorunlarını yenen ve son yüzyıldaki çerçevede gelişmeye devam

Haziran 2005'te New York'ta Yahudi Örgütü ADL'nin verdiği Üstün Cesaret Ödülü'nü Abraham Foxman'ın elinden alan T.C. Başbakanı R.Tayyip Erdoğan, bu ödülü alan 11'nci kişi oldu. Üstün Cesaret Madalyası'nın bir diğer özelliği de, Yahudilerin dışında ilk kez bir başka dinden kişiye özellikle de Müslüman ve Türk bir kişiye verilmesi. Çok önemli bir detay ise, bu ödülün İsrail devletinin 1948 yılında kurulmasını sağlayan ABD ve İngiliz devlet adamlarına bile verilmemiş olması.)

¹⁵³ (Turan Yavuz, Çuvallayan İttifak, Sh:119, Destek Yayınları, Mart 2006 Ankara, 1.Baskı)

¹⁵⁴ (Şule Şahin, 11 Eylül 2001 Sonrasında ABD'nin Ortadoğu Politikası, Sh:83, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara-2006)

¹⁵⁵ (Şule Şahin, 11 Eylül 2001 Sonrasında ABD'nin Ortadoğu Politikası, Sh:24, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara-2006)

eden bir Türkiye, Müslüman dünyasına örnektir. Eğer Türkiye kendi iç sorunlarını aşabilirse, Müslüman demokrasisinin çarpıcı bir örneği olarak karşımıza çıkacaktır. İslami hassasiyetleri radikalizmden ayıran bir mıknaatıs görevi görebilir. Müslüman dünyası üzerinde büyük bir etkisi olabilir ve böylelikle tüm dünyayı değıştirebilir. Türkiye, dini inançların, modern, laik, demokratik kurumlar adına kurban edilmesine gerek olmadığını gösteriyor” dedi. Ayrıca “*İlmli Müslüman ülkeleri*, barışçı ve gelişmeye açık geleneklere sadık kalmaya, teröre karşı çıkmaya çağırıyorum.”¹⁵⁶

Bu bağlamda, 2003 tarihinde “RAND Cooperation” kuruluşu tarafından “*Sivil Demokratik İslam: Ortaklar, Kaynaklar ve Stratejiler*”¹⁵⁷ başlıklı 88 sayfalık kapsamlı rapor Bush yönetimine sunuldu.

“İslam ve Müslümanlar, Batı demokrasisi değerlerine ve küresel düzene uyumlu hale getirilemezse, medeniyetler çatışması olasılığının yüksek olduğu”

tezinden yola çıkılan bu raporda; İslam coğrafyasının nasıl denetim altına alınacağına dair bir strateji öneriliyor, dünya Müslümanları; köktendinciler, gelenekçiler, modernler (*ılımlı İslam*) ve laikler olmak üzere dört gruba ayrılıyordu. Bu grupların bakış açıları analiz edilerek aşağıdaki sonuçlara varılmıştı (özetle):

1. **Köktendinciler:** İslam’ın şiddetten kaçınmayan, yayılmacı ve saldırgan yorumunun temsilcileridirler. Demokratik değerleri ve Batı kültürünü reddederler. Batı’ya, özellikle ABD’ye, düşmanlık hisleri beslemektedirler. Katı İslam yasa ve ahlak değerlerini uygula- yacak otoriter bir devlet yönetiminden yanadırlar. Geçici taktik düşünceler hariç, bu grubu desteklemek bir seçenek olamaz.

2. **Gelenekçiler:** İslam dininin kurallarına sadakatle bağlı olmakla birlikte, saldırgan ve şiddet yanlısı değildirler. Köktendincilere kıyasla daha ılımlı görüş taşırlarsa da, çağdaş

¹⁵⁶ (Hürriyet, 7 Mayıs 2002)

¹⁵⁷(<http://www.rand.org/publications/MR/MR1716/MR1716.pdf>)

demokrasileri ve Batı değerlerini gönülden kucakladıkları söylenemez. Bu gurup da, “*demokratik İslam’ın*” örneği ve geçiş vasıtası olmak için uygun düşmez. Bu grupla ilişkilerde, barışçı bir görüntü vermek en iyisidir.

3. **Modernistler** (*ılımlı İslam*): İslam’ın günümüzdeki katı anlayış ve uygulamalarında kapsamlı değişiklik yapılması konusunda eylemli bir arayış içerisindeyler. Muhammed dönemindeki uygulamaları değişmez esas olarak kabul etmekle birlikte, o günlere ait sosyal ve tarihi koşulların bugün artık geçerli olmadığını da farkındadırlar. Temel değerleri; bireysel vicdanın üstünlüğünün yanı sıra, eşitlik ve özgürlüğe dayalı toplum anlayışıdır. Bu değerler çağdaş demokratik esaslarla bağdaşmaktadır İslam dünyasının, küreselleşmenin bir parçası olmasını da arzu ederler. Bu nedenlerle “*ılımlı İslam*”, “*demokratik İslam*”ın örneği ve esas vasıtası olmak için en uygun olanıdır.

4. **Laikler**: Batı demokrasileri tarzında din ile devlet işlerinin ayrılmasından yana olup, din olgusunu kamusal alandan özel alana indirgemişlerdir. Politika ve değerler açısından Batı’ya en yakın olan gruptur. Bu olumlu özelliklerine karşılık, genellikle yarı demokratik görünümlü otoriter bir yapıyı esas alan laik guruplar, çoğunlukla solcu ve saldırgan milliyetçi ideolojileri benimsemişlerdir.

Raporda, Amerika’nın İslam’ı kontrol altına alması için neler yapması gerektiği maddeler halinde şöyle sıralanmıştır (özetle)¹⁵⁸ :

1. Önce “*ılımlı İslam’ı*” destekle. Bu kapsamda; özellikle mali destek sağla, liderlik modeli oluştur ve bu modele uygun liderler belirle. İslam’da devlet ve dinin ayrı tutulabileceğini (Lâiklik) bunun inanca zarar vermeyeceği aksine onu güçlendireceği fikrini destekle.
2. Gelenekçilerin kusurlarını eleştir, ancak onları kökten-dincilere karşı destekle. Sufiliğin kabulünü ve popülerliğini teşvik et. Modernistlere yakın görüşten gelenekçilerin, modernistler ile ortak hareket etmelerini destekle.

¹⁵⁸(http://tr.wikipedia.org/wiki/İl%4%B1ml%C4%B1_%C4%B0sa)

3. “Köktendincilerle” mücadele et. Bu kapsamda; yasadışı faaliyetlerini açığa çıkar, yaptıkları şiddet eylemlerinin olumsuz sonuçlarını gündeme taşı, kahramanlaştırılmalarını önle.

4. Seçici bir şekilde laikleri destekle. Bu kapsamda; köktendinciliğin ortak düşman olarak algılanmasını teşvik et, milliyetçilik ve solculuk temelinde ABD karşıtı güçlerle bağlaşma oluşturma heveslerini kır.

Raporda Türkiye’ye yönelik değerlendirmeler de var. Fethullah Gülen, “*İlmli İslam*”ın en önde gelen liderlerinden biri olarak sunuluyor ve Gülen’in bilgeçilikten (sofizm) kuvvetle etkilenmiş felsefesinin, farklılıklara hoşgörülü yaklaşmayı ve şiddeti dışlamayı esas aldığı ve özellikle gençleri çektiği ifade ediliyor. Raporun 39.sayfasında “*İlmli İslamcıların*” en büyük eksikliklerinden birinin “ekonomik güç” olduğu vurgulanıyor ve maddi açıdan desteklenmeleri isteniyor. Raporda Türkiye’nin “*İlmli İslam*” için iyi bir model oluşturduğu tespitinde bulunularak, bu konuda Türkiye’deki iktidarın desteklenmesinin altı çiziliyor.

Söz Fethullah Gülen’den açılmışken, “*İlmli İslâm projesi*” mimarlarının öve öve bitiremediği Fethullah Gülen ve misyonu hakkında bilgi verelim:

Erzurum’un Pasinler ilçesinde 27 Nisan 1941’de doğan Fethullah Gülen, 1959 yılında Edirne Üç Şerefeli Cami’de imamlığa başladı. 1966’da İzmir’e merkez vaizliğine atanan Gülen yaptığı gözyaşlarıyla soslu vaazlarıyla tanındı. 1977’de yurt çapında yayılan Yüksek İslam Enstitüleri boykotunu İzmir’de “*İslam’da boykot yoktur*” diye kıran Gülen, 12 Eylül öncesi vaazlarında “*Var mı Resulullah’ın yürüyüş yaptığı, var mı slogan attığı*” diye İslami endişelerle sokaklara dökülenleri yanlış yapmakla suçlamıştı. 12 Eylül’ü de destekleyen Gülen, 1980’lerde yükselişe geçen İslami hareketle arasına mesafe koymaya hep özen gösterdi.

12 Eylül 1980 askeri darbesiyle birlikte Türkiye’de, yıldızı parlayan isimlerden biri de Nur cemaati içinde bir grubun

önderi konumundaki Fethullah Gülen oldu. İzmir’de vaizlik yaparken Turgut Özal ile ilişki kuran, hatta evinde ağırlayan Gülen, sonrasında da Demirel ve Ecevit’in de aralarına dâhil olduğu siyasetçilerle hep yakın ilişki kurdu, desteklerini gördü.

Sovyetlerin yıkılmasının ardından 1990’lı yıllar, ABD’nin gözünü zengin yer altı kaynakları bulunan Orta Asya’daki Türk cumhuriyetlerine diktiği dönem oldu. Fethullah Gülen tam da bu dönemin yıldızı oldu. Özal’ın, Demirel’in destekleriyle bu ülkelerde okullar açtı ve ABD’nin ileri karakolu gibi çalıştı. ABD’de yeni muhafazakârların uygulamaya koyduğu, daha sonra- dan Kuzey Afrika’yı da içine alan Büyük Ortadoğu Projesi’nin (BOP) mimarları Gülen’i övmeye ve desteklemeye başladı. Türkiye’yi de içine aldığı söylenen bu projenin Amerikan çıkarlarıyla uyumlu bir dini lidere ihtiyacı vardı. Bu ihtiyacı Fethullah Gülen karşıladı. Bir zamanlar:

“Amerika ve Rusya sistem olarak materyalist felsefeyi benimsemiştir. Aslında ne Rusya’nın ne de Amerika’nın bize bakış açıları farklı değildir. Hatta hiçbir fark yoktur, denilebilir. İsrarla söylüyoruz ki, ikisi de bizim aman vermez düşmanımızdır”¹⁵⁹

diyen Fethullah Gülen’e ne oldu ki şimdi:

“Amerika, hala bu dünya gemisinin dümeninde oturan bir milletin adıdır... Amerika şu anda: Bütün konum ve gücüyle, bütün dünyaya kumanda edebilir ve buna layıktır”¹⁶⁰

demeye ve Amerika’yı övmeye başlamıştır? Veya daha önceleri; “sebeplere riayet, bir sorumluluk olsa da; onlara “tesiri hakiki” vermek apaçık bir dalalet ve inhiraf (sapıklık)tır. Köpek, kendisini besleyeni sahibi olduğunu sanır ve bu yüzden sahibine gösterdiği sadakat görünüşe, yani nedenselliğe dayanır”¹⁶¹

diyen Fethullah Gülen, şimdi nasıl oluyor da;

¹⁵⁹ (M.Fethullah Gülen, Asrın Getirdiği Tereddütler, T.Ö.V yayınları, Sh: 200)

¹⁶⁰ (Nevval Sevindi, 22 Temmuz 1997 tarihli Yeni Yüzyıl gazetesinin 5. sayfada yayınladığı “Fethullah Gülen’le New York sohbeti”)

¹⁶¹ (M.Fethullah Gülen,Fasıldan Fasıla, C:2, Sh:212)

“Amerika ile dostça geçinmeden ve Amerika istemeden, dünyanın hiçbir yerinde, hiç kimseye ve hiçbir şey yaptırmazlar... Şimdi bazı gönüllü kuruluşlar dünya ile entegrasyon adına gidip dünyanın değişik yerlerinde okullar açıyorlarsa, bu itibarla, mesela Amerika ile çatıştığımız sürece bu projelerin gerçekleştirilmesi mümkün olmaz. Amerika daha uzun zaman dünyanın kaderinde çok önemli bir rol oynayacaktır. Bu realite kabul edilmeli, Amerika göz ardı edilerek, şurada veya burada kendi başına bir iş yapılmaya kalkışılmamalıdır... Rusya bile sizi desteklese, eğer Amerika istemezse, işinizi bozacaktır... Çünkü Amerika kendi işlerinin bozulmamasından yanadır. Bu da yadırganmamalıdır”¹⁶²

diyerek, herkesi Amerika’ya kayıtsız şartsız teslimiyete çağırmaktadır?

Bütün bu söz ve davranış değişikliklerinin birincil sebebi zannımızca “*İlmli İslâm*” projesine Fethullah Gülen’in dâhil olmasıdır. Nitekim bu süreçte 4 Nisan 1996 tarihinde Fener Rum Patriği I.Bartholomeos ile İstanbul’da görüşen Gülen; 10 Eylül 1997 tarihinde Kalp anjiosu için gittiği ABD’de İftira ve İnkarla Mücadele Birliği (ADL) başkanı Abraham Foxman ile New Jersey’de ve 19 Eylül 1997 tarihinde de New York Eyaleti Katolik Kilisesi Kardinali John O’Connor’la görüşme yaptı. ADL başkanı Abraham Foxman, Gülen’den “*İslam’da hoşgörü*” konusu ile ilgili bir kitap yazmasını ve bunun ADL tarafından İngilizce olarak bastırılacağını söyledi. 21 Kasım 1997 tarihinde Vatikan’ın İstanbul temsilcisi Georges Marovitch ve beraberindeki Süryani Hıristiyan cemaatinden bazı din adamları kendisini ziyaret etti.¹⁶³

1997’yi 1998’e bağlayan yılbaşında Fethullah Gülen’in, o dönemin en çok sesi duyulan generali olan Çevik Bir’e gönderdiği mektup-mesaj, Gülen’deki zihniyet değişikliğinin

¹⁶² (Nevval Sevindi, 22 Temmuz 1997 tarihli Yeni Yüzyıl gazetesinin 5. sayfada yayınladığı “Fethullah Gülen’le New York sohbeti”)

¹⁶³ (http://tr.wikipedia.org/wiki/Fethullah_G%C3%BClen)

resmidir. Gülen'in Orgeneral Çevik Bir'e gönderdiği mektupdan bir bölümü aktaralım:

*"Değerli Komutanım. Kahraman ordumuzun şerefli bir mensubu ve en yüksek rütbede bir komutanı olarak takdir buyuracağınız üzere, bilhassa Kars, Erzurum, Ardahan gibi serhat şehirleri sık sık düşman işgaline uğradığı için, bu şehirler hakkında milliyetçilik duyguları çok ileridir. Birinci Dünya Harbi'nden çıkmış, Kurtuluş Savaşı'nı vermiş bir ülkede, İkinci Dünya Harbi'nin hemen arkasında Sovyetler Birliği tarafından tehdit altında tutulan bir doğu vilâyetimizde çocukluğu geçmiş ve büyük acılar içinde büyümüş bir insan olarak, çocukluğumdan beri içimde uyanan milliyetçilik ve ülkeme hizmet duygularımı, resmî bir Diyanet görevlisi olarak görev yaptığım hemen her yerde ve cami kürsülerinde dile getirmeğe çalıştım. Fırsat bulduğum her defasında, insanımızın ruhunda taşıdığı kabiliyetleri, vatan ve millet sevgisini ateşlemeğe ve onları, dünyada, hattâ Ahiret'te bile hiçbir karşılık beklemeden devletimize ve milletimize hizmete davet ettim. Batı, Rönesansını ilme ve sanata açılarak yaptığı ve dünya devletleri arasında geri planda kalışımızın en büyük üç sebebi cehalet, fakirlik ve tefrika olduğu için, cemaati her defasında çocuklarını okutmaya, bilhassa müsbet ilimlerle zihinlerini aydınlatıp, bağnazlıktan ve hurafe-lerden kurtulmaya, çalışıp kazanmaya ve devletimize ve kanunlara bağlılık içinde iç bütünlüğümüzü korumaya çağırdım."*¹⁶⁴

9 Şubat 1998 tarihinde ABD Ankara eski Büyükelçisi Morton Abromowitz'in yardımıyla, İslam ve Hıristiyan dünyasını temsilen *"Dinlerarası Diyalog"*¹⁶⁵ çerçevesinde Papa II. John

¹⁶⁴ (<http://yenisafak.com.tr/arsiv/2000/ekim/16/dizi.html>)

¹⁶⁵ ("*Dinler arası diyalog ve hoşgörü*"; stratejik nöbet değişimi ile başlayan süreçte "bağlantısızlara" yâni küreselleşmesi gerekenlere yönelik dinî-politik diplomasinin iki büyüklü kavramıdır. Bunun en muhkem göstergesi, bu misyonu üstlenenlerin anılan kavramları çok basit ve sıradan ifâdelerle tanımlayarak böyle bir duruş sergilemeyi insan olmanın gereği saymalarındır. İtici ve zihinleri aşağılayan kaba bir dille, insan olmakla dinler arası diyalogdan yana olmak arasında garip bir denklik kurarak meselenin arka plânını ustaca örtmektedirler. Ne var ki açığa vurulan ile üstü örtülenin arasındaki çelişki, tartışmayı bağlamından koparmakta ve zihinleri bulandırmaktadır..." Geniş bilgi için bak: Prof. Dr. Nadim Macit, Hoşgörü ve

Paul ile Vatikan'da buluştu. Gülen'in bu ziyaretinde kendisini Türkiye'nin Vatikan'daki Büyükelçisi karşıladı; akşam yemeğinde ağırladı. Bu sırada Dışişleri Bakanı DSP'liydi. Vatikan'daki Büyükelçinin bu ilgisi Ecevit'in, Gülen'e yönelik desteğinin önemli bir göstergesiydi. Gülen, Papa ile görüşmeye gitmeden önce Ecevit ile de görüşüp, bu görüşme hakkında bilgi vermişti.¹⁶⁶

Fethullah Gülen'in, Vatikan'a giderek Papa ile yaptığı görüşmede Papa'ya takdim ettiği; "Rabb'in aciz kulu" imzasıyla verdiği mektup samimi ve duyarlı Müslümanların yüreklerinde derin yaralar ve zihinlerinde endişeler oluşturdu İşte o mektuptan bir bölüm:

"Pek muhterem Papa cenapları, Üç büyük dinin doğum yeri olarak bilinen toprakların dünyayı daha iyi yaşanabilir bir mekân kılma yolundaki kutsal misyonumuzu tam manasıyla bilen halkından size en içten selamları getirdik. ...Papa 6.Paul cenapları tarafından başlatılan ve devam etmekte olan Dinlerarası Diyalog İçin Papalık Konseyi (PCID) misyonunun bir parçası olmak üzere burada bulunuyoruz. Bu misyonun tahakkuk edişini görmeyi arzu ediyoruz. En aciz bir şekilde hatta biraz cüretle, bu pek kıymetli hizmetinizi icra etme yolunda en mütevazı yardımlarımızı sunmak için size geldik.

Kendi memleketimizde şimdiye kadar çeşitli Hıristiyan mezheplerinin liderleriyle diyalog içinde olduk. Bu naçiz gayretlerin boşa çıkmadığını âcizane ifade etmek isteriz. Amacımız bu üç büyük dinin inananları arasında hoşgörü ve anlayış yoluyla bir kardeşlik tesis etmektir. Bizler bir araya gelmek suretiyle sözde medeniyetler çatışmasının gerçekleşmesini görmek isteyen yolunu şaşırılmış ve şüpheli kimselere karşı dalgakıranlar gibi, isterseniz bariyerler gibi deyin, karşı durabiliriz.

Diyalog; Dinî-Politik Diplomasinin Küresel Yüzü, 2023 Dergisi, Mayıs, 2005, s. 60-66)

¹⁶⁶ (<http://arsiv.zaman.com.tr/1998.02.10/guncel/politika/1.html>)

Dünyada iki tip insan vardır. Bazıları kendilerini topluma adapte etmeye çalışır. Diğer bazıları ise topluma uymaktansa toplumu kendi değerlerine adapte etmek ister. Toplum bütün ilerlemeleri bu ikinci tip insanlara borçludur. Onları yarattığı için Rabb'e şükürler olsun."¹⁶⁷

Gülen'in gerek Papa ile gerekse Patrik Bartholomeos ile ilişkileri çerçevesinde yüklenmiş olduğu bu rolden büyük bir hoşnutluk duyanlar da vardı Ünlü CIA görevlisi Graham Fuller, Zaman gazetesinde, bu konuda kendisine yöneltilen bir soruyu yanıtlarken Gülen hakkında çok övücü bir dil kullanmıştı. Fuller'e göre;

"Batı, Fethullah Gülen gibi örnekleri görünce çok umutlanıyor. Çünkü Gülen, modern devlet ve toplumda İslam'ın nasıl bir rol oynaması konusunda geniş bir vizyonu temsil ediyor."¹⁶⁸

Gülen'in Papa ile buluşmasında başrolü, ABD'nin eski Ankara Büyükelçisi Morton Abromowitz oynamıştır. Gülen, 8 Şubat Pazar günü Vatikan'a hareketinden önce yaptığı açıklamada; *"Bir kaç ay önce Abromowitz cenaplarının yardımıyla bu buluşma gerçekleşti"* demiştir. Bazı kaynaklara göre ABD eski Savunma Bakan Yardımcısı, Richard Perle, FBI ve MOSSAD'ın paravan örgütü Ayrımcılıkla Mücadele Birliği (Anti-Defamation League/ADL) ve Moon tarikatı bu buluşmayı kotaranlar arasındaydı.¹⁶⁹

Bundan sonraki süreçte Fethullah Gülen, kendisine sorulan siyasi sorulara karşı hep Amerika ve Batının hoşuna giden cevaplar vermiştir. Mesela 28 Şubat örtülü darbesinden bir ay sonra, Kanal-D televizyonunda, Yalçın Doğan'ın Fethullah Gülen'e sorduğu "Yani laiklik size göre tehlikede mi, şu anda?" sorusuna Fethullah Gülen'in cevabı şöyledir:

"Ben laikliğin tehlikede olduğunu, olacağını zannetmiyorum. Çünkü büyük çoğunluk, Türkiye'de halinden memnundur.

¹⁶⁷ (10 Şubat 1998 tarihli Zaman Gazetesi)

¹⁶⁸ ("CIA eski ajanı Fuller, Zaman'dan TSK'ya saldırdı", Aydınlık, sayı:567, 31 Mayıs 1998, s.11)

¹⁶⁹ (Süleyman Sarıoğlu, İslamcı Basının En Çok Satan Gazetesi: Zaman Örneği, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Sh:149, İstanbul, 2008)

Laiklik aleyhtarları, bir avuç insandan ibarettir. Herkes çok rahatlıkla dinini yaşamaktadır. Sokağa dökülme olmuyorsa, şov yapma olmuyorsa, devletin temel esasları iktisadi, siyasi, kültürel başka şeylere bina etme mülzahası yoksa zannediyorum herkes din duygusunu, dini düşüncesini çok rahatlıkla yaşayabiliyor ve bu kimsenin de derdi değil.”¹⁷⁰

1999 yılı Mart ayında sağlık sorunları nedeni ile Amerika Birleşik Devletleri’ne giden ve halen de Amerika’da ikamet eden¹⁷¹ Gülen, Katil Şaron’un Filistin’de, yaşadığı ülkenin Bush’u da bütün İslam coğrafyasında on binlerce, yüz binlerce Müslüman’ı katlederken, onlara hiçbir eleştiri yapmazken, kendisine sorulan bir soru üzerine;

“Dünyada en nefret ettiğim insanlardan bir tanesi Bin Ladin’dir. Çünkü Müslümanlığın aydınlık çehresini kirletmiştir. Bir kirli imaj meydana getirmiştir. O korkunç tahribatı bundan sonra biz bütün gücümüzle tamire kalkışsak bile seneler ister”¹⁷² diyebilmiştir.

Son olarak şu çarpıcı örneği verelim: Gazze’ye yardım götürülen Mavi Marmara gemisinin 31 Mayıs 2010 tarihinde İsrail komandoları tarafından saldırıya uğramasından birkaç gün sonra ABD’nin etkin Yahudi gazetelerinden The Wall Street Journal’a demeç veren F.Gülen, organizatörlerin Gazze’ye yardım götürmeden önce İsrail’le uzlaşma yolunu seçmemelerini “*faydalı sonuçlar doğurmayacak şekilde otoriteye baş kaldırmak*” olarak tanımlamış ve Gülen, kendi hareketiyle

¹⁷⁰ (<http://tr.fgulen.com/content/view/164/13>)

¹⁷¹ (ABD’nin Pensilvanya eyaletinde resmi kayıtlarda “*Altın Jenerasyon İbadet ve Dinlenme Merkezi*” olarak görünen 100 dönümlük çiftlikte yaşamakta olan Fethullah Gülen, oturumuyla ilgili Amerikan İç Güvenlik Kurumu’nun ve Göçmenlik Bürosu’nun redd kararını geri çekmesi için 18 Haziran 2008’deki duruşması için hazırlanan dosyasına kendisini destekleyen 29 kişinin mektubunu ekledi. John Esposito, İki eski CIA çalışanı George Fidas ve Graham Fuller ile Amerika’nın eski Türkiye büyükelçisi Morton Abramowitz de Gülen için destek mektubu yazanlar arasındaydı. Mahkeme, Gülen’in Amerika’da yaşamak isteyen kişilerde aranan “Birleşik Devletler’in menfaatinde” zorunluluğunu da yerine getirdiği kararını verdi.)

¹⁷² (<http://www.habervitrini.com/haber.asp?id=123439>)

ilişkili bir derneğin Gazze'ye yardım götürmek istediği zaman onlara İsrail'den izin almaları gerektiğini söylediğini belirtmiştir.¹⁷³

Fethullah Gülen'in misyonunu anlatırken yurtiçinde ve Türkiye dışında yaklaşık 120 ülkede kurulmuş okullar ve eğitim kurumları hakkında bilgi verelim: Fethullah Gülen'e bağlı Türk girişimcilerce dünyanın çeşitli yerlerinde açılan okul öncesi, ilk ve orta öğretim ve üniversite düzeyinde olan bu okullar isim ve hukuki bakımdan birbirinden bağımsız olmakla birlikte, Gülen hareketi kaynaklı oldukları bilinmektedir. Türkiye dışında okul açılmasında Fethullah Gülen' in teşvikleri etkili olmuştur. Bu kurumlar aracılığı ile 100.000'den fazla öğrenciye eğitim verildiği tahmin edilmektedir.

Gülen, Milliyet gazetesine verdiği röportajda;

“Eğer o okullarda demokrasiye, Cumhuriyete, Atatürk- cülüğe, inkılâplara ters bir tek cümle gösterebilirlerse, ben açılması istikametinde tavsiyelerimi geri çekip, elinizi ayağınızı öpeceğim şu şer yuvalarını kapatın diyeceğim”¹⁷⁴ diyerek bu okulları sahiplenmektedir.

Özellikle Türki cumhuriyetlerde bulunan okulların ABD için bu bölgelere sıçrama tahtası olarak kullanıldığı konusunda bir zamanlar Gülen'in en yakınında duran Nurettin Veren şöyle demektedir:

“Özbekistan'daki yönetim bu okulları kapattı ve yöneticilerini hapse atıp, bu kişileri casuslukla suçladılar. Bu okullarda ABD, Asya'nın enerji kaynaklarını ve Rusya'nın Çin'in önüne kesmek için kendi hakimiyeti adına bu okulları destekliyor. Bunun kanıtı da nedir? Bütün okullarda İngilizce öğretmeni kimliği içerisinde yeşil ve kırmızı pasaportlu Amerikan vatandaşı öğretmenler var. Hani biz fakir öğrencilere yardım için bunu yapmıştık. Ne işi var Amerikan, İngiliz pasaportlu öğretmenlerin bizim okullarımızda. Bu kırmızı pasaportlu

¹⁷³ (<http://www.ntvmsnbc.com/id/25102914>)

¹⁷⁴ (Milliyet, 05.04.1998)

vatandaşları ilk fark eden Kerimov oldu. Biz bunu reddettik ama baktık ki, olay aynı.”¹⁷⁵

Fethullah Gülen’in bizzat kendi internet sitesinde yer alan bir haber, bu okulların misyonu hakkında bizlere bilgi vermekte: Amerika’da yayımlanan New York Times gazetesi Fethullah Gülen cemaatinin Pakistan’daki okullarından övgü dolu bir yorum haberle söz etti. “*Türk okulları Pakistan’a ılımlı bir İslam sunuyor*” başlıklı haberde, Gülen cemaatinin kurduğu Türk okullarının “*radikal İslam*”ın olumsuz etkisini yumuşatmaya yardım edebileceği’ ve bunun ‘ABD dış politikası açısından da olumlu’ olduğu vurgusu yapıldı Gülen cemaatinin Pakistan’daki PakTürk okullarını mercek altına alan gazete bunların “*ılımlı İslam ideolojisini*” öğrettiğini kaydetti.

Muhabir Sabrina Tavernise tarafından hazırlanan haberde Pakistan’daki okullarda verilen “*radikal İslam*” ağırlıklı medrese eğitime alternatif olarak, Gülen’in okulları gösterildi. Cemaatin okullarından “*ılımlı İslam*” eğitimi veren Türk okulları diye bahsedildi. “*Türkler Pakistan’a ılımlı İslamı öğretiyor*” başlıklı haberde Pakistan’a 10 yıl önce ilk kez okul açan cemaatin şimdi 7 şehirde okulları bulunduğu kaydedildi. Müslüman ülkeler içinde tek nükleer güç olan Pakistan’ın istikrarının ABD ve Batı için en önemli dış politika önceliklerinden biri haline geldiğine dikkat çekilen haberde, “*mutedil İslami*” yaklaşımlarıyla öne çıkan Türk okullarının, ülkeyi değiştirmeye güçleri yetmese de, “*radikal din*” anlayışların etkisini azaltacak bir yorum sunduklarına vurgu yapılıyor. Okulların müfredatının İngilizce olduğu belirtiliyor.

Gazete, Gülen cemaatine bağlı okulların verdikleri “*ılımlı islam*” eğitimiyle bir alternatif yaklaşım haline geldikleri ve böylece Pakistan’da diğer eğitim veren, ajandalarında “*radikal islam*” olan diğer okullar karşısında güç kazandıklarını yazdı.¹⁷⁶

¹⁷⁵ (Nurettin Veren, “Fethullah Gülen Cemaati” konulu görüşme, İstanbul, 10.10.2006)

¹⁷⁶ (<http://tr.fgulen.com/content/view/15423/11/>)

Türk okullarıyla ilgili müteveffa Bülent Ecevit;

“Türkiye Cumhuriyeti devletinin yapamadığını F.Gülenin okulları yapıyor. Komünist sistemin çökmesi ile rahat bırakılan/ boş kalan insanlara “*Türk tipi din anlayışı*” götürüyor. Eğer Gülen okulları oraları bu anlayışla doldurmasaydı oralarda İran tipi “*köktendinci*” guruplar dolduracak ve din anlayışların bizlere zararı olacaktı...”¹⁷⁷ demiştir.

İstiklal Mahkemeleri’nden tanıdığımız üç Ali’den birinin oğlu olan ve “*Turanlık*” ülküsünü savunan Altemur Kılıç, Fethullah Gülen hakkında eskiden kaygı ve endişelerinin olduğunu, fakat ülke içinde ve ülke dışında açtığı eğitim kurumlarıyla Türk kültürünü ve dilini yayma sevdasını görünce;

“Hoca efendi hiçbir şey yapmasa, sadece bu okullarla Türk dilini ve kültürünü yaydığı için benim inandığım cennete girecektir” dediğini itiraf etmektedir. Kılıç, özellikle Kafkasya ve Orta Asya’da açılan okulları gezdiğinde, okul idarecilerinin hiç birinde bağınazlığın hiçbir emaresine rastlama- dığını, aksine Atatürk ilke ve inkılâplarına son derece bağlı olduklarını tespit ettiğini söyler.¹⁷⁸

Türkiye Gazetesi yazarı ve tarihçi Yılmaz Öztuna’ya göre, her Türk milliyetçisinin, Türk’ü ve Türkiye’yi seven herkesin Fethullah Gülen ve cemaatini destekle- mesi ve teşvik etmesi gerektiğini söylemektedir. Çünkü Fethullah Gülen ve hareketi desteklenmediği takdirde iç ve dış güçlerin komplikasyonları meydana gelecektir. Ayrıca Türk ülküsünü ve “*Türk Müslümanlığı*”nı uzak ülkelere götüren hoca efendinin bu mücadelesi desteklenmediği takdirde Arap ve İran Müslümanlığı galebe çalacaktır.¹⁷⁹

Yukarıda isimlerini verdiğimiz -ve yer darlığından veremediğimiz- laikçiler Fethullah Gülen’i ve okullarını öve öve

¹⁷⁷ (30.3.1998, Hürriyet Gazetesi’nin köşe yazarlarından İsmet Solak)

¹⁷⁸ (Altemur Kılıç, Orta Doğu Gazetesi, 26. 12. 1997)

¹⁷⁹ (Yılmaz Öztuna, Türkiye Gazetesi, 8. 3. 1998)

bitiremezlerken, son yıllarda bu kervana muvahhid denilen bazı yazar ve ilim adamları da katılmıştır. Bunlardan biri de 2009'da Fethullah Gülen'in davetlisi olarak ABD'nin Pensilvanya Eyaleatine giden Mustafa İslamoğlu'dur. "*Barış Köprüleri*" adlı bir makalesinde İslamoğlu şöyle demektedir:

"İnancım odur ki, bazı insanlar bazı görevler için yaratılmışlardır. Allah onları, tayin ettiği görevi ifâ edecek bir donanımla mücehhez kılmıştır. Onlardan âzamî verim almak, onları o alanda istihdam etmekle mümkündür... Kim ne derse desin, Fethullah Gülen Hocaefendi, âdetâ eğitimle görevlendirilmiştir. Bunun en bariz örneği, birer barış köprüsü olan ve yeryüzünün dört bir yanına dağılmış bulunan 300'ü aşkın Türk okuludur...

Bundan gocunanlar, yanlış yapıyorlar. Bu başarıyı baltalamaya çalışmak, bindiği dalı kesmekle eş anlamlıdır. Yazılan bu destanın mimarını yıpratmaya, onu resmi gayr-ı resmi tacizlerle bezdirmeye çalışmak, en hafif ifadesiyle hoyratça bir kadir kıymet bilmezliktir."¹⁸⁰

ABANT PLATFORMU VE MİSYONU

Gülen cemaati ile "*İlmî İslam*" bağlantısı konusunda son olarak "Abant Platformu ve misyonu" hakkında bilgi verelim:

Fethullah Gülen cemaatine yakınlığıyla bilinen ve Gülen'in onursal Başkanı olduğu Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı tarafından gerçekleştirilen Abant Platformu toplantıları, 1998 yılının Haziran ayında düzenlenen "*İslam ve Laiklik*" başlığı altında düzenlenen sempozyumla başlamıştır. Değişik çevrelerden kişilerin katılımı sağlanarak, "seçkin aydınlar" kulübü oluşturulmaya çalışılan Abant platformu bir kısmı yurt dışında olmak üzere 25 toplantı gerçekleştirmiştir. Abant Platformunun Sonuç bildirgelerinden bazı cümleler:

"İslam toplumun hayatını düzenlemez. Sadece evrensel değer ve ilkeleri bildirir, siyasi rejimin ayrıntılarını düzenlemeyi topluma bırakır. İslam, demokratik - hukuk devletinin önünde bir engel değildir. Türkiye'nin küreselleşmeden korkmaması ve emin

¹⁸⁰(http://www.mustafaislamoglu.com/yazidetay.php?Yazi_id=904&yazar=2)

adımlarla buna yönelmesi gerekir. Küreselleşme insanların barış, diyalog ve uzlaşma ortamı içinde demokrasi, insan hakları ve özgürlükler gibi ortak değerler etrafında bir araya gelmesi için önemli bir zemin oluşturabilir. Küresel güvenin pekişmesi için İslam ülkelerinde demokratikleşme gereklidir. Türkiye gibi İslam ülkeleri bu demokratikleşmeye geçmelidir. İslam demokratik hukuk devletinin önünde bir engel değildir.”¹⁸¹

26 Nisan 2004’te Washington’da düzenlenen Abant Platformu’nun konusu hayli ilginç: “*İslam, Laiklik ve Demokrasi-Türk Tecrübesi*” Toplantı sonrası Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı yöneticilerinin açıklamasına göre

“Toplantı ile, İslamı, demokrasiyi ve laikliği bilen Türk düşünce ve bilim adamlarıyla, Türkiye’ye ve bölgeye ilgi duyan Amerikalı ilim adamlarının buluşması gerçekleşmiş ve tartışılan konular ve varılan sonuçlar, Türk-Amerikan ilişkilerinin daha sağlıklı ve sağlam bir zemine oturmasına katkıda bulunmuştur.”¹⁸²

Abant Platformu ABD eksenli “*İlmli İslam*” Projesi- nin bir pratiğidir. Bunu Abant’a katılan, el-Ahram Politik ve Stratejik Araştırmalar Merkezi Başkan Yardımcısı Muhammed Seyyid Said şöyle açıklıyor:

“Türkiye, demokrasi ve İslam’ın birlikte olabileceğini gösteren bir örnektir Türkiye’nin demokrasi tecrübesi demokrasiye geçişini barış içinde gerçekleştirmiş olması da bizim için bir ilham kaynağı. İslam ve sekülerizmin bir aradalığının imkânının örneği olarak Türkiye, Ortadoğu ülkeleri için çok önemli bir rol model konumunda. Çünkü İslam’ın demokrasiyle bir arada olmasının mümkün olduğunu gösteriyor. Demokrasinin İslam’la bağdaşacağını gösterdiği gibi, İslam’ın da demokrasiye katkıları olacağını delili”¹⁸³

Araştırmacı yazar Mehmet Pamak, Abant Platformu Toplantıları hakkında şöyle demektedir:

¹⁸¹ (Geniş bilgi için bakınız: <http://www.abantplatform.org/>)

¹⁸² (<http://www.fethullahgulen.com/en/fethullah-gulen-kimdir/fethullah-gulen-hosgoru-ve-diyalog-iklimi/2845-fgulen-com-yedinci-abant-platformu-19-20-nisan-2011-washington-d-c>)

¹⁸³ (Hande Ekşioğlu’nun Röportajı, www.abantplatform.org, 11.07.2006)

“Abant Platformu, ABD eksenli “*İlimli İslam*” Projesinin farkında ve ideolojik olarak yanındadır. Bir cemaatin yan kuruluşu olan “Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı”nın düzenlediği “Abant Platformu” toplantıları, bu tür sapma ve savrulmalara elverişli ortamları hazırlayıp, sürekli teşvik edici bir rol oynamıştır. Pek çok Müslüman aydın ve ilahiyatçı akademisyen, yıllardır sürdürülen bu platformların oluşturduğu kaygan ortamlarda savrulurken tarihselciliğe, İslam’ı sekülerleştirmeye, pozitif hukukla uzlaştırmaya doğru kaymışlardır. İdeolojik menşeli Batılı kavramlarla, bu bağlamda laiklik ve demokrasiyle İslam’ı uzlaştırmaya kitaplarını tahrif etmiş olan muharref dinleri meşrulaştırmaya doğru sapmışlardır.

Abant toplantılarının amacı, bu cemaatin önde gelen yazarlarından birisi tarafından şöyle özetlenmiştir:

“Farklılıkların karşılıklı olarak törpülenip, herkesin sivri taraflarını yuvarlaklaştırmak suretiyle anlaşmaları ve ortak bir metne imza koymaları... Sivriliklerin “Öteki”ne batmaması ve “O”na hayatı zehir etmemesi için törpülenmesi...”

İslam’ın dinde uzlaşmayı, taviz vermeyi ve muhkem naslar alanında farklı görüş beyanını yasaklamasına, üstelik böylesine sapmaları büyük azap sebebi saymasına rağmen, her din ve inanç sahiplerinin diğerine aykırı gelen yanlarını “törpülemesi”, “yuvarlaklaştırması” esas alınınca, sonuçta İslam’ın seküler değerlerle, laiklik ve demokrasi ile uzlaştığını iddia etme sapmasına çok kolayca ulaşılabildi. Abant toplantılarının önde gelen siması Prof. Mehmet Aydın bu toplantıları değerlendirirken şunları söylüyordu:

“Abant Toplantısı İslam ve Laiklik çalışması’nda birleştirici zekanın nadirattan rastladığımız kurumsal düzeyde bir örneğini sundu.... Farklılıklarımıza rağmen aynı ufka bakabileceğimizi gösterdi...”

Temel ve uzlaşmaz farklılıklara rağmen, İslam’ın laiklikle uzlaştığı işte bu toplantılarda ortaya konmaya çalışılmıştır.

Batı, kendi sapkın seküler değerleri üzerine bina ettiği sapkın medeniyetinin sonunu getirecek potansiyele sahip tek din olarak gördüğü İslam’ı, kendi değerlerine uygun sekülerleşmiş, Protestanlaşmış bir din haline dönüştürmek istemekte ve bu

konuda TC devletini, kurumlarını ve sekülerleşme konusunda oldukça cesur adımlar atan Türkiye'deki kimi "cemaatleri" gönüllü destekçiler olarak yanında bulmaktadır. Bir takım "Müslüman"(!) STK'ları, tarihselcilik ve sekülerleşme konusuna teşne "*liberal-modern İslam*" sapmasını yaşayan aydın ve akademisyenleri de çok yönlü kullanmak istemektedir. Bu konuda ciddi bütçeler tahsis edilmekte, pek çok toplantılar tertip edilmekte, ödüller dağıtılmakta ve bu işbirliğine yanaşanlara çeşitli çıkarlar sağlanmaktadır."¹⁸⁴

Fethullah Gülen ve misyonu hakkındaki bunca örnekten sonra RAND Raporunun son bölümünde "Derin Strateji" başlığı altında, "*İlmli İslami bir lider oluşturulması*" başlığı altında ifadelendirilen:

"*İlmli İslamcılar*"ın cesur sivil liderler olmasına çalışılmalı ve demokrasi, insan hakları, kadın hakları konusunda etkili politikalar geliştirmeleri sağlanmalı. İslam'ın bir üst kimlik olduğundan çok, insanların kimliklerinin bir parçası olduğu işlenmeli, sivil toplum örgütleri oluşturularak "*İlmli İslamcı*" liderlere yardım edilmesine çalışılmalı..."

paragrafını ülkemizdeki "*İlmli İslam*" projesinin nasıl işlediğinin bir numunesi olarak tekrar alıntılıyarak bu bölüme son veriyoruz:

"1999 yılında dönemin ABD Başkanı Clinton, Türkiye ile İslam'ı özleştiren yeni bir terim üreterek, Türkiye'yi "*Laik bir İslam Devleti*" olarak tanımlamıştır Bu tanım, Büyük Ortadoğu Projesine bağlı "*İlmli İslam*" fikriyatının ne zaman şekillenmeye başladı-ğının açık bir işaretidir. ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi içerisinde, Müslüman kimlikli tüm ülkelere kısaca vermek istediği mesaj şudur: "*Müslüman bir halk, laik ve demokratik bir sistemle yönetilebilir. İşte size bir örnek: Türkiye...*"¹⁸⁵

¹⁸⁴(<http://www.ilkav.org/news.aspx?id=358&&findtype=1&author=mehmet%20pamak&page5>)

¹⁸⁵ (Şule Şahin, 11 Eylül 2001 Sonrasında ABD'nin Ortadoğu Politikası, Sh:83, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara-2006)

“ARAP BAHARI”

Bu bölümde de AK Partinin iktidara geldiği 3 Kasım 2002 seçimlerinden bu güne kadarki uygulamalarını, “Arap Baharı” denilen Ortadoğu’daki gelişmeleri ve Başbakan R.Tayyip Erdoğan’ın “Arap Baharı” gezilerini tahlil etmeye çalışacağız:

ABD’nin “Ortadoğu Ortaklık İnisiyatifi”ne paralel olarak Irak’ın işgalinin ardından ABD’nin Ortadoğu politikalarına uluslararası desteği artırmak ve sorumlulukları uluslararası sistemde önde gelen devletlerle paylaşma politikası çerçevesinde Amerikalı yetkililer Ortadoğu’da demokrasinin, iyi yönetimin, bilgi toplumunun, iktisadi ve toplumsal kalkınmanın desteklenmesi iddiasıyla “Büyük Ortadoğu Projesi”ni dile getirmeye başladılar. Amerikan yönetimine göre bu proje uluslararası topluluğun önde gelen devletleri ve bölgede diğer devletler tarafından desteklenmeliydi. Bundan dolayı bu proje G-8 ve NATO zirvelerinin gündemlerine alındı. 2004 yılı Haziran ayında Sea Island’da toplanan G-8 zirvesinden sonra “Geniş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi” adını aldı.¹⁸⁶

Türkiye, İslam dünyasında laik bir demokratik devlettir. Ayrıca ABD’nin uzun yıllardan beri müttefiki olduğu dikkate alındığında, BOP kapsamında -ABD için- ideal bir ortak olarak ortaya çıkmaktadır. Hatta R.Tayyip Erdoğan liderliğindeki hükümetin nitelikleri dikkate alındığında, Türk hükümetinin BOP karşısında pozisyonunun çok önemli olduğu görülmektedir. Bir kere, dönüştürülmek istenen bölge nüfusunun çok büyük bir çoğunluğu Müslüman’dır. Terörizm ile mücadelede sadece askeri araçlara veya bölgedeki anti-demokratik rejimlerle işbirliğine dayanmak bu toplumların doğal dönüşümünü ve bölgede reformist hareketlerin ortaya çıkışını engelleyebilir. Amerikan yönetimine göre terörizm ve aşırılığa prim vermeyen

¹⁸⁶ (Nuri Yurdusev, “Büyük Ortadoğu Projesi, İslam ve Demokrasi”, Foreign Policy (Türkiye), Kasım / Aralık 2004, s. 64-

“ılımlı Müslümanların” desteklenmesi “terörizme karşı savaş”ı kazanmada çok önemlidir.

Amerikan eski Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz’in, 2002 yılı Temmuz ayında TESEV de yaptığı bir konuşmadan yapılan şu alıntı Amerikan yönetiminin düşüncesini göstermektedir:

“Terörizme karşı savaş kazanmak için, ... daha barışçıl bir dünya yaratmak için İslam dünyasındaki yüz milyonlarca ılımlı ve hoşgörülü insana ulaşmalıyız Özgürlüğün ve serbest girişimin nimetlerinden fayda- lanmak isteyen insanlara hitap etmeliyiz. Türkiye, bu değerlerin, modern demokratik kurumların inşası için, dini inançların feda edilmesi gerekmeyen modern toplum ile uyumlu olduğunu gösteren iyi bir örnek sunmaktadır.”¹⁸⁷

Dahası, iktidardaki AK Parti’nin “İslamcı bir parti” olduğu şeklindeki imaj, Türkiye ve Arap ülkelerinde karşılıklı algılamaların bir ölçüde değişmesine yol açmıştır. İktidardaki partinin nitelikleri ve bölge ile tarihi ve kültürel bağları sayesinde Türkiye, bu proje- nin gerçekleştirilmesine yardımcı olacak en uygun ülke konumundadır Ayrıca, ABD’nin kendi programını tek tarafı olarak dayattığı intibas uyandırmamak için yerel hükümetlerin işbirliğine ihtiyacı vardır.¹⁸⁸

Kendisini ılımlı ve demokratik bir parti olarak lanse eden Adalet ve Kalkınma Partisi Yöneticileri ve özelde genel başkanı olarak Recep Tayyip Erdoğan, Huntington’ un “*Medeniyetler Çatışması*” tezine karşı çıkararak “*Medeniyetler Uzlaşması*” söylemini benimsemiştir. AK Parti yöneticileri kendilerini; “*Geleneği reddetmeyen bir modernite anlayışını ve yereli tanıyan bir evrenselcilik anlayışını*”

¹⁸⁷ (http://www.tesev.org.tr/eng/events/etk_paulw14072002.php.)

¹⁸⁸ (Hüseyin Bağcı ve Bayram Sinkaya, “Büyük Ortadoğu Projesi ve Türkiye: AK Parti Perspektifi,” Ortadoğu Araştırmalar Dergisi, Cilt 1 Sayı 1, 2006, ss. 24)

bünyesinde bulundurduğunu iddia ettiği “*muhafazakâr demokrat*” kimlikle tanımlar.¹⁸⁹

Recep Tayyip Erdoğan iktidara geldikten kısa bir süre sonra, Newsweek dergisine verdiği röportajda, kendisine İsrail ile olan ilişkilerin geleceğine yönelik soruya;

“İsrail ile ilişkilerimiz devam edecektir... Hiçbir şekilde Yahudi karşıtı değiliz”

şeklinde cevap vermiştir. Partisinin İslami konumu hakkında da şu yorumu yapmıştır:

“Partimiz İslami bir oluşum değildir, dine dayanmamaktadır. Türk medyası bizi bu şekilde lanse etmektedir.”¹⁹⁰

28 Mayıs 2003'te Tahran'da düzenlenen İslam Konferansı Örgütü Dışişleri Bakanları Toplantısında Dışişleri Bakanı Gül'ün Müslüman liderlere yaptığı konuşmada Ortadoğu'nun dönüşümü konusunda Türkiye'nin 2004 teki G-8 zirvesinden önce belli düşüncelere sahip olduğu görülmektedir. Gül yaptığı konuşmada özetle radikal akımlara karşı önlem alma ve toplumsal reformları başlatma önerisi yapmış ve “Önce kendi evimizi düzene koyalım”¹⁹¹ çağrısında bulunmuştur. Gül bu düşüncesini devam eden konuşmalarında, İstanbul'daki İktisadi Araştırmalar Vakfı ve 22 Haziran 2003'deki Ürdün'deki Dünya Ekonomik Forumu Olağanüstü Toplantısı'nda da genişleterek tekrarlamıştır.

2004'de İstanbul'da sinagoglara yapılan saldırıların ardından Washington'da Başkan Bush'la bir araya gelen Başbakan Erdoğan;

“İslam ve demokrasi kültürünü bir arada tutabilen Türkiye'nin, “model ülke” kimliğiyle evrensel değerlerin bölgede yerleşmesine öncülük yapabileceğini” açıklamıştır.¹⁹²

¹⁸⁹ (Erdoğan, “Conservative Democracy and the Globalization of Freedom”, s.335. Yavuz (ed.), op.cit.)

¹⁹⁰ (Newsweek, Vol 140, Issue 21, 2002)

¹⁹¹ (Radikal, 29 Mayıs 2003)

¹⁹² (Radikal, 30 Ocak 2004)

O yılların Cumhurbaşkanı ve Genel Kurmay Başkanının bu tanımlamaya karşı çıkmaları üzerine başbakan R.Tayyip Erdoğan şöyle demiştir:

“Türkiye kendi bölgesinde ve özellikle Ortadoğu’da istikrarsızlık ile mücadelede bir rehber, iktisadi kalkınma için sürükleyici bir güç ve güvenliğin sağlanmasında güvenilir bir ortak olacaktır. ... Tabii ki Türkiye’nin tecrübesinin diğer bütün Müslüman toplumlarda aynen uygulanması gereken bir model olduğunu iddia etmiyorum.Ancak, Türkiye tecrübesi diğer Müslüman toplumlar, diğer Müslüman halklar için ilham alabilecekleri bir kaynak olarak hizmet edebilecek bir niteliğe sahiptir.”¹⁹³

2005 Haziran ayında Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, ABD Başkanı George Bush ile Washington’da yaptığı görüşmede, Büyük Ortadoğu Projesi’ne açıkça destek vermiştir. Bush ise;

“Türkiye’nin demokrasisi Ortadoğu’daki halklar için önemli bir örnek. Erdoğan’a liderliği için teşekkür ediyorum”¹⁹⁴ sözleriyle Türkiye’yi, “projenin lideri” ilan etmiştir.

Recep Tayyip Erdoğan 2006’da AKP grubunda projeyi şöyle sahiplenmiştir.:

“Biz diyoruz ki, hem milletimizin selameti, hem de insanlığın ortak yararı adına gerek bölgemizde, gerekse dünyamızda barış ve istikrarın tesisine katkıda bulunalım. Demokratik değerler ve adaleti yaygınlaştıralım; “*kesret içinde vahdet*” yani çeşitlilik içinde birlikte yaşama ilkesini tüm dünyada küreselleştirelim. Geleceğimizi felaket senaryolarına teslim etmeyelim. Bizim AB perspektifimizin altında bu vizyon vardır; Irak ve Suriye meselelerine bakışımız da bunu esas almaktadır; Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika İnisiyatifindeki rolümüz buna dayanmaktadır; Burada bizim bir eş başkanlık görevimiz var. Başlattığımız “*Medeniyetler İttifakı*” projesinin temelinde de bu vizyonumuz yer almaktadır. Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika projesindeki rolümüz bize özellikle Ortadoğu’da önemli

¹⁹³ (R. Tayyip Erdoğan, “Conservative Democracy and the Globalization of Freedom”, s.338)

¹⁹⁴ (Radikal, 9 Haziran 2005)

görevler yüklemektedir. Biz bu görevi bir kenara koyamayız Eğer Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika projesinin hedefi demokrasi ise, insan haklarıysa, hukukun üstünlüğüysa, bu bölgede yaşayan insanların refahı, mutluluğuysa, bu bölgede yaşayan insanların yaşam standardının yükseltilmesiysa, Türkiye bu dönemde tribünde kalan bir seyirci olamaz. Muhakkak burada rolünü üstlenecektir”¹⁹⁵

BOP kapsamında Amerika’ya destek veren, Yemen ve İtalya’yla birlikte bazı sosyal projelerde eş başkanlık üstlenen Türkiye’nin projeye ilgili demokratikleşme çabalarına destek vermek amacıyla hükümet temsilcileri ile sivil toplum kuruluşlarını bir araya getirerek, deneyim paylaşımı dâhil olmak üzere işbirliği ortamı sağlamayı amaçlamaktadır. Zamanın Dışişleri Bakanı Abdullah Gül yaptığı açıklamada Türkiye’nin Demokrasi Yardım Diyaloğu ile amaçlarını özetlemiştir ve şu ifadeleri kullanmıştır;

“Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) Türkiye’nin dış politika ilkelerine uygun. ABD ile hareket ediyoruz. Amacımız İslam ülkelerine özgürlük ve demokrasi getirmek...”¹⁹⁶

AKP yöneticilerinin bu açıklamalarından memnun olan zamanın ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice, Nisan 2005 Washington’da “Amerikan Gazete Editörleri Derneği”nin düzenlediği “Amerikan Dış Politikası” adlı toplantıda bir gazetecinin sorusuna şekilde cevap vermiştir;

“Amacımız Müslümanların çoğunlukta olduğu ya da sadece Müslümanların yaşadığı ülkelerde İslâm dünyası ve demokrasi arasında bir çatışma olmadığını farkına varılması. Örneğin, büyümekte olan Türkiye’de güçlü bir İslâmi parti iktidarı var. Hindistan’da büyük bir Müslüman nüfus diğer dinden gruplarla yan yana barış içinde yaşıyor. Ortadoğu için de umudumuz budur. İlmli bir siyasi gücün İslâm ve demokrasi arasındaki doğru ilişkiyi bulabilmesidir.”

¹⁹⁵ (R.Tayyip Erdoğan’ın Grup Konuşması, 21 Şubat 2006)

¹⁹⁶ (Radikal Gazetesi “Gül: BOP İçinde ABD İle Birlikte Hareket Ediyoruz.”,14 Mart 2006)

Mart 2005’de, ABD’nin haber dergilerinden US News & World Report’ta şöyle bir haber yer aldı:

“Washington yönetimi “*İlmli İslam*” projesi çerçevesinde dünya çapında bir gizli planı devreye soktu. Buna göre, CIA ile önemli bakanlıklara bağlı kadrolar, 10 milyar dolarlık bütçeyle camileri onarıp imamlara eğitim veriyor, konferanslar organize ediyor. Amerika’ nın iki yıldır, İslam dininde reform yapılması için dünya çapında olağanüstü gayret gösterdiği belirti- liyor. Buna göre; Beyaz Saray’ın “kriz yöneticilerinin” Temmuz 2003’te Washington’daki Ulusal Savunma Üniversitesi’nde bir araya gelip muhtemel kötü senar- yoları tartıştığı, “*Radikal İslam*”ın durdurulması için Ulusal Güvenlik Kurulu, Dışişleri Bakanlığı, Savunma Bakanlığı ve CIA’nın “*İslam Dünyasına Yardım Eli*” başlıklı gizli bir stratejide anlaştığı ifade edildi

Gizli metinde dünya çapında “İlmli İslam”ın elinin güçlendirilmesine yönelik çalışmalar ile İslam dininde yaşanan değişikliklerle yakından ilgili olunması gibi kararlar yer aldı. Bütçesi 21 milyar doları aşan ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı (USAID), bunun yarıdan fazlasını “İslam dünyasına yardım” için kullandı. 24 ülkede, İslami radyo ve televizyon programlarına, dini okullara, İslami düşünce üretim kuruluşlarına, ılımlı İslam’ı teşvik eden faaliyetlere mali yardım yapıldı.”¹⁹⁷

Bu haberin yayımlanmasından 1 ay sonra -ne tevafuksa(!)- Nisan 2005’te İstanbul’da, büyük çoğunluğu İslami dernek ve vakıflardan oluşan Gönüllü Teşekküllüler Vakfı (TGTV) öncülüğünde, açılış konuşmasını TBMM Başkanı Bülent Arınç’ın yaptığı “*Değişen Dünyada Yeni Bir Vizyon Arayışı*” başlıklı uluslararası konferans düzenlendi. Bu sempozyum, Sivil Toplum Kuruluşlarının ve özellikle İslami vakıf ve derneklerin ABD tarafından nasıl kontrol altına alındığının apaçık bir göstergesi oldu. Nitekim sempozyumda, Dışişleri Bakanlığı “Genişletilmiş Ortadoğu Projesi (GOP)” Koordinatörü Büyükelçi Ömür Orhun’un resmi gözlemci sıfatıyla bulunması dikkat

¹⁹⁷(<http://www.vuslatdergisi.com/article.php?id=5284973601&sid=8793410562>)

çekiciydi. Bazı konuşmacıların ısrarla bir sonuç bildirgesi yayınlanarak ABD'nin kınanması ve BOP'a karşı çıkılması yönünde yaptığı çağrılara, sempozyumu düzenleyenler tarafından resmen bir cevap verilmemesi ise manidar bulundu.

"*İlmli İslam*"ın, BOP Projesi kapsamında yaygınlaştırılması için İslam Ülkeleri Dışişleri Bakanları ve kapitalist ülke temsilcileriyle, 2005 Kasım ayında Bahreyn'de bir "Gelecek Forumu" düzenlendi. Bu formda İslam ülkelerinde BOP Projesi kapsamında çalışacak STK'ların finansmanı için bir "Gelecek Vakfı" kuruldu. Ve Dünya Bankası ile G-8 ülkeleri Müslüman ülkelerde vakıf kapsamında planlanan amaç doğrultusunda çalışacak STK'lara dağıtılmak için yıllık 100 milyon dolar fon ayırdı. Bu para bir yıl içinde "*İlmli İslam*" projesine hizmet edecek kuruluş ve kişilere verilecek. Bu paranın önemli bir kısmının Türkiye'de "*İlmli İslam*" ve BOP Projesi ile paralelleşen STK'lara ve kanaat önderlerine aktarıldığı iddialar arasında. Aynı ay içinde ABD'nin Chicago ve Houston şehirlerinde gerçekleştirilen benzer amaçlı toplantılarda ise, Müslüman dünyanın "*Siyasal İslam*" dan veya "*İslamcılık*"tan nasıl arındırılacağı; BOP ile paralelleşen, Türkiye yöneticileri ile Fethullah Gülen hareketinin din anlayışlarının "*İlmli İslam Projesi*"ne ne gibi katkılarda bulunacağı üzerinde duruldu.

"*İlmli İslam Projesi*" ile ilgili dönüm noktası olarak nitelenebilecek iki önemli durum: 2008 yılında Obama'nın ABD başkanlığına seçilmesi ve 2009 Ocak ayında Davos'ta yaşanan "*One minute*" krizidir. Bu iki hadise kimi çevrelerce "*İlmli İslam Projesi*"nin tarihe kavuşması olarak değerlendirilmiştir. Şimdi bu iki hadiseyi tahlil edelim:

Obama'nın 2008 yılında göreve başlamasıyla birlikte, ABD'nin çıkarları doğrultusunda Türkiye ile olan ilişkilerinde olumlu yönde bir eksen kaymasının olduğu bir gerçektir. Nitekim Ortadoğu'daki amaçları, çıkarları için ABD'nin güvenini

kazanmış, ABD'nin yanında yer alan bir Türkiye'nin varlığı, ABD'nin bu bölgede işini çok daha fazla kolaylaştırmaktadır.

ABD, bu bölgede çok etkili olmaya çalışan bir ülke ama Bush'un politikalarıyla bölgede ABD etkinliği oldukça yara almıştır. ABD'nin bu üslupla devam edemeyeceği anlaşılmış, bu nedenle Obama bir üslup değişikliğine gitmek zorunda kalmıştır. Bush yönetiminin Türkiye için kullandığı "*İlimli İslam Modeli*" deyimini yerine "Laik ve Demokratik Türkiye" tabirinin kullanılmaya başlanmıştır. Bush döneminde medyada sık sık rastlanan "*İlimli İslam*" ifadesinin, çeşitli çevrelerce değişik biçimlerde yorumlandığını gören Yeni Yönetim, bu ifadenin yanlış ve sakıncalı olduğunu fark ederek Hillary Clinton'un ağzından en açık şekilde Türkiye'yi çağdaş, laik, demokratik sıfatla tanımlamıştır. Ayrıca Obama'nın kişiliği ve geçmişi de Türkiye'deki ABD imajını olumlu biçimde etkilemiştir.

Bu noktada stratejist Hüseyin Türkel'in şu yorumunu aktaralım:

"Bush yönetimi sırasında ortaya atılan ve Recep Tayyip Erdoğan'ın Eş başkanı olduğu "Büyük Ortadoğu Projesi" ile gerçekleştirilmek istenenin; Ortadoğu'da soğuk savaş sonrası miatları dolan diktatörlüklerce yönetilen ülkelere demokrasi ve pazar ihracı ve de bu ülkelerde bilgi çağının etkileri sebebiyle öngörülen halk ayaklanmalarının ardından halk iradesi ekseninde kurulacak özgürlükçü yönetimlerin "müşterek bir gelecek" fikriyle, can çekişmekte olan "Küresel Sermaye"nin bir pazarı haline sokulmak istenmesi olduğunu vurgulamıştık. İlk olarak 2004 G8 zirvesinde George Bush tarafından dünya kamuoyuna duyurulan bu proje için her ne kadar "rağbet görmemesi nedeniyle tedavülden kalktığı" yorumları yapılsa da, bana göre ABD'nin Ortadoğu'da şu an uyguladığı politikaların adına "BOP" demekle bir sakınca olmamalı. Zira bu projenin "rağbet görmemesi nedeniyle tedavülden kalkması" uygulanmadığı anlamına gelmiyor takdir ederseniz ki... Ancak, bu süreçte işleyen George Bush'un BOP'undan daha ziyade, Barack Obama'nın BOP'udur. Bu şekilde bir ayırım barizdir

kanaatimce. Bush'un, demokrasiden yoksun ve yayılcı politikaların sahibi olan en büyük müttefikleri İsrail'in çıkarlarını ve Amerikan Evangelist Cemaatinin fantezilerini gözeterek Ortadoğu'ya demokrasi ihracına girişmesi tam anlamıyla politik bir tezadı ve "Bush'un Ortadoğu'daki büyük başarısızlığı" nı doğurdu diyebiliriz. ABD'nin Bush zamanında uygulamış olduğu bu politikaların etkileri olarak biz hala İsrail'in "*Vaadedilmiş Topraklar*" in hikâyesiyle Büyük Ortadoğu Projesi'nin paralelliği hakkındaki sığ teorileri duyarken, Barack Obama çoktan Ortadoğu'yla ilgili yeni bir vizyona geçip, kendisinin Devlet Başkanı seçilmesine neden olan Amerikalı Yahudi Lobisine rağmen ABD'nin uzun vadedeki çıkarları adına İsrail'le ters düşeceği yeni politikalar üretmeye başlamıştı. Obama'nın 2009 yılında Kahire'de "İslam Dünyasına" yaptığı konuşma bunun en büyük kanıtıdır. "Selam aleyküm" ile başlayan, Kuran-ı Kerim ayetleri ve İslam'ın faziletlerinden bahseder bir şekilde, usta bir politikacıya yakışır tarzda süren konuşmada "İsrail, Filistin halkının mevcudiyetini tanımalı" gibi beyanlar dikkat çekiciydi. İsrail'in neredeyse tüm çıkarlarına ters bir şekilde konuşan Obama'yı o an ilgilendiren en önemli şey Amerikalı Yahudilerin yaptırım gücünden ziyade ABD'nin orta ve uzun vadedeki çıkarlarıydı. .."¹⁹⁸

Biraz da 2009 Ocak ayında Davos'ta yaşanan '*One minute*' krizi hakkında bilgilenelim:

"30 Ocak 2009 tarihinde İsviçre'nin Davos kasabasında toplanan Dünya Ekonomik Forumu sırasında Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Birleşmiş Milletler (BM) Genel Sekreteri Ban Ki Mun, İsrail Devleti Cumhurbaşkanı Simon Peres ve Arap Birliği Genel Sekreteri Amr Musa ile birlikte "Gazze: Ortadoğu'da Barış" adlı panele katılmıştır. Panelin moderatörü Washington Post yazarı David Ignatius'tur. Ignatius'un, Başbakan Erdoğan'a diğer konuşmacılara göre daha az konuşma süresi vermesi ve panel nezaketine uymayan bir üslup içinde konuşmasına müdahale etmiştir. Bunun üzerine Başbakan Erdoğan birkaç defa "one minute! (Bir Dakika)" ifadesini kullanıp Ignatius'un kolunu tutarak konuşmasını sürdürmüş; bu esnada Şimon Peres'e

¹⁹⁸ (<http://www.cemaat.com/bop-arap-bahari-ve-turkiye>)

İsrail'in 27 Aralık 2008 tarihinde Dökme Kurşun Harekâtı koduyla başlattığı ve 1000'in üstünde insanı katlettiği Gazze saldırısına atfen "Siz öldürmeyi iyi bilirsiniz" demiştir.

Paneli terk eden Başbakan Erdoğan bir basın toplantısı düzenlemiş, Davos'a bir daha katılmayacağını deklare etmiş ve Perez'i alkışlamanın, Gazze katliamlarının alkışlanması anlamına geldiğini belirterek panel izleyicilerine de mesaj göndermiş, Perez'e karşı tavrından geri adım atmayacağını ifade etmiştir. Basın toplantısında Arap Birliği Genel Sekreteri Amr Musa'nın da hazır bulunması, Arap Dünyası'nın Başbakan Erdoğan'ın söylemine verdiği desteğin göstergesi olmuştur.

Arap dünyasında bomba etkisi meydana getiren bu gelişme, müthiş bir heyecanla karşılanmış, Başbakan Erdoğan Arap ülkelerinin halkları nezdinde bir anda kahraman sıfatına sahip olmuştur. Arap medyası olayı fazlasıyla takdir etmiş, kendi liderlerinden bekledikleri tepkiyi başka bir ülke liderinin vermiş olması dolayısı ile yeni bir lider buldukları biçiminde bir yaklaşım sergilemiştir. Uluslararası arenada ise hâlihazırda İsrail ile önemli düzeyde ilişkileri devam eden, laik yönetimle yönetilen Müslüman bir ülkenin böyle bir çıkış yapması önemli bir etki yapmıştır. Bu durum sadece Erdoğan'ı Arap dünyasında dik duruşun sembolü yapmakla kalmadı, aynı zamanda halkın iradesine dayalı bir yönetimin dış politikada daha onurlu bir davranışı sergileyeceğinin bir işareti olarak belleklerde yer etti. Diktatör Arap liderlerinden böyle bir tavır görülüyordu; çünkü onlar kendilerini halklarına karşı değil, bağımlı oldukları dış güçlere karşı sorumlu hissediyorlardı. Bir yerde Erdoğan'ın bu tavrı ve duruşu Arap Baharı dediğimiz gelişmeye katalizör etkisi olan faktörlerden biri oldu.

Dünya medyasında Başbakan Erdoğan'ın "one minute" çıkışı, Türkiye'nin bölge liderliği politikasının bir uzantısı olarak yorumlanmış, bu olay ile Filistin meselesine en çok desteği veren lider ve ülke mertebesine yükselen Erdoğan ve Türkiye için -geçmişte benzer konularda olanın aksine- uluslararası arenadan medyaya ciddi bir kınama yansımamıştır.¹⁹⁹

¹⁹⁹(http://www.sosyalarastirmalar.com/cilt5/cilt5sayi20_pdf/5_sosyoloji_fel_sefe/yilmaz_mehmet.pdf)

Zannımızca, ABD'nin Türkiye-İsrail sürtüşmesinde olaya müdahil olmayıp, daimi ortağı ve küçük kardeşi rolündeki İsrail'i üzen, şimdilik alternatifi olmayan, müttefiki Türkiye'ye tahammül etmesinin nedeni; AKP'nin ve de Türkiye'nin Orta Doğu'da yakalamış olduğu imaj tazeleme seansına zarar vermemek ve sermayenin de bu imajın etkisiyle Ak Parti'nin yöneldiği bölgeye yönelmesini sağlamak içindir.²⁰⁰

Amerikan Silahlı Kuvvetler Dergisinde Yayınlanan, gelecekteki Ortadoğu Haritası, "*İlmli İslam Projesi*" ile "*Arap Baharı*" denilen Ortadoğu'daki gelişmeler konusunda da söyleyeceklerimiz var elbet:

2011 başında Tunus'ta başlayan ve ardından da hemen hemen tüm Arap ülkelerini etkisi altına alan iktidarı devirmeye yönelik toplumsal halk hareketleri bölgede yeni bir dönemin başlamasına yol açarken, değişen bölgesel dinamikler ABD-Türkiye ilişkilerinde de yeni bir işbirliği alanını ortaya çıkartmış bulunmaktadır. ABD'nin ekonomik olarak krizlerin içerisine sürüklendiği askeri olarak da Irak ve Afganistan'daki varlığını çekmeye çalıştığı bir dönemde Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde yaşanan siyasal istikrarsızlık Washington açısından hem yeni fırsatlar hem de riskleri beraberinde getirmiştir. Bu bağlamda Washington'un siyasi, askeri ve ekonomik olarak Arap Baharını yönlendirme kapasitesinin sınırlı olduğu bir dönemde Türkiye'nin bölgesel değişim hareketini demokratik sistemler kurulması yönünde yönlendirme hedefiyle ortaya çıkması ise dikkat çekicidir.

Bu bağlamda Türkiye, ekonomik yapısı, İslam ile demokrasi arasında kurmuş olduğu güçlü ilişki, sivilleşme ve Batılı ülkelerle kurmuş olduğu simetrik ilişki sayesinde değişim geçiren Ortadoğu ve Kuzey Afrika halkları tarafından da takip edilen bir model ülke olmasına yol açmıştır.

Başbakan Erdoğan'ın Mısır ziyaretinde öne çıkan konularının başında Filistin sorunu olmasına karşın, aynı zamanda rejimin ve yeni Anayasa'nın temel yapısı, azınlıkların politik alanda temsili, sivilleşme, seçim takvimi ve Batı dünyası ile ilişkiler

²⁰⁰ (Ferdî Çetin, Büyük Orta Doğu Projesi ve Türkiye, İzmir, 2010)

önemli konular arasında yer almıştır. Özellikle Erdoğan'ın yeni Mısır Anayasasının laik (seküler) olması gerektiğini dile getirmesi, Mısır'ın radikalleşmesinden çekinen Batı ve Washington yönetimi açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Mısırlı Müslüman Kardeşler ve İslami muhafaza- zakâr kitle üzerindeki etkisine rağmen AKP'nin laiklik vurgusu yapması önemlidir. Dolayısıyla Türkiye tarafından Arap Baharına yönelik ortaya konan değişim strateji hem bölge halkları hem de ABD'nin açık toplum politikasına bir tehdit oluşturmadığı gibi, ABD'nin radikalleşme yönündeki kaygılarını da giderecek düzeydedir.

Tam da bu noktada da Türkiye'nin açık toplum ve sivilleşme yönünde yönlendirici bir rol alması ve Arap halklarının siyasal sisteme katılımını bölgesel çıkarlar açısından tehdit edici değil, tamamlayıcı olarak görmesi Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki hareketlerinin geleceği açısından hayati bir öneme sahiptir. Dolayısıyla Obama yönetiminin Mısır başta olmak üzere bölgedeki etkisini kaybetmemek ve bölgesel politikadaki rolünü sürdürmesi için Türkiye'ye ihtiyaç duyduğu görülmektedir.²⁰¹

²⁰¹ (Doç. Dr. Veysel Ayhan, Arap Baharının ABD-Türkiye İlişkilerine Etkisi, Ortadoğu Analiz Dergisi, Aralık 2011 - Cilt: 3 - Sayı:36)

“İLİMLİ İSLAM” VE “ARAP BAHARI” GİBİ SÖYLEMLER İSLAM DÜŞMANLARINA AİT ŞEYTANİ PROJELERDİR

Yukarıdaki alıntıda yapılan izahlardan da anlaşılacağı üzere; “ılımlı İslam” ve “Arap Baharı” gibi söylem ve projelerin asıl sahiplerinin azılı İslam ve insanlık düşmanı sömürgeci kafir devletler ve şirketler olduğu ortaya çıkmaktadır.

“Arap baharı” söylemi ile şu algı oluşturulmuştur:

“Fakir ve baskı altındaki Arap halkları korku duvarlarını yıkarak demokrasi ve özgürlük istemleri ile başlarındaki acımasız zalim diktatörleri sokak gösterileri ile indirmiştir, dikta rejimler değişmiştir, demokrasi kazanmıştır. Bu da halklar isteyince ayaklanarak rejimleri değiştirebildiğini göstermektedir.”

Bu tipik bir algı operasyonudur. Halbu ki olgu/gerçek bu değildir. Bilindiği gibi o “Arap baharı” olarak isimlendirilen olaylar Tunus’ta başlamıştır. Halk pahalılığı protesto etmek bahanesi ile soka indirilmiştir. Hükümet ve devlet başkanı aleyhinde protestolar yapılmıştır. Tunus Devlet Başkanı Zeynel Abidin b.Ali ordu komutanına göstericileri dağıtması emrini verdiği halde ordu komutanı emre itaat etmeyince, tası tarağı toplayıp ülkeyi terk etmek zorunda kalmıştır. Sonra ordu komutanı meydanda halkın arasına gelip diktatörün devrildiğini, gösterilerin amacına ulaştığını, herkesin evlerine gitmesi gerektiğini söyleyince halk evlerine gitmiştir. Burada devlet başkanının ülkeyi terk etmeye zorlayan **halk değil** ordu komutanlarıdır. Yani diktatör, **askeri darbe ile devrilmiştir!..**

Aynı senaryo Mısır’da sahnelenmiştir. Olaylar başlamadan önce, Mısır ordusunun kuvvet komutanları

Amerika’da bir hafta kalıp ÷lkeye döndükten sonra ordu, Kahire’deki Tahrir Meydanına bağlanan yolların güvenliğini sağlamış, böylece halkın sokağa inmesini el altından destekleyerek Tahrir Meydanında milyonlarca kişinin toplanmasını da sağlamıştır. “Artık Yeter!”, “diktatör istifa!”, “özgürlük isteriz!” gibi sloganlar atılmıştır. Günün sonuna doğru Genel Kurmay başkanı halkın arasına gelip aynı şekilde “halkın istediği olacaktır”, “diktatör gidecektir ve görevden alınmıştır”, “artık evlerinize gidebilirsiniz” deyince halk evlerine gitmiştir. Yani **askeri darbe ile Mısır’ın diktatörü Hüsnü Mübarek devrilmiştir, halk hareketi ile değil!..** Onun yerine askeri yönetim gelmiştir.

Ülkede sonra yapılan seçimler ile Müslüman Kardeşler hareketinin adayı, Mursi ABD’nin desteği ile Mısır Cumhurbaşkanı olmuştur. Ancak iktidar olamamıştır. Mısır’daki askeri ve bürokratik vesayet rejimi onu maskaraya çevirmiştir. Yine güya **halk hareketi maskesi altında askeri darbe yolu ile görevden uzaklaştırılıp hapse atılmıştır.**

Bu darbeye karşı, Müslüman Kardeşler hareketinin mensuplarının barışçıl gösterileri, ordunun şiddet ve katliam yapması ile binlerce kişinin öldürölmesi pahasına bastırılmıştır. Onbinlerce kişinin gösteriler yapmasına rağmen darbeci rejim değiştirilememiştir...

Böylece “Arap baharı” algısı çökmüştür. “Halk isteyince rejimi değiştirebilir” söylemi aslında bir şeytani “**demokratik yalan**”dır.

Tarih boyunca hiçbir halk kendi rejimini belirlemediştir. Yakın tarihe baktığımızda; Fransız

ihtilali/ devrimi (1789-1799) de Ekim Devrimi/ Bolşevik İhtilali (1917) de İran İslam Devrimi (1979) de v.b. hiçbirisi söylendiği gibi **halkın ayaklanması ile gerçekleşme- miştir**. Halk bu tiyatroda figüran olarak kullanılmıştır ve kullanılmaktadır. Nitekim günümüzde “*turunçu devrimler*” örneğinde olduğu gibi dünyadaki tüm halk ayaklanmaları arkasında belirli şeytani odakların olduğu müşahade edilmektedir. Dolayısıyla bu bir **şeytani algı oprerasyonudur**.

Bu gerçeğe rağmen maalesef bazı İslami grup- lar bu algı opresyonundan etkilenmektedirler.

“Halkımız, ümmetimiz uyanıyor, korku duvarını kırdılar, ayaklanarak diktatörleri deviriyorlar. Halk devrimi, Ümmetin devrimi, İslam devrimi, Hilafet devrimi, Tunus devrimi, Suriye devrimi, Ümmet kıyamı”

gibi söylemleri terennüm etmeye başlamışlardır. Bu yöntemle yönetime ulaşılacağı vehmine kendilerini kaptırmış görüntüsü vermektedirler.

Kardeşlerimi bu şeytani vehimden kurtul- maya davet ediyorum. Onlara; “sakın şeytanın ve örgütlerinin tuzağına düşmeyin, olaylara Allah’a yönelerek vahyin aydınlığı ile bakın” diyorum.!

Vahyin aydınlığında bakıldığında şu değişmez hakikat görülür:

Gerçek değişim ancak Mâlikü'l Mülk/ mülkün yani insan, mal, ülke ve yönetimin gerçek sahibi **Allahu Teala'nın toplumsal değişim yasasının yani Sünnetullahın çalıştırılması ile olur**. O yasayı şu ayeti kerimeler ortaya koymaktadır:

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“De ki: 'Ey mülkün/ iktidarın sahibi Allah'ım, dilediğine mülkü/ iktidarı verirsin ve dilediğinden mülkü/ iktidarı çekip-alırsın, dilediğini aziz kılar, dilediğini alçaltırsın; hayır Senin elindedir. Gerçekten Sen, her şeye güç yetirensin.’”²⁰²

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

“Hatırlayın bir zamanlar siz, bulunduğunuz yerde ezilen bir azınlıktınız; insanların sizi kapıp kaçırmaktan korkuyordunuz. Allah, size yer yurt verdi, nusreti/ yardımı ile sizi destekledi, temiz rızıklarla rızıklandırdı. Belki şükredersiniz/ görevlerinizi yerine getirirsiniz”²⁰³

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

“Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi 'yapayalnız ve yardımsız' bırakacak olursa, ondan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.”²⁰⁴

اللَّهُ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرًا لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

“Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalplerinizin bununla tatmin bulsun diye yaptı. Nusret/ 'Yardım ve zafer' ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın katından dandır.”²⁰⁵

²⁰² Âl-i İmrân 26

²⁰³ Enfâl 26

²⁰⁴ Âl-i İmrân 160

²⁰⁵ Âl-i İmrân 126

إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ

“...Gerçekten Allah, kendi nefis (öz)lerinde olanı değiştirip-bozuncaya kadar, bir toplulukta olanı değiştirip-bozmaz. Allah bir topluluğa kötülük istedi mi, artık onu geri çevirmeye hiç bir (biçimde imkan) yoktur; onlar için O'ndan başka bir veli yoktur.”²⁰⁶

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

“Nedeni şu: Bir kavim (toplum), kendinde/ özünde olanı değiştirmeye kadar Allah, ona nimet olarak bağışladığını değiştirici değildir. Allah şüphesiz işitendir, bilendir.”²⁰⁷

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl halife/ 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde halife/ 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlatacak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiç bir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasıktır.”²⁰⁸

Bu ayeti kerimelerin ışığında vakiya bakan mü'min kimse, içinde bulunduğu bireysel, siyasal ve toplumsal fasit durumdan kurtulması için neyi yapması ve neyi yapmaması gerektiğini anlar ve ona göre hareket eder.

²⁰⁶ Ra'd 11

²⁰⁷ Enfâl 53

²⁰⁸ Nûr 55

Madem ki; toplumun ve bireyin durumunu değiştiren Allah'tır. O zaman mü'min kul, Allah'ın işine karışmaz, sadece Allahu Teala'nın kendisinden istediği bireysel ve toplumsal nefiste/ özde Allah'ın razı olmadığı modern ve geleneksel cahiliyye tortularından tezkiye olmak için Nebevi yöntemle çalışmaya odaklanır, cin ve ins şeytanlarının saptırıcı telkinlerine kulak asmaz, aldırılmaz ve yolundan sapmaz.

Günümüzün cahiliyye tortuları; demokrasi, özgürlükler, cumhuriyet, laiklik, sekülerlik, maslahatçılık/ menfaatçılık, milliyetçilik, ulusalcılık, vatancılık, liberalizm, serbest piyasa ekonomisi, sosyalizm, komünizm, krallık, başkanlık sistemi, hedonizm/ zevk merkezli yaşam, modernizm, postmodernizm, küreselcilik gibi kavram, kuram ve kurumlardır, ideolojilerdir. Bunlar modern cahiliyye tortularıdır. Saadet asrından sonra, Müslümanların bireysel ve toplumsal nefislerinde zamanla oluşan yanlış İslam algıları ise geleneksel cahiliyye tortularıdır. Bütün bunlardan, Kur'an ve onun uygulama modeli olan Sünneti Nebevi pınarı ile tezkiye olmaya/ arınmaya odaklanmak gerekir ki Allah'ın nusretine fert ve toplum olarak müstehak olalım.

Madem ki; mülkün/ iktidarın gerçek sahibi alemlerin Rabbi Allahu Teala'dır, yani iktidarı verecek olan Allahu Teala'dır, o zaman, Mü'min kişi ve gruplar, Allah'ın iktidara gelecek kişilerde istediği vasıfları özünde oluşturmaya odaklanır. Üzerine vazife olmayan işlerle uğraşmaz.!

Madem ki; bizi zayıfken güçlü, mağlupken galip, güvensizken güvenli kılacak olan ve nusretin/ yardımın sahibi Allahu Teala'dır, o halde mü'min kişi, onun nusretine layık olmak için çalışmaya odaklanır.

Sadece Allahu Teala'ya kulluk edip sadece O'ndan yardım dileriz, yüzümüzü sadece O'na yöneliriz, başkalarına değil!...

"İLİMLİ İSLAM" TEMELDEN YOKSUN BİR ŞEYTANİ SÖYLEMDİR

"İslam" hiçbir küfür sisteminin ne ismi olur ne sıfatı, ne öznesi olur ne de nesnesi, **İslam** haktır, **laiklik ve bütün çeşitleri ile küfür sistemleri** ise batıldır. Hak'tan gelen hakikat ise; Hak gelince batılın yok olmasıdır:

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

"De ki: Hak gelince batıl yok olur. batıl yok olmaya mahkumdur"²⁰⁹

Laik T.C Devletinin Kara Kuvvetleri Komutanı 24-06-2005'de verdiği bir demeçte: **"ılımlı İslâm"** gibi **temelden yoksun** kavramlar ortaya atmanın tehlikeli sonuçlar doğurabileceğini şöyle ifade etmiştir:

"Laik devlet ile ılımlı olsun yada olmasın dini temel alan siyasi yaklaşımlar bir arada bulunamaz ve laik devlete dini bir sıfat eklenemez."

Söyleyeni ve kastı yanlış da olsa doğru doğrudur, yanlış yanlıştır. Bu da 'yanlış adamdan doğru söz' kabilinden bir sözdür.

²⁰⁹ İsra 81

Evet: **İslâm ile laiklik ve laik devlet asla bağdaşamaz.** Dolayısıyla **İslâm**; laik devletin de, demokratik devletin de, cumhuriyetin de, kraliyetin de ne ismi olur ne sıfatı olur. Ne öznesi olur ne de nesnesi. Zira **İslâm haktır**, İslâm'ın yönetim sistemi **Hilafet haktır**.

Laiklik batıldır. Kapitalizm, Liberalizm Sosyalizm, Kominizm batıldır. Demokrasi batıldır Cumhuriyet batıldır. Kraliyet batıldır.

Yukarıdaki izahlardan da görüldüğü gibi; "**İlmli İslâm**" söylemi ise, bu çağdaş tağuti batıl sistemler ile İslâm'ı uzlaştırma, bağdaştırma adına İslâm'ın yontularak o sistemlerin kalıplarında şekil almasını amaçlayan bir batıl gayretin ürünü "**temelden yoksun**" **şeytani** bir söylemdir. Batılın ömrünü uzatmak için hakla batılın karıştırılmasının ürünüdür. Hak ile batılın karışımından oluşan ürün de batıl olur. Yani sağlam bir temele dayanmaz.

Hak ile batılı karıştırmak mü'minlerin gayreti olmamalıdır, zira o, kafirlerin gayretidir. Nitekim günümüzdeki küfrün önderleri olan ABD, İngiltere, Fransa, Almanya gibi Avrupa devletleri, Çin, Rusya "**ilmli islam**" söylemini benimseyerek sık sık seslendirmiyorlar mı? Çünkü kafirlerin bütün sistemlerinin sağlam temelleri, dayanakları yoktur. Hepsisi de boş ve yalan söylemlerden ibarettir. Yani Kur'an'ın istilahlı ile "**batıldır.**"

Onun için kafirler daima batıl sistemlerinin ayakta kalması için **hakki** "payanda" olarak kullanmak isterler Zira onlar buna muhtaçtırlar, başka güçleri ve yardımcıları yoktur. Onun için hak ile batılı karıştırırlar Hak ise batıldan destek/ güç almaya muhtaç değildir. Hak

gücünü Hak'tan alır, hak oluşundan alır, batıldan ayrı duruşundan alır, batıl ile karışınca gücünü kaybeder. Çünkü batılın kanserolojik/fasid dokusu hakkın dokusunu ve özünün bozulmasını sağlar. Nitekim hak-batıl sentezinden daima batıl doğmuştur, hak değil!... Onun için olmalıdır ki Allahu Teala hak ile batılın karıştırılmasını kesinlikle yasaklamış Kitap Ehli olarak bilinenlerin bir kısmını “*pis, dönem yahudi ahlaki*” olarak nitelendirmiştir. Şöyle buyurmuştur:

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ
وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَجَّهَ النَّهَارِ
وَكَفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

“Kitap ehlinde bir kısmı istediler ki ne yapıp edip sizi saptırabilsinler. Oysa onlar sadece kendilerini saptırırlar da farkına bile varmazlar.

Ey kitap ehli! (Gerçeği) görüp bildiğiniz halde niçin Allah'ın ayetlerini inkar edersiniz?!

Ey kitap ehli! Neden hakkı batılla karıştırıyor- sunuz ve bile bile hakkı gizliyorsunuz!

Kitap ehlinde bir grup şöyle dedi: ‘Mü’minlere indirilmiş olana sabahleyin (görünüşte) inanıp akşamleyin inkar edin. Belki onlar böylece dinlerinden dönerler.’²¹⁰

Şu halde Müslümanlar, “*o pis dönem Yahudi-lerin*” konumuna düşmemelidirler. Hak ile batılı karıştırmamalıdır o pislige bulaşmamalıdır

“İslâm demokrasisi”, “Müslüman demokrat”, “demokrat müslüman”, “laik Müslüman”, “İslâm liberalizmi”, “İslâm sosyalizmi”, “İslâm cumhuriyeti”, “Türk-İslâm sentezi”, “Arap-

²¹⁰ Ali İmran 69-72

İslâm sentezi", "Türk müslümanlığı", "Arap Müslümanlığı", "Amerkano İslam'ı", "Fransız İslam'ı", "Alman İslam'ı", "Anadolu İslam'ı, Çin İslam'ı"

gibi söylemleri ve sıfatları kullanmamalıdır, reddetmelidirler.

Böylesi sentezci yaklaşımı ifade eden "ılımlı İslâm" şeytani söylemini, sıfatını, anlayışını ve eğilimini de **reddetmelidirler**. Hak ile batılı karıştırmak değil ayırıştırmak esastır. **Esas olan, hakkı hak bilip ona tâbi olmaktır, batılı batıl bilip onu red etmek ve ondan kaçınmaktır**. Orta yol yoktur. Gri alan yoktur. Hak ile batılın bir arada olması imkansızdır. **Hak gelince batıl yok olmaya mahkumdur** Hak ehli hakkın batıla payanda olmasına asla razı olamaz. Çünkü hak ehli Hak'tan gelen şu hakikatlere iman edenlerdir

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

"Bilakis Biz, hakkı batılın tepesine indiririz de o batılın işini bitirir. Bir de bakarsınız ki batıl yok olup gitmiştir. Yakıştırdığınız sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size!"²¹¹

Şu halde batıl, ne tutunulacak bir sağlam kulptur ne de dayanılacak bir dayanaktır. O halde hak ehli Hak'ka dayanarak batılı inkar edip hakkı ikame etmek için ihlasla çalışmalıdır. "ılımlı İslam" söylemleri ile uyuşarak hakkı ikame/ hakim kılma çalışmasından geri durmamalıdır. Hakkı hakim kılmanın tek **Şeri yolu** ise **Râşidi Hilâfet Devleti'nin** tekrar kurulmasıdır.

Onun için Müslümanlar, Batıla değil, "urvetül vuska"/ kopmaz, sarsılmaz olan Hakkın kulpuna tutunmakıdır, Allah'a dayanıp, Hakkı batıla payanda kılmamalıdır.

²¹¹ Enbiya 18

Çağdaş tağutları red edip hakkı batılın tepesine vurarak hakim kılmanın **Şeri yoluna** girmelidirler. İşte dosdoğru yol budur.!

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدْ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْقِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

“Dinde zorlama yoktur. Doğru yol, sapıklıktan/ hak batıldan ayrılıp belli olmuştur. O halde kim tağutu inkar edip/reddedip Allah’a inanırsa, urvetül vuskaya/ kopmayan en sağlam kulpa yapışmıştır. Allah işitir ve bilir.”²¹²

وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

“İhsan ile amel ederek kendini tümüyle Allah’a veren kimse, gerçekten en sağlam kulpa yapışmıştır. Zaten bütün işlerin sonu Allah’a varır.”²¹³

²¹² Bakara 256

²¹³ Lokman 22

SONUÇ

*-“*Dinler arası Diyalog ve Hoşgörü*” söylemini aslında Müslümanların sahiplenmesi mümkün değildir. Çünkü bu söylem, öyle basit ya da masum bir söylem değildir. İslam akidesinin temeline dinamit koyan **şeytani bir projenin** söylemidir.

Zira bu proje, Vatikan’a ait bir projedir. Şeytani fitne, fesad yuvası İslâm ve insanlık düşmanı Vatikan’dan genel olarak insanlık ve özellikle Müslümanlar için hayırlı bir iş yapması beklentisinde olmak bir mümine yakışmayan aptallıktır.

Kur’an ve Sünneti Nebi’den verilen yukarıda zikredilen örnekler de göstermektedir ki; Hristiyanlar, Yahudiler ve diğer kafirler ile Müslümanların arasında “*dinlerarası diyalog*” anlamında hiçbir şey yoktur. Sadece onları üzerinde buldukları inançlarını terk edip Allah’ın Resulü Muhammed Sallallahu Aleyhi Vesellem’in getirmiş olduğu Kitab’a iman edip Rasulullah’a tabi olmalarına davet vardır. İnançlarının batıl olduğunu ve o inançları ile Allah katında kafir ve müşrik olduklarını hidayete ermek için Resulluh’a iman edip tabi olmaktan başka yol olmadığını tebliğ etmek vardır.

Biz Müslümanların vazifesi; tek **hak din olan dinimiz İslâm’ı** kafirlere -onların küfür, şirk ve batıllarını hoş görerek- hoş şirin göstermek değil de onlar hoşlanmasa da diğer dinler üzerine hakim kılmak için çalışmak olmalıdır.

Onun için çeşitli mugalata ve demogoji ile “*dinlerarası diyalog ve hoş görü*” söylem ve faaliyetlerinin İslâmi bir

amel gibi gösterme çabalarını, çağdaş şeytani **bir bidat** olarak görüp Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem'in şu sözüne tabi olarak **reddediyoruz**

مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ

"Bizim bu dinimizden olmayan bir şeyi ihdas eden reddolunur."²¹⁴

Yukarıdaki izahlardan da görüldüğü gibi; **"ılımlı İslâm"** söylemi ise, bu çağdaş tağuti batıl sistemler ile İslâm'ı uzlaştırma, bağdaştırma adına İslâm'ın yontularak o sistemlerin kalıplarında şekil almasını amaçlayan bir batıl gayretin ürünü **"temelden yoksun" şeytani** bir söylemdir. Batılın ömrünü uzatmak için hakla batılın karıştırılmasının ürünüdür. Hak ile batılın karışımından oluşan ürün de batıl olur. Yani sağlam bir temele dayanmaz.

Şu halde Müslümanlar; o pis ve döneke Yahudilerin konumuna düşmemelidir Hak ile batılı karıştırmamalıdır, o pislige bulaşmamalıdır.

"İslâm demokrasisi", "Müslüman demokrat", "demokrat müslüman", "laik Müslüman", "İslâm liberalizmi", "İslâm sosyalizmi", "İslâm cumhuriyeti", "Türk-İslâm sentezi", "Arap-İslâm sentezi", "Türk müslümanlığı", "Arap Müslümanlığı", "Amerkan İslam'ı", "Fransız İslam'ı", "Alman İslam'ı", "Anadolu İslam'ı"

gibi söylemleri ve sıfatları kullanmamalıdır, reddetmelidirler.

Müslümanlar, böylesi sentezci yaklaşımı ifade eden **"ılımlı İslâm"** şeytani söylemini, sıfatını, anlayışını ve eğilimini de **reddetmelidirler.**Hak ile batılı karıştırmak

²¹⁴ Müslim, 3242; İbni Mace, 14; Ahmed b. Hanbel, 24840, 25124

değil ayırıştırmak esastır. **Esas olan, hakkı hak bilip ona tâbi olmaktır, batılı batıl bilip onu red etmek ve ondan kaçınmaktır.** Orta yol yoktur. Gri alan yoktur. Hak ile batılın bir arada olması imkansızdır. **Hak gelince batıl yok olmaya mahkumdur.** Hak ehli, hakkın batıla payanda olmasına asla razı olamaz. Çünkü hak ehli Hak'tan gelen şu hakikatlere iman edenlerdir:

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

“Bilakis Biz, hakkı batılın tepesine indiririz de o batılın işini bitirir. Bir de bakarsınız ki batıl yok olup gitmiştir. Yakıştırdığınız sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size!”²¹⁵

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

“De ki: Hak geldi, batıl yıkılıp gitti. Zaten batıl yıkılmaya mahkumdur.”²¹⁶

Şu halde batıl, ne tutunulacak bir sağlam kulptur ne de dayanılacak bir dayanaktır. O halde hak ehli Hak'ka dayanarak batılı inkar edip hakkı ikame etmek için ihlasla çalışmalıdır. “*İlimli İslam*” söylemleri ile uyuşarak hakkı ikame/ hakim kılma çalışmasından geri durmamalıdır. Hakkı hakim kılmanın tek **Şeri yolu** ise **Râşidi Hilâfet Devleti'nin** tekrar kurulmasıdır.

Onun için Müslümanlar, Batıla değil, “urvetül vuska”/ kopmaz, sarsılmaz olan Hakkın kulpuna tutunmakıdır, Allah'a dayanıp, Hakkı batıla payanda kılmamalıdır. Çağdaş tağutları red edip hakkı batılın tepesine vurarak hakim kılmanın **Şeri yoluna** girmelidirler. İşte dosdoğru yol budur!.

²¹⁵ Enbiya 18

²¹⁶ İsrâ 81

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

“Dinde zorlama yoktur. Doğru yol sapıklıktan/ hak batıldan ayrılıp belli olmuştur. O halde kim tağutu inkar edip/reddedip Allah’a inanırsa, urvetül vuskaya/ kopmayan en sağlam kulpa yapışmıştır. Allah işitir ve bilir.”²¹⁷

وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

“İhsan ile amel ederek kendini tümüyle Allah’a veren kimse, gerçekten en sağlam kulpa yapışmıştır. Zaten bütün işlerin sonu Allah’a varır.”²¹⁸

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَمِشْرَ عِبَادِ
الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ
أُولُوا
الْأَلْبَابِ

“Taguttan uzak duranlar, onlara kulluk etmeyip Allah’a yönelenler, işte onlar için müjde vardır. Sen kullarıma müjdeyi ver.

Sözü dinleyip en güzeline uyanlara, Allah’ın doğru yola ileteceği müjdesini ver. Onlar, sağlam duruşlu olanlardır.”²¹⁹

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“İzzet ve kudret Rabbi olan senin Rabbin, onların bütün batıl iddialarından münezzehtir, yücedir. Selam bütün rasullere dir.

Bütün hamdler/ övgüler âlemlerin Rabbi Allah'adır.”²²⁰

²¹⁷ Bakara 256

²¹⁸ Lokman 22

²¹⁹ Zümer 17- 18

²²⁰ Sâffât 180- 182

Yazar Hakkında

Bu kitabın yazarı **Ahmed Kılıçkaya**; 1961 Ankara doğumludur. İlk ve Orta tahsilini Ankara'da yaptıktan sonra 1980'nin ilk ayında işçi çocuğu statüsünde Hollanda'ya gitmiştir. Orada 5 yıl bir fabrikada işçi olarak çalıştıktan sonra 1985 yılında Amsterdam Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arap Dili Edebiyatı bölümüne kaydolup buradan 1990 yılında yüksek lisansını yapmış olarak mezun olmuştur.

Yazar; İslami Davet çalışmaları nedeni ile Mart 2000 – Mayıs 2003 yılları arasında Medreseyi Yusufiye'de bulunmuştur. Bu süre içerisinde de bazı ilmi çalışmalar ve kitap telifi çalışmaları yapmak fırsatı bulmuştur.

2005- 2009 yılları arasında Hollanda'da Rotterdam İslam Üniversitesi Kütüphanesi sorumluluğunu yürütmüştür. Bu esnada, bir müddet “İslam Fıkında Aklın Yeri ve Önemi” konusu üzerinde doktora çalışması yapmıştır.

Yazarın mütercimliğinin yanısıra çeşitli ilmî çalışmaları bulunmaktadır. Ayrıca **www.islamiyontem.net** isimli WEB sayfasının editörlüğünü yürütmekte ve burada makalelerini yayınlamaktadır.

Yazarın yayınlanmış kitapları:

1-Fıkıh Usulü: İslâm Fıkında Deliller ve Yöntem, Nuhbe Yayınları, Ankara 2016

2-İslâm'da İtikad Yöntemi: İslâm Akidesi Ve İman Esasları, Nuhbe Yayınları, Ankara 2016

3-Kur'an-I Kerim'i Tefsir Yöntemi: Kur'an-I Kerim'i Doğru Anlama Ve Açıklama Yöntemi, Nuhbe Yayınları, Ankara 2016

4-Nebevî Sünneti Anlama Yöntemi, Nuhbe Yayınları, Ankara 2016

5-Cihadı Terör Terörü De Cihad Olarak Gösterme Gayretlerine Ve Algısına Reddiye; Terör Hiçbir Şekilde İslami Yöntem Değildir. Cihad Kavramı Ve Kapsamı

6-“Sadece Kur’an” Ve “Kur’an İslam’ı” Sloganı Altında Modernist Yaklaşımla Yapılan Kur’an Tahrifâtına Reddiye

7-Laikliğe Ve Laik Anayasalara Reddiye; Anayasa Meselesine İslami Çözüm

8-Çağdaş Tağutların İslâm Gerçeğini Saptırma Çabalarına Reddiye

9-“Demokrasi İslam İle Bağdaşır” Söylemine Reddiye

10-Kadını Evinden Uzaklaştırmaya Yönelik Şeytani Projelere Reddiye; Kadının Asıl Sorumluluk Alanı Evidir

11-“Dinlerarası Diyalog ve Hoşgörü” Ve “İlmli İslam”,” Gibi Şeytani Söylemlere Ve Projelere Reddiye

12-“Sembolik - Ruhani - Seküler Hilafet” Projelerine ve Sahte Mehdilik - Nebilik - Resullük İddialarına Reddiye

13-İslam’da Reform, Çağdaşlaşma Ve Güncelleme” Gibi Söylemlere Reddiye; İstikbal İslam’ındır

Yazarın yayınlanmış tercüme kitapları:

1-Usûlü’s Serahsi / Fıkıh Usûlü (2 Cild), İ’tisam Yayınları, Mart 2020, Ankara

2-İslam Şahsiyeti, 3.Cilt / Fıkıh Usûlü, Takıyyuddin En-Nebhâni, Köklü Değişim Yayınları, Mart 2020 Ankara

Yazarın henüz yayınlanmamış çeşitli konularda ilmî makale, kitap telifi ve tercüme çalışmaları vardır..

Yazarın iletişim bilgisi:

www.islamiyontem.net

E-Mail: kilickaya@islamiyontem.net